சங்கரநாராயணசாமி
கோயிற் புராணம்

இது

வலைமாறபாண்டியனால் அருளிச்செய்யப்பெற்ற

கூறமலச்சமரந்தான் வித்துவான

புளியங்குடி

முத்துவீரக்கவிராயர் செய்த

மூன்றாஞ் சருக்கமும்

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க நூற்பரிசோதகர்

மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயர் எழுதிய

அரும்பதவுரையும், கருத்துவசனமும்

ஒருங்குசேர்த்து

சங்கரநாராயணசாமிகோயில் தருமகர்த்தர்களாகிய

ஸ்ரீமான்

அ. ப. வி. சோமசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்

ஸ்ரீமான்

வி. திருவேங்கடம்பிள்ளையவர்கள்

இவர்களால்

மதுரை

விவேகபாநு அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது

1909

(இரண்டாம் பதிப்பு)

உ

சிவமயம்

முகவுரை.

உலகம் பலவற்றுள் இந்நிலவுலகம் ஏழு தீவும் ஒன்பது கண்டமுமென்ப் பெயரிட்டுப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது, அவற்றுள் சம்புத்தீவினுள்ள இப்பரதகண்டம் பல சிறு பகுப்புகளாகப் பகுக்கப்பெறும். இதில் சேர சோழ பாண்டியர்களால் அரசாட்சி செய்யப்பெற்ற தமிழ்நாடு மூன்றனுள் பாண்டிநாடு அம்மை திருமுத்த சித்துருவாகிய பார்வதி, பரமேசுரன், குமாரக்கடவுளாகிய மூன்று தெய்வங்களும் செங்கோல்செலுத்தி, ஆண்டுவந்தமையா லெல்லா நாட்டினு முயர்ந்த தெய்வநாடென்று சொல்லுதற்கு ஐயமொருசிறிதுமில்லை, இத்தகைய பாண்டிநாட்டில் ஆண்மைநாடு, முள்ளிநாடு ஆரியநாடு முதலிய உட்பிரிவுகள் சிலவுள்ளன, இவற்றுள் ஆண்மைநாடு சேறை (சேற்றூர்) முதலியநகரங்களை யுடையது முள்ளிநாடு பாவநாசமுதலிய தலங்களை யுடையது ஆரியநாடு - திருக்குற்றாலமாதிய க்ஷேத்திரங்களையுடையது, அவற்றுள் புன்னைவன க்ஷேத்திரமுமொன்று, இந்த க்ஷேத்திரம் விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர் என்னும் மூவகை ஆன்மாக்களுக்கு முறையே அருவத் திருமேனியாலும், உருவத்திருமேனியாலும், அருவுருவத் திருமேனியாலுந் திருவருள்செய்யுஞ் சிவபிரான் கடம்பவன க்ஷேத்திரமெனனும் மதுராநகரத்தைப்போல வேணுவன க்ஷேத்திரமாகிய திருநெல்வேலிக்குச் சமீபமான செப்பறைப்பதிக்கடுத்தமணலூர் முதலிய சிலவிடங்களை இராசதானிகளாகக் கொண்டிருந்த உக்கிரபாண்டிய ராசாவின் பொருட்டுத், தன்னிடத்திலுள்ள பிருதிவியாலமைந்த ஓர் புற்றினடியிலே அருவுருவமாகிய சிவலிங்கவடிவாய்த் தானே யெழுந்தருளி (சுயம்புவாய்) இருக்கப்பெற்ற மான்மியமுள்ளது, இஃதன்றி உமாதேவியாருக்கும், சங்கன், பதுமனென்னு நாகராசர்க்கு மிருவருக்

ரும் அரியும் அரனும் பேதமாயிருந்தாலும் ஐக்கத்தில் அபேதமென்று காட்டியருளிய அற்புத விசேடமுமாம்.

ஆதலா லிந்த க்ஷேத்திரத்துக்குச் * சங்கரநாராயணர் கோயிலென்னப் பிரசித்திபெற்ற திருநாமம் வந்தது. இம்மட்டோ! இன்னும் பற்பல மான்மியங்கள் பொதிந்த இத்தல புராண சரிதம் வடமொழியிலுள்ளது, அதைச் சீவலமாற பாண்டியனார் கம்பீரமாவர் உயர்ந்த காரணமாகத் தென்மொழியில் மொழிபெயர்த்துப் பாடியருளினார். இப்புராணத்துள் நதிச்சருக்கம், நாட்டுச்சருக்கம், நகரச்சருக்கம், தலவிசேடச்சருக்கம், தீர்த்தவிசேடச்சருக்கம், மூர்த்திவிசேடச்சருக்கம் என்னும் ஆறு சருக்கங்களும், கடவுள் வாழ்த்துள் 3 கவிகளும், புராணவரலாற்றுள் 2 கவிகளும், திருநெல்வேலியைச் சார்ந்த ஊற்றுமலைச் சமஸ்தான வித்துவானாயிருந்த புளியங்குடி முத்துவீரகவிராயரால் இற்றைக்கு 20 வருடங்கட்குமுன் பாடிச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன வென்பது இதற்கு முந்திய பதிப்புப் புத்தகத்தால் தெரியவருகிறது. நதி, நாடு, நகரங்களைப்பற்றிய விசேடங்களைத் தனித்தனியே கூறுதல் சமஸ்கிருத முறைப்படி பண்டைநூலாசிரியர் வழக்கமின்மையால் அங்ஙனமே சீவலமாற பாண்டியனார் நதி நாடு நகர மூன்றையுங் கூறாது விடுத்துத் தலம் தீர்த்தம் மூர்த்தி விசேடங்களைச் சருக்கந்தோறும் வேண்டியவிடமெல்லாம் விளக்கக்கூறியிருக்கின்றார்.

இனி, சீவலமாற பாண்டியனார் காலமின்னதென்று வரையறுத்துத் தெரிந்திலது. ஒரு நூலைப்பாடினோர் அப்பாட்டுடைத்தலைவனுமாய் அரங்கேற்றுமரபினராதலினால் அரங்கேற்றிடம் சங்கரநாராயணர் ஆலயமென்கிற சொல்லாகும். அதுபோல நூல் பாடப்பெற்றதற்குக் காரணம் யாதோ? வியாச உபதலைநி வேறொன்றுந் தெரிகவில்லை. புராணமு

* இது இக்காலத்துச் சங்கரனார்கோயிலென்றும், சங்கரநயினார் கோயிலென்றும் வழங்கப்பெறுகின்றது.

மூவரும் உய்த்துணருங்கால் அரியசொற்பொருட் பிரயோ*கங்களும் விசேடண விசேடியங்களும் சிதறாது இடம்பரோடு, பத்திரசம்பூர்க்கச் சுருக்கச் சொல்லல் விளக்கவைத்தல் முதலிய வனப்புக்களும் வாய்ந்திருக்கின்றன.

இவ்வருமை பெருமைகளெல்லா நானாவாறுணர்ந்து சங்கரநாராயணர் கோயிலுக்குத் தருமகர்த்தராயிருக்கின்ற திருநெல்வேலிப்பைசாசக வண்ணார்பேட்டையில் வசிக்கும் ஜகரோட்டு வக்கீல் ஸ்ரீமான் என் ஏ வீ சோமசுந்தரம்பிள்ளை யவர்கள் கற்றறிந்து மற்றும் எளிதினறியும்பொருட்டு இவ்வொரு சருக்கத்தினை முடிவினுஞ் சுருக்கமாக எழுதிச்சோதித்து, இப்புராணத்தை யிரண்டாமப்பதிப்புச் செய்துகொள்ளக் வேண்டுமென்று பரோபகார கருமத்தானை சுந்திட்ட சகோதரர் மதுரை விசுவநாதபுரத்திருக்கின்ற ஸ்ரீ கந்தசாமிக்கவிராயருக்குத் திருப்பமெழுதியிருந்ததைக் கண்டு அச்சுப்பதிப்புப் புத்தகமும் பணமும் தர அவர் தமது வேறு வேலைக்க பிரவிருத்தியில்லாமை ரசமைப்பா எனக்கு இவ்வேலையைச் செய்து முடிக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டனர். அதனமேல் அவர்விருப்பத்திற்கிணங்க எழுதுவோராலும் பதிப்பிக்குநோராலும் நேர்ந்த பிழைகளையெல்லாம் கெட்டியமட்டும் திருத்தஞ்செய்து வைத்துக்கொண்டு, சிவலமாதவனடியனும் செய்த* சுயம்புநவாகிய கைப்பெழுத்துப் பிரதியொன்று சேகரித்த கிடைத்ததுமாகிய திருவாவடுதுறை யாதீனத்திருந்த சீர்காழி குலகுல தமிழ்ப்பாண்டிதர் ஸ்ரீ பொன்னுசாமி மூர்த்திகளால் வயழைத்து, அதனோடு ஒப்புநோக்கிச் சருக்கந்தோறு முன்னர் நீக்கல்லாச் சுருக்கவசனமாக எழுதியதுடன் சகிரசி இரசமாகிய ஏதாவது அதிகக்கருத்து கற்பனாலங்காரங்கள் விளம்பப்பெற்றிருக்கலால் அவற்றிற்றுடன் அரும பதவுரை யெழுதிச்சோதித்து மதுரை விவேகபாநு அச்சி

* சுயம்பு கலப்பின்மை

யந்திரசாலையிற் பதிப்பித்துள்ளேன். அறிவுடையோ ரங்கீ கரிப்பாராக.

"செயற்கரியசெய்வார் பெரியர்" என்றதற்கேற்ப இங்ஙனஞ் செய்வித்த சிவநேசச் செல்வராகிய ஸ்ரீமான் சோமசுந்தரம்பிள்ளையவர்களைப்போல மற்றைத் தேவஸ்தான கருத்தாக்களும் அவரவர் பரிபாலனத்துக்குட்பட்ட தலபுராணங்களை இலைமறை காய்போல மறைந்துகிடவாமல் வெள்ளிடைமலைபோல விளங்குமாறு, தமிழ்ச்சுருங்கிய இக்காலத்துக்குத்தக்கபடி, எல்லாரு மொருவருதவியின்றித் தாமே தெரிந்துகொள்ளச் சுருக்க வசனங்களெழுதி அவ்வச் சருக்கங்களி னிறுதியிற்சேர்த்து ஆயிரக்கணக்காக அச்சிற்பதிப்பித்து வெளிப்படுத்தினால் எல்லாருஞ் சிவபக்தி முதிர்ச்சியடைந்து வழிபாடுசெய்து இம்மை மறுமைப்பயன்களைப் பெறுவார்களென்பது திண்ணமாம்.

சங்கரேசர் திருவடிவாழ்க

இங்ஙனம்,

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்க நூற்பரிசோதகர்,

மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயர்.

சிவமயம

மதுரை விததியாபாருப பததிராதிபா
மூ ரா கநதசாமிககவிராயரியறறிய

சிறப்புப்பாயிரம்.

பொனனியய மலையாராம பூரணியும பு
னிதாதாமூ, மனனுமலை தொறுமேவும வாளிமண வாள
ஆறுமுன மௌனிகுடி, ஙனைரா சாடசிபுரி பொதியவரைக
கனனுடடி எனனைக கூற, வுனனிரு செவிகேடக வுடன
ரிய பேரழூழு துதவுந தானம (க)

ஆயவர ராசைககா மானமியககை வடமொழிபி னமை
வுக சேறபத, தூயதமிழ மொழிககியாச சீவலமா நககோ
மான சொனனை முனன, சேயமுடன முநதுவி ரககவிழ
விருசருகக நீகழததி விநகா, ளோயவைததா னிததருநான
முகறபதிபபொன நசரெழுததி லியமக தணடால (உ)

உணடெனினும கிடைபபரிதா முதரோககிய பலருமு
னாரு ஆயயு மாபு, கொணடனைய கலததகரும கருததமுறை
டததரிமை குலவ சயயதோ
கவாயவ சிவரேயன கருதது ந டிசையும புகழு
சோம சுாதரமான மீடபிமசி விடுகற ஞானி (ங)

மாமதுரைத தமிழசசஙக நூறபரிசோ தனையுஞறறி
னனுமெனமுன, ஞமமவி தருமருணு சலககவிஞற கொண
கறபாா நவிவு திரடபா னேமமுற வருமபததகட கியலபொ
ருளுஞ சருககஙக வீறறி னஙகஙு, காமரிய கதைசசுருகக
சனமூநா கெழுதுவிததொன முகச சோககே (ச)

எழுகாக வெழுததினி ரீ ராயிரமபுக ககமாகவி வோ
ரு மீகேத கொழுகாரும புகழுகரும கருததாவா முறை
னகு கோனறச செயதான, பழுகாசா நிலகைநாவ விா
குரிதக ல நசமயம பலகு மாறறன, முழுதாயநது புரி
சோம சுதரனை பேரழின முதிாசசி நனறே (ரு)

சருக்க அட்டவணை.

உ

கணபதிதுணை

சங்கரநாராயணசாமி

கோயிற்புராணம்

காப்பு.

விநாயகர்.

மைபொருகட் கொழுந்தேத்தப் பாற்றுமல ரரும்பவிழ்ந்து
ம்பகதே னூற்றும், புன்ஞ் வானத்துறையும் புராதனன்
பெற்ற னூலேவட்டகை புரிந்து கூற, மைமாகத் தடன்பிறைத்
பலேமடந்தைத் திருவயிறு வாயடார வந்த, கைகளபப பசுவி
குழவி காமருசெ வடிக்கமலங் கருத்து வைப்பாம் (க)

* மும்மைப் புவன முழுதீன்ற முதலவி யோடும் விடைய
பாக, மைம்ம் தருக்க முதகமென் வரிணப லாங்கே கிரித
கன்று, தபமின் முகதவ கொள்ளோகளிச் சறந்து ஙக்ககரும

(அநுபதவுரை) ✱ மை - மட்ட அவிழ்ந்து - விரிந்து
ம் ஒருகம - புண்ணுமைக பாதனை அராவியேயா ர சிவபிரானை
தொனநூல பண்டைநூல விதிப்படி வேட்கை - புணர்ச்சியை
புரிந்து - விரும்பி கூற (ஒரு புதகிரனைப பெறவேணுமெனறு)
சொலல மைமாகம் - மேகமாகமல மேலை - இமயமலை மடந
தை (அமமலையிலைதரித்த) பாரவதி வயிறுவாயப்ப கருப்பை
கொள்ள பாத - (அக்கருபபத்தினின்று) தோன்றிய கைகளி
- யானை காமரு - அழகிய

* மூவனையாமிட்ட பாட்லகளுய சருக்கங்களும் ஊருறு
நலிசபலிதரின் விததுளன புனியிகுடிமுகத விரக்கவிராயரால்
செய்யாலததுப பாடிச் சேர்க்கபபெற்றவனை

வேழமுகன், செம்மை முளரித் திருத்தாளெஞ் சென்னி மசையிற் புனைவாமே (௨)

காரானை வலமாவென் றிசைக்குமெழிற் கருங்கூந்தற் சாரந்து விம்மி, வாரானை புடைமருவு வாரீதாக்கோ மதி மலைக்கு வேந்தாய மன்னும், பேரானை மகிமைக்சேர் சிவ சங்கரேசர்புகழ் பேசச் செல்வச், சீரானைத் திருக்கோளாழ சித்துரமா முகன்றிருத்தாள் சென்னி சேர்ப்பாம், (௩)

பாயிரம்.

கடவுள் வணக்கம்

சங்கரலிங்கம்

நீர்கொண்ட செழுஞ்சடைமே னிலவுமிழும் வெண் பிறை யபாகை நெடுவான் பூத்த, வேர்கொண்ட தாரகையி னிடை யிடையே தவாமுகை யீன்று தோன்றுங், கார்கொண்ட பூங்கோவனத்த காமுறுமூ வாழ்கருணைக் கடலை மல்லற், சீர் கொண்ட சீரானைத் திருக்கோவாழ் சிவக்கொழுந்தைச் சிர மேற் செய்வாம் (௪)

ஆவுடையம்மை

வேறு

ஞூஸ்ஞூற பாவிப பாக்கா னொகமழ நருநதன போது
நவியிலூ திறைஞ்ச நாகச சூடடொளிர மணியின சோதி

---

2 மும்மை - மூன்று விடையபாகன் இடபவாகனத்தை யுகைறசிவபிரான அமம அசை தமரின தவகளுக்கு முத்ரவகொள - முத்திகொளள நகைக்குய சிரிக்கும

3 கார - மேகமா சைவலமா - பாசிக்கொத்தா போ பெரிய ஆசையில - பொன்னிறமலே, இமயமலை வரமுளைநகர - புடையானையாகிய தலம சித்துரம - யானை

4 நீலவு உமிழ - கிரணத்தை வீசுகின்ற வயங்க - விளங்க வா - அழகு தாரகை நக்ஷத்திரங்கள் தவளமுகை வெ ட அரும்புகள கார - கருமிறம மலலல வளம

பாயிரம

மேயாறு பதுசி யூட்டி விரவிய வரம்பை காட்டி
மாவுடை மாது செம்பொ னடிகளின் சென்னி வைப்பாம

விநாயகர்

தருபுனல் சாரச் சேம்பா ருணபுழி மழலைக் குருகோன
புருகனுக் கெண்கேள் வினைமுதலினைக் கிருத்தி மருங்கை
திருமுலை வருடு வானோர் தருபுழைக் கரத்த ஆனை
வரித்தக்கு கனிறுநின் செக்கர் மரையடி வணக்கமாமே (௫)

சுப்பிரமணியர்

மாமுத றடிந்த வெள்வேல் வலத்தனு மிருந்த கோடி
காமர்வண் மழுவக் கந்தர் கதிர்முலை வானி மைக்கட
டாமமேவு புயனார் தோளுந் தன்னருள் குழைபுரு செவ்வேள்
டேமரு கமல மன்ன சேவடி சென்னி வைப்பாம. (௬)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்

இழிதொழிலமணரெனுமிருள்கெடுத்திமையோர்போற்றப்
பழுதற நின்ற தொல்லைப் பரம்பொருள் விளக்கச் செய்த

---

5 தரு - விரியும் பருவமுரமான அருமபுற தனாக்கம லதை - குவிரசரி போது - மலரும் காசம பரமபு குட்டி உச்சியில ஒ ரிரமணியினசோதி - பிரகாசிக்கின்ற இரதாயக ரின காஞதி பசுசி - செய்பருசக்குழமபு

6 சாரத - பெருகிய உணபுழி - உணணுவீட்டதது வருசின - தடவுதல (வான - தொழிறபெயர விகுதி) புழைக்கரததால - துவாரம பொருநதிய துதிக்கையினால வரி - இரேகை. (குழநதைகள பாலருநதுமபோது மறமெருருதனததைக் கை[illegible] கைதல வழுககிறதாகுக)

7 மாமுதல - (சூரபனமனுவிய) மாமரததின அடி [illegible] - வலததன - வெறறியுடையவன காமர - அழகு [illegible] - பிரகாசம கணதாமமேவு - காணணிய கூரிய [illegible] தேம மீதன பருவ வாசனை

பொழிகதிரிரவி தனனிற பொழிலபுனை புகலி வாழுா
வழிமுதறகமலப பாதா வளளலை வணஙகல செயவாம ()

திருநாவுககரசுநாயனா

கரைபொருதிரைககு விரிதிரைக கடலிற கடடின ரீ-டகற திரனே, பரிவுறு புனையா லதனிலவிற திருநது பாழக தபாண பிழறறுவண டினமாா, முருகவிழிதழிக தொடை சடைமுடி கதத முகலவனை வழுததிய கோமானை, மருவிரிக கினிய முருகுகொப பரிககு மரலடி வணஙகுதலசெயவாம

சுநதரமூாததிநாயனா

வேறு

ஏனமாய மாபோன வேலை யிருநிலங கீணடுங காணாக
தேனவிழ கமல மனனன சேவடி படியிற றேய
நானவா குழலி பரவை ஆதனைத தூதா விடட
வானுலாம பொழிலசூழ நாவல மனனனை வணஙகல செயவாம

---

8 தொலலைப பழமபொருா - அநாதியாகிய சிவபிரானை விளஙக - தெரிய கதிாபொழி - கிரணததைச சொரிகினற இரவியின் - சூரியனைபபோலும புகலி - சீகாழி வளளல திருஞானசமபநதமூாததிநாயனா

9 பொருது - மோதி இரயகு - முழஙகுகினற கடடினா - கடடினவராகிய திரைகலலே - திரணடகலலே பரிவு - அனபு புனை - தெபபம, தோணி பழுதத - முதிாநத முருகு - வாசனை அவிழ விரிநத மரு - வாசனை உயிாதது - தநத முருகு - தேன

10 ஏனம - பனறி வேலை - சமுததிரஞசூழநத இருபெரிய நிலமே - கிழிததும படியில பூமியில தோய - படநானமு - கஸதூரி நாவல திருநாவலூா

பாயிரம்.

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்

வேறு

காரார் பாறு களிக்கும் வரிச்சிறைப்
பூமா லைப்பொழிற் புலியூர் வாதவூர்
மாமன் மாணிக்க வாசகன் சேவடி
நாமன் மைபுன ருருக வணங்குவாம் (கக)

அகோரசிவாசாரியர்

பாயு மாலவிடைப் பாக னெறிநிய
தூய வாகம நூற்றுறை போயமா
மாயுக மேகலி யகோர சிவாசிரி
யேய தாமரை சென்னிசேர்த் தேட்டுவாம் (கஉ)

அவையடக்கம்

வேறு

*கடகரி யுரிக்குங் கடவுண்மான் மியத்தைக் கவின்பெறு பாடைக் கன்னியாம், வடமொழி தன்னிற் பவுடியோகத் தா புராணத்தின் வருகதைகள் பயின்று, படைப்போ ராயிரஞ் சொல்லுக் குறைவ மாக்கிக் கெதிர்க்கிறு வடபகரா விடைவரு புலவோர் பொன்னினும் பெரியோர் கிழார் திடா ரென்கா தைபினுல (கங)

---

11 அயின்று - உண்டு வரி - சிறகு பூ - வண்டு புனே - அலங்கரிக்கின்ற

12 மாலவிடை - விஷ்ணுவாகிய இடபவாகனம் கவிற நிய - சொல்லிய நூற்றுறை - நூல்வழி போய சென்று கே லவி - கல்வி சேய - சிவந்த

13 கடகரி - மதயானை கவின் - அழகு கதைதனை - பி ரிதது செவ்வியிருப்பதை மடமையேன இளமைபபருவத்தை யுடையயாண (சிறியேனென்றபடி)

நாலாசிரியா.

வேறு

ஏடவிழ்கண்ணார் சோ புகாரினவாகை நீஞ்சடையா வைாமெற்
னாயு லெழுதா வேத, நாடுபோர சாலசால் நிரம்படி செ
ரசிற் றமைந்து சொன்னார், கோட்டுவரிச் சிலைக்குனிக்கத்
தொளு முலை தராகினமையக் குளகி றைதிக, கீடுசெழ
ல் பெறு பாகக் கொடியுயர் பாண்டியற் செழியர் கோவே. (கஎ)

(ஏ) ஏடவிழ்கண்ணர் - இதழ்களையுடைய பூவைக்கொத்து ... கொ
... குறிக்கடை எழுதாவேதம் - ஆரியவேதம் சாலவும்
... விரும்பி கோட்டுவரிச்சிலை - வளைவாகிய வரி தகட
... குனித்து - வளைத்து கோள் - வலிமை உருமை -
... (உடைய) புலிக்கொடியை துரத்து - (காட்டில்) விர
... - எழுதுவென்ற உயர்த்த - மீனக்கொடியை புய ...
... சிவப்பாலை - சிவமாகவென்னலும் இயல - தமி
... செழியர்கோ - பாண்டிய அரசர்களுள் ஒருவன்

பாயிரம் முற்றிற்று

முதலாவது

திருநதிச் சருக்கம்.

சங்கபதுமாசிய தவத்திலகக் கரனுக் குந்து
மொத்த யொன்றாக திருவுருக் கொண்டு நின்ற
மங்கைய ருடனுறைவாசம் பொலிந் மந்திர
பொங்கி யேயெழுங் கூழையாற் றளிர்ப்பினைப் புகலாம (௧)

முச்குணத் தினின் முகத்துண் டீர்த்தினை யான முந்நீர்
புக்கு நீர்நா டிக்கடைக் குணமொளப் புகலு
மொருகு மறிடைக் குணமிப் பிறமொளி கொண்டம்பர
நீக்கு மம்பம முப்பாச் செந்தா கத்து நிகழ்ந்தே (௨)

அறுகு மம்புலி யாமையோ டணிமுடிக் களிந்து
செறிமுனி க்குழாத்து ருதான்ற சிவனடி யென்னும்
மறுவில சிலைதயா போகாவாழ் வரைமுனி மலைமே
லுறும லைக்கரு வடவியின் மேகொள ளிவர்ந்தே (௩)

---

1 சங்கபதுமா - சங்கம் பதுமமென்னும் நாகராஜர் மனு வோ - தாயகரது கூழைப்பெயரின் கூழையெனும் தமதை ஆறு அணி - நதியின் முகை

2 முத்துக்குண நிறமாவது - வெண்மை வான - மேகம் முந்நீர் - கடல் கடைக்குணமெனா - தாமதகுணமென்றுகொலை குூர் தொக்கு கருக்கூடி, கருநிறங்கொண்டு இடைக்குணம் இராசதகுணத்தின் நிறம் (போல) மின்னொளி மின்னலின் ஒளி காசம் அம்பரமும் - ஆகாயத்திலும் திகழ்ந்து - விளங்கி

3 அறுகும் - சிகரமுடி (அருகம்புல்லும்) அம்புலி - அழகிய பூமி (சந்திரனை) ஆமையோடு - ஆகிய அழகுடன் (ஆமையின் ஓடு) அணி - அழகிய முடிகளு தலையில் செறி நெருங்கிய முனி யானைக்கனம் (திரள்) குழாம் - கூட்டம் - மா - பெரிய போயா - பெயர்கின நறு - நல்ல அடவி - சோலை

காழு முகைகருங் குலகளந்த காரகனை குரலிட
ஏழுக லகத்திறந் தூமபமணி யுடைகமின வெறிந்து
சூழும வானமீன தவிர்ககணி கதிர்விடும கொத்தைபோல
வழும வெள்ளிறக காரகா விரைந்தமெய கருமே (௪)

ஒன்றின மீதுமெய் குரியமழைக காரைக ளாறுக
கொன்றுமையுடைக கொண்டமேபோ லொருவழிக் கொண்டு
பின்னறை யவர அருளென பெருகிமே லுபாதை
சென்று கூழைப்ப நெஞ்சுத்திரு பெயரசிறா கனமேவ (௫)

கிகிரி வெஞ்சிலை தாங்கியே செவ்விய மானு
மகல மீதுற அரவமேற கொண்டுறு தகினை
மிகுமரக்கரை யெறிதலான மேகினி புரகத
முகிலை பொத்தகத முழங்கிய மூரிபெய பெருக்கே (௬)

அரவிரு தெந்துவ னடணிமிகாடு மருமகைமி லமையக
கவக மாதரா மருவியே காலினே முதலர

---

4 காழுறும் - முதிர்ச்சிபொருந்தும் கனத்து - மிகுந்த ஆர - நிறைகின்ற கனைகுரலிட்டு - மிகமுழங்கி வழுதலம் - ஏழுலகம் பணி - ஆதிசேடன் உடக - வருந்த மின்னெறிந்து - மின்னலை வீசி வானமீன - நக்ஷத்திரங்கள் விடுமே கதிர்த்தொகை - விடப்பட்ட கிரணக்கூட்டங்கள் (மேகம்)

5 ஒன்றும் - பொருந்தும் பின்னை - பின்னர் திருப்பெயர் - விசேடப்பெயரால் சிறந்தன - சிறப்புற்று விளங்கின.

6 கிகிரி - மூங்கில் (சக்கரம்) வெஞ்சிலை - விருப்பத்தை யுடைய ஒலி (கொடியவில்) செவ்வியமான - சிவந்தமானகர (சிவந்த இலக்குமி) அகலமீதுற - விசாலமாக மேலேபொருந்த (மார்பின்மேலே பொருந்த) அரவமேற்கொண்டு - பாம்புகளை மேலேகொண்டு (ஆதிசேடனாகிய பாம்பின்மேலிருந்து) மிகுமரக்கரையெறிதல் - மிகுந்தமரக்களையுடைய கரைகளை யழித்தல் (மிகுந்த ராக்ஷதர்களைக் கெடுத்தல்) முகிலே - முகில்போன்ற விஷ்ணுவை மூரி - பெரிய பெருக்கு - வெள்ளம்

ஞாக மியாரையு மமைததருள வயிற்றிஞ் ஞுதவுக
கலைமை யாமக ளென்னக தழைததது நீததம   (௭)

உநதி பூததலர்ற கமண்டலத துறலையா லெகின
மூர்தி யேறலா ஞறறலை முகமுறு வதனு
விநது சோசனட மிறைவனு பொருததலை மிறற
கநத மாணமல ரயனறனைக கடுததது கனோ¹ர   (௮)

வேலை தெறுவின லைவபணி ஈர ஞாருமேற கோலஞ
சால வேமனகமின சட்டகம கொண்டுறுக தரததாற
பால லேசநத கரனறரு கோழியம பதாகை
நீல மாமயின முருகனை நிகாககுநீர வெள்ளம   (௯)

---

7 அலா - நீர (பூ) வணடுஅணி - சஙகுகளின வரிசை (வாணடாகிய நாணிலே தொடுககினற) கொடிமரமலகையில அமைட- கொடியமாயகள (தன) இடததிலபொருநத (கருமபாகிய வில கையினிடததடகக) கலகமாதரை - கலவிடம பெரியதரை (போ ரையுடைய பெணகளே) காவின ஏறுதல - வாயககாலக ற சென றுபாயதல (தெனறறகாறறினமேலேறுதல) கலைமை - முதன மை மதன - மனமதன நீததம - வெள்ளம

8 உநதிபூததல-நீசசுழிகளைத தோறறுதல (விஷ்ணு வினு டைய உநதிய-தாமரையிற பிறததலால) கமண்டலததுற லை யால - (கம - மேகம) மேகமணடலததைப பொருததலினுல (கமணடலத்திரததைப பொருநதிய கையினுல) எகினமூர்தியேறலா னறறலைமுகம - புரி மாமரஙகளை (உநதி) செலுததி மேலே திசை செலலுதலினுல (காலததலே) நானகுதலையுடைய முகம (அ னனவாகனததை) (மூகதி)முறபட்டு ஏறுதலான ஆற்றலை முகமும வலிமையும அழகும முகததில கநதம - வாசனை கடுத தது - ஒததது கனோ¹ர - முழுககததையுடைய வெள்ளம

9 வேல - வேலமாஙகளை (வேலாயுததை) விணடு - மூ ஙகில (இரவணசமலே) உருவி - சென்று மேறகோலஞசாலவே ஙகையின சட்டகம - மேலாகிய கமுகமரம கூட்டமாகியபுலிகளின உடல (மேனமையாகிய அழகுமிகு வேஙகை மரததின உரு

அந்தி யாமம் படாகினி யாமமும் வரையின்
மருவு காஞ்சன மலர்த்துணர்க் காஞ்சனம் பரித்
தருமரம்பையுந் தடமலை வரம்பையுங் காணிப்
பொருவில் நெதிக்கைப் பசும்பொற் பொருந்தத் தொன்னகர் (௰)

பருங்கை யத்தியும் படரிலை யத்தியும் பயின்றது
மருவு கோட்டச் செடியவாற் கோட்ட நிலை
தந்தைக் குணக்குமுனை கடிமலர் நாகமுனை கடந்து
நெருங்கு மாதவத் தெழு செழுந்தழை தாய்த் தொன்னகர் (௧௧)

வேறு

கானவர் சிறுமியர் புகருக் கிழங்ககழ் கருவி கூடை
தானமாக் கேழல் பாயுறு சருமம் பந்தி லைபுனு சாதிக்
தேனொடு தினையும் வாரிச் சிறார் களி வெருவ வார்த்து
மானமுங் கமழச் செறு மாலையங் கணணிற நானே (௧௨)

வம்) தாம - தருநி பாலவேசனம் - கேதுவிக்கண பதாகை - கொடி

10 ஆரமும் - முத்துக்களும் அடாகினி - கெருக்கியகின் கருடைய ஆரமும் - சந்தனமரங்களும் வரையின்மருவு - மலையினிடத்திற் பொருந்திய - காஞ்சனம் பொன் மலர்த்துணர் பூங்கொத்துக்களையுடைய காஞ்சனம் - புன்கமரம் வாரி - அன்றி தருஅ மபை - யாகிய வாழை தடமலை - தடாகங்கள் பொருந்தின வரம்பு - கள் காணி சாய்த்து நிறைப்பரப்பு - அலைகளின் விரிவு

11 பருங்கை அத்தி பெரியதுதிக்கையுடைய யானை அத்தி அத்திமரம் பண்ணத்து - பருத்து கோட்டம் - சோலை கோட்டம் - குரங்கு நாகம் - பாம்பு கடி மணம் நாகம் - புன்னைமரம் கடந்து அறிந்து கரும்பர் - வண்டு

12 கானவர் - குறிஞ்சிநிலமாக்கள் சிறுமி - சிறுகுடல் கழ - தோண்டுகிற கருவி - மண்வெட்டி முதலியன தானமா - மதத்தையுடைய யானை கோடு - கொம்பு பாயுறுசருமம் - பகைகையாகியதோல் சிலை - வில் சாதி, மோதி சிறகா பிள்ளைகள் களிவெறுவ - பயப்பட கானம் கஸ்தூரி (வெண்ணம்)

எயிற்றா னிலைபிறங் கொண்ட பொருவொரு மாசிப் பெற்றிப்
பயிர்ச் செயிற்றி மாகா மயக்கிய விழியை யான
யினமுதற படையும் வெம்போரத் துயநீசதடர்க்க கொண்ட
புயன்றத திருமால காக்கும் புறவமவ தடைந்த தன்றே ()

முவிதக் கிளப்பு ரங்கு மண்டூற முதிசக்க கைபிர
மேனியத் தழையும் வாபி ஞாதுமவேயை குழலும் விழகத்துக
கே வியருநிப்பால வெண்ணெய தயிரொனாவ கொள்ளொ கொளக்
காவிரி பண்ணை சூழ்ந்த மருதத்திற் கலந்த தன்றே (கரு)

ஐவகை நிலனு மாணிப் மகடாக்கிகண்பா ஜெஞ்
செய்வகை யறிந்த போற்று செனிமேயா மாநகக துறைதக
கபப்புகை கனிப் கெலனுவ கொண்டுதன துணைவ கிறசெ
றையல் றெவ்வ கீதக செய்கவிப சாற்த தன்றே (கசு)

குறிஞ்சிமுத பொருள் பெல்லாம் பாலைபிற் கொண்டவ யூயத்து
மறுஞ்செசி பாலை யான பொருளையவ புறவத் தாக்கிச

13 எயிறா — பாலைநிலமாக்கள் ஆறலைப வழிப்பறிப் பட்டு வீசி பாலைநிலப்பெண்கள் (இ பெயரொட்டு) அபிர — மேலை பணை — ஆயுதங்கள் துடி — குறிஞ் சிப்பறை — இருகரைகொண்டு அடு — நெருங்கிய புயல் — மேகம் புறவம் — முல்லைநிலம்

14 முல்லை — பசு, எருமை, ஆடு புக்கும் — காக்கும் — இடையர் முகிழ்த்த ஆறுதி குடி — தயிர் கொய் மத்துடன் முறுக்கிய விடுத்த சாரி சோரிய — இடைச் சியர் கா — சோலை பண்ணை — வயல் மருதம் — மருதநிலம்

15 ஐவகைநிலன் — குறிஞ்சி பாலை முல்லை மருதம் நெய் தல் என்னும் ஐவகை நிலங்களை — போற்றும் — ஆதரிக்கும் செவிலி — செவிலித்தாய் துயம் — பரிசுத்தமுடைய (துய என்பது முதல்குறைந்து பயனின்றிய பெயரெச்சக்குறிப்பு ...) துணைகளில் காட்கிட்டதாகு நீதம் லொாளு

செறிந்திட புறவக தாரா பொருநர்செழு மருந்தக தாக்கி
திரும்பினர் மருந்த தாரா செய்தனிற புகுந்து மாதோ (௧௫)

வேறு

சாறுமி சைபபெரும பொருளோ றபுருடாகல லிடினும
கோறபெரு புககரச சூழபா குணமறறோா புருடாக
கேறற வினாயம தளிததலா பொருாகொா வேதுத
தோறற மாமெனத தொகெட்ட புகுநதது வொளம (௧௬)

நாலவ கைபபெருஞ சேனேகா சமாககா கணைனிக
காலபெ யாக்திடி ஞெஞறவே தோனறுடன கலகதல
போலவ ாகதினைப பொருளமுதற பொருளொலா மயககி
நீவ வாாகலி கணககது நிறைநதா வெளளம (௧௭)

மீபா ஞாழம புறவினற றாவமுாக வலைகதிட
டலேயின மேலவரு நுரைததுகில விரிததுடுக தமபொற
சிலபி ஞாசஙக ரேசாகெகா ஞரிய காட்டுத
கலைமை வாசதி தலைவனுஞ கடறழ வியதே (௧௮)

---

16 கொணடு - கொண்டுபோய. அங்கு உயரத அவவி டததுசசொரிந்து மறம - வனமை செறி - செருங்கிய ஆககி- சோதது (தாறபரியம) திறம - ஒளி இரா - விளக்குகின்ற உளள- உடையபொருளகளை புததலும - புகசசெய்யும (வெளளம)

17 காறபுருடா காலவகது ஆடவா சேல - வழிததெ தொடி - வளையல சூறறியா - பாதகையர மறறோ - வேரேறு ஏறு - தகச அரிதது - கொடுதத எகும தோறறம - செவ லுக்காட்சி

18 ஞாலவ கை - பதினெதுாகபதாதிகா (பதாதிகாலாள) சேனை - படை சமாககளம - யுததகளம காலவெயாததிடின - பாடககுவனா வ ரைததினை - குறிஞசிநிலம மயககி - கலககச செயது நீலம - கருநிறம ஆகலி - கடல

19 ஆரம - சந்தனம புறவினா - முலலைநிலததுளள தளவம முலலைமலா நுரைததுகில - நுரையாகியசேலை பொறிவரி

மனைவி யயகன மலரணை கெருநட மகிழாது
தனது கைகளை நீட்டியே தழுவிச்சொ ஈ வதுபோற
சுனைக டறிமாரக கரகசாற கமலமென முகையாம
புனைத னதகிணைப பொருந்திடக் கழுவிய தனறே (௨0)

வேறு

அகரமா மெழுததொன றுமி பகலமாய விரிந்து வேறு
தொகையாக விரியாய மலகித தோனறிய பகுபபுப போல
மிகுதி யொனறு வேறு வேறுவ யக காலிற சென்று
தநதரா கடாக போனடை யெகனுஞ் சாநத தனறே ()

* திருந்திச்சருக்கமுற்றிறு.

ஆ செயயுள் ௩௧

ஞர் - மகாமேருவிலிலயுணடாயாரவி தென - அநத ஆரியா
டு (பாஞ்சாடக நூடமிரியாவி) ஆரியாட்டில கலை.ம -
முரணமை தலைவன - காயகன

மனைவி - ஈபகபனரா கன - முழுகுகின. கா
முததிரமானது கமலம - தாமரை முகை - அரும்பு புனை
அகைகாமினறு கழுவியது (நதியாகிய மனைவி யக) கலநதது

21 ஒனறு ஏகம அகலமாய - விசாலமாகி தொகை
தொகைவிரியாய - தொகுததல், வகுததல், விரிததலாகி தொகுசக
ளவது ஒலியே எழுததெனறது வகுததலாவது - அவவெழுதது
முதல சார்பெனறது விரிததலாவது - முதலெழுதது முப்ப
தென ஐ சார்பெழுதது இருநூ நறுபத்தொனறெனபதுமாம மலவ
திறைநது பகுப்பு - பாகுபாடு காயகாலிற சென்று - வாயகா
லல கடாது குளம், தடாகம, ஓடை (ஆய) எககளுமம - எவவ
டதது

இரண்டாவது

✻ திருநாட்டுச்சருக்கம்.

அலகி லாமறை பரவிய சகரர் தருளால்
உலகை யியாவையுங் கொள்வதற் குறுபய னலகிட
பலகை லேத்திறம் பயின்றிடப் பாண்டிநாட் டினுக்குத்
திலக மாயவிளங் கியதென ஞரிய நாடு (௧)

மாகா வுறபுரன் நெறியினன் மன்னவர் புரியு
ஈரிய னைமறை வேள்வியா னீண்மழை பொழிந்து
யோகி வாய்பெருஞ் செல்வமுங் குறைவறப் பொலிந்தே
போது கலந்தம புரியுமப்பான் ஞரிய நாடு (௨)

காந்த வார்பொழில் கழனிகா கமலமார் தடங்கள்
சாந்த மாமுகில் மடவிய நாட்வர் தசிரய
வேந்த னாளுமோர் பானமைபார் பிறசெய விருந்து
நிந்த வாரிய ராட்டானி தெரிந்தவா திசைபபாம (௩)

குரவன் வாயமையாற கலைத்துறு முறந்தெளி குசர்போன
மருத மாநிலத் திடையினி பொருந்திய வாய்தகாய
வீவு நனகி தடங்களி மேவிய வொரர
நிரமி குமபரிள காமெனத் தெளிவுகாட்டியதே (௪)

---

1 அலகு - எண் கொள்வதற்கு பெறுவதற்கு உறு பயன் பொருந்தியபலனை திலகம் திலதம் பொட்டு தென ஞரு

2 புரியும் செய்யும் வேள்வி - யாகம் பொலிந்து விளங்கி பொன் - அழகிய

3 காந்தம் வாசனை கார் - மேகம் பொழில் - சோலை கழனி வயல் பான்மை - தன்மை இசை - புகழ்

4 குரவன் - குரு இடை இடத்தில் வெள்ளம் - நீர், தெளிவுகாட்டியது - தெரிந்தது

மத்தத யானையைப் பாகர்கள் வசப்படுத் துதல்போல்
கதத்தின் மேவிய வெள்ளத்தைக் கால்குரங் கணினால்
வித்தகத் தேசெலச் செலுத்திவன் சிறைபுரிந் திரும்பின்
பத்த மள்ளர்க ளுழுதொழின் முயற்சியிற் பயின்றார் (௫)

வேறு

ஏர்தரு சூரி யேறு மிருங்கடா வினமுங் கூட்டிக்
கூர்த்திகழ் கொழுக்க ளாழ வுழவுற வுழுது கோட்டார்
சீர்தரு நாளில் வானோர்க் கிறைவனுக் கொப்பப் போற்றிக்
கார்நிற மள்ளர் சாலி முளைதெளித் தனர்க ளப்பால் (௬)

நிலமக ணகைகொ லென்ன முளைவெளி தாகி நீண்டே
யலமரு பெரியோ ருள்ளத் தறிவுபோல் வளர்ந்து மாண்பக்
கலையுணர் கவிஞர் சொல்லுங் கவியென விதழ்வி ரிந்து
சிலைமகள் வடிவ மென்னப் பசந்து திகழ்ந்த தன்றே (௭)

அறநெறி யெய்து செல்வ மாமென வளர்ந்த நாற்றை
மறநெறிக் கூற்ற மன்ன வாள்விழிக் கடைசி மாதர்
முறநெறி செவ்வி யானை முரண்டரு மார்பார் சொல்லாற்
பிறபிற சமயபேதம் பிரித்தல்போற் பெயர்த்தா ரன்றே (௮)

---

5 மத்தத - மத்தத்தையுடைய கதத்தின் - வேகத்தோடு வன்சிறை - வலியகாவல் இரும்பின் - இரும்புபோலும் (வலிய) பத்தர் - கால்களையுடைய மள்ளர் - உழவர்

6 ஏர்தரு - கலப்பையில் சேர்க்கப்படுகின்ற சூரி - செருமை ஏறு - இடபம் இருங்கடா - பெரிய எருமைக்கடா இனம் - கூட்டம் கூர் - கூர்மை நுதி - நுனி கோட்டார் - கொக்கன் சீர்தருநாளில் - சிறப்பைக் கொடுக்கும் சுபதினங்களில் கார் - கரிய சாலி - நெல் களிப்பு - மகிழ்ச்சி

7 நிலமகள் பூமிதேவியின் நகை - பல் வெளிது - வெண்மையுடையதாகி அலமரு - சஞ்சலம் மாண்கலை - பெருமையுடைய கலைநூல் இதழ் - தோகை சிலைமகள் - பார்வதி பசந்து - பசியநிறமாக

8 அறநெறி - தருமவழியால் மறநெறி - வஞ்சகவழி முற

பெயர்த்தனை நவீரர் கூட்டம் பொரிஞருஞ் சோதகம்போல
வயாத்திற்கு குப்பாஞ் செய்தர் குழிதெளிச் சேறு காற
ரபக்க மையுாக வோறதி ரமுடி கைக்கொள வேட்டதி
வயறறழைசெந்நெலே கக வாழ்க்கிபேட்வெசெய்யார் (௯)

பதித்திடு கா று விறி யெழு திமை பருவ நோக்கி
மதித்திடு மாரார் சொலார் மாளிய செல்லாய கூடிக
குதித்திடுஞ் செலகள கூர்வே ர கொலேவிழிச கருகி போட
வதித்திடுபனக்போறரு ருகனனகளைகண்ணார் தூறரா (௧௦)

மரகத நிறங்கொண் டோங்கி வளாந்திடு பைங்கூழ் குல பா
பிரபல் மக பாகா முதிர்ந்துதோ டகாறு பினா க
குயத்த முகம்போற் றாகா ணுக்கியே கலிக்குளித்து
தரையெனுங்காயைப்போறருந்தனமைபோனி றைகனவே ()

துானியுா எழுத்து மூறி விளேந்துபொற் சோதியாக
மனணிய செல்லெ னனுடைக் கதிர்கொண்டு மதுர நாகிக
கனணிய நுதலே யான குயங்களா வீந்து கட்டி
நவனிலப்புறமதுடைக நகைகாபோறபோ பெயர்ாரே (௧௨)

ம - களருபோன்ற நெறி - ஒழுக்குள்ள செவி - காதுகளையு டைய யானைமுரண் - யானையினவலிமையை பிற - அசை பிறசமையம் அன்னியமதத்தின் பேதம் - வேறுபாட்டை பெ யர்த்தார் - வேறுபடுத்தினார் பிடுங்கினார்

9 பெயரினும் - பிரிந்தாலும் குப்பம் மேட்டில் செறி சேறு - சொழுத்தசேறு நாற - உண்டாக கடத்தைப் பூல குழை முடி - நாற்றுமுடி வதி - தெய்வமடமாதி

10 மீறி உயாந்து மாரிபா மானப்பெண்கள் அ ருகி டயந்து உதித்திடு - உண்டாகின்ற

11 பைங்கூழ் - பயிர் குலாப - விளங்கி பீள் - கரு தோடு அகன்று - தோகைவிரிந்து குயதம் - குதினை குனிந் து - வளைந்து

12 துானி - செருக்கி பொற்சோதி - பொன்னிறம் மண ணிய - கிலைத்த நல தவல நாள நக்ஷத்திரத்தில கதிர

காவிராறு சேரக்கடந்த கதத்திபோத கடாகரா கூடிய
பனிமொழியிரித்தக் காணிபம் கத்திர பதத் போகநீச
சிலாதுதிப கமாரா நறவிமெற கூடிய சேரகதா
பனிசேரா புகழ்த் தேனார் பாரிகுலின ளனதாரா நாடு ()

அரிசர புதர ார என்கணைகைக்கோர் குறுவிதாபிட
பரிசுமிக கரிமேலானமு பங்கேப பூசா மெகலா
புரிபாதாவதுமேயாதந்து புராரா நாக்வேக
விரிப்பரத் நீதலைவிளைய குறாவிரா திருத்தலைமேற (கா)

பாதுகளிறப மேநமிப பநமாரா நாக்க [ரக
கொளகடுபோபவமிழ்சேரகலை நதிசகளினறகதுபவிசா
காமடுவு வாகரி ஆரா தமாபுற வதிக ஆரா
பனா பதிடாவுமசோணடா நகலைக ஈபநூமபாசகிக (கநி)

அமாதுமப பகாரகச் செப்பா மிநூடை வாமதிற நாவடி
நிபமுா பலமுதக் கேனும தாடசா துணமோடனா
பிாமதிநு வடிபப போறமி முகமதெற டிவிழா ாகி
ாமனிமைகவாதறமடவிருகெரகடுமோதா அபாராலா (கசு)

வணமூசைகிறுதத மது - கா உதல செறறி குயபமதரிவான
அரிதது அறுத்து புறம - முதுகு உடக வருந்த கக்கமல

13 கா - மேகம தருநி - தன் கை பேோா - செறபோர
பகடி பதா பாா - உலகம கலேசா - விராயகா

14 அரிகரபுதரிரண - ஐபணா, சாததா புரவலா - அரசா
பா கலபாவயில பூணப ஏவவாழ அணியபபுவொவாகிய கொ
முவடமுதலிய ககலமானபொருசகளும உரியவாக உரிமையுடை
யனவாக ாவருமேவா - தேவபயவாகிய கொலலன, தசசன,
சகிலிபன், கொளளகாறு - அநதியடடிவிதய இரவலா - யாசகா
இரபத - (செறகா) இருகோ

1) பணடிகள - வணடிகா இல வீடு குதிர - செற
பெயகுடு தணடிலை - சோலை வரை - மலை புறவம - முலலை
நிலம பாடம - பதாாததம, பொருள

16 சிறதுணடி - பலகாரம நறிப - ஈலவ முபபலம

வேறு

நந்து லாவிய வாவியிற் கின்னரந் தண்ணு ளாரியர் பாடுவார் கின்னரம், புந்து நோவன மாதர் பயோதரம் பருவங் கண்டு பொழிய பயோதரம், மிந்து தேரைத் தடுப்பன வில்லமே யீசன் பூசைக் கெடுப்பன வில்லமே, மந்தி பூகங்களின் வர்க்க குதிக்குமே வயலக் கெங்கும் வரிக்க குதிக்குமே ()

போனகங்கள் பொருந்துவ சத்திரம் பூவை யன்னவர் போர்விழி சத்திரம், வான நாட்டை மருவுமிற் கேதனம் வாரீவோர் வதிபவர்க் கேதனம், கார மெய்தற காயகனி மூலமே கருக்கதி லூன்றபெறு சாக்கர மூலமே, மோன யோகர் மடங்களின் ஞானமே முயல்வ தாற்றிடும் போகவஞ் ஞானமே (கஅ)

பாக்யத்தின் மருவுப பாலனம் பத்தர் வைப்புரி வாரரி பாலனஞ், சக்க ரன்னை வசக்கீனக் கானமே தானஞ்செய் வார் நடைப்பபாச ஞானமே, பெருகும் விம்ம வொலிப்பன நந்தி பேரிசனுராகங் கெழுவன நதிபே, மங்கலந்தொண்டர் வாயசொறோ வாரமே மாதர் நெஞ்சினிலவைப்பதே வாரமே

பூக்கனி நால் உணவு - நால்வகையுணவு உண்பன, தின்பன, நக்குவன, பருகுவன அன்னம் - சோறு இறை - சிவபிரான் முகமன் - உபசாரவார்த்தை கோத்து - உடனுண்டு

17 நந்து - சங்கு வாவி - தடாகம் கின்னரம் ஓர் பறவை (வரிக்கும்) கின்னரம், வீணை, நோவன - ஒப்புள பயோதரம் - கொங்கைகள் பயோதரம் - மேகங்கள் இந்து - சந்திரன் இல்லம் - வீடுகள் வில்லம் - வில்வங்கள் மந்தி - குரங்குகள் பூகம் - கமுகமரம் இக்கு - கரும்பு உதிக்கும் - தோன்றும்

18 போனகம் - சோறு சத்திரம் - வேலாயுதம் இறங்கேதனம் - வீட்டிற் கட்டிய கொடிகள் தனம் - பொன் மூலம் - கிழங்கு மூலம் - பிரணவமந்திரம், உன்னல் - நினைத்தல் மோனம் - மௌனம், முயல்வதால் - முயன்றுசெய்வதால்

19 பால் அன்னம் - வெளிய அன்னப்பறவை புரிவார்-

மோக மாதர் கருவுறு முத்தமே மூரிநாகு கருவுறு முத்
தமே, பாக மாதர் படிப்பதி ராகமே பற்ற றுத்தவர் பேசுவதி
ராகமே, வாகு சோபட வாரநகை முல்லையே வண்டர் இம்ப
ர் வழங்குவ முல்லையே, தோகை யாடுவ சோலை யரங்கமே சொ
ன்ன நேருவ தோகைய ரங்கமே (உ0)

மன்னு ருதுவ மாவிர தங்களே மகார்நகர் செய்யாத
மாவிர தங்களே, பொன்னின் ஆணைவர் பூநயிலைச் சந்தமே
புனைந்து வீசல பொதியச் சந்தமே, கொண்ணை வாழை வருக்
கைகா காமரஞ் சேர்ந்து வண்டுகள் செப்புவ காமரம், கன்ன
லன்ன கடவுள் காதையே கருதும் கேள்வியில் வைப்பார்
தம் காதையே (உக)

வேறு

பாவலர் கனாவும் பனிவரை தாழடையும்
மேவுவது செஞ்சொல்லில் விரிதமிழ்ப் பூஞ் சோலையினும்

செய்வார் பரிபாலனம் - பாதுகாப்பு அரசர்களை - ராசுக்களைத் தீர்த்தம் தானம் - தானம் சந்தானம் - வம்சம் கதி - சிற பறை, ஓர் வாசியம் நந்தி - இடபாசனங்களை துணை விடை ஞானாதிய இடபம், தருமமாகிய இடபம் வாரம் - அன்பு

20 மூரிநாகு - வலியசங்கு முத்தம் - முத்து இராகம் - இசை தவர் - முனிவர் பேசுது - சொல்லுவது இராகம் - ஆசை வாகு - அழகு நகை - பல் முல்லை - முல்லையரும்பு முல்லை - முல்லைநிலத்தார் தோகை - மயில் அரங்கம் - சபை நேருவ - ஒப்பன தோகையர் - பெண்கள் அங்கம் - சரீரங்கள்

21 மன் இரதங்கள் - குதிரைகட்டியதேர்கள் மா - பெரிய பொன்னின் - இலக்குமியை சந்தம் - சந்தனம் வீசல விசிறப்படுதல் பொதியம் - பொதிகைமலை வசந்தம் - தென்றற் காற்று வருக்கை - பலா கா - சோலை மரம், இதனை வாழை முதலியவற்றிற் சேர்க்க செப்புவ - பரவுவன காமரம் - இசைப் பாட்டு கன்னல் - கரும்பு காதை மானமியம் கேள்வியில் கேட்டில காதை - செவியை

வாளிபின் மாமயில்மே படமாதர் கடமாபுய
னே வியனை முனைநிலைக்குங் குலிநதிய செழுங்கனமே ()

சேடனார் சிகதலைகளை மேனிலிளைய பொதா
பாடகப்பொற் கொடியனையார் பதிவிழிப்புமை பனாரமே
நீடுபெருஞ் சோலையினு நிறைபுடையோர் கொஞ்சுகதா
கூடுவது கனைமைகளே குறைவிலாத நாமமே (உஉ)

பலவாகப்பூங் கருகருவளைவா பணைகழுகமுகங் சோலையி
செல்வப்பதி முறற்கழும விளைபாருந் திருகாலே [ஆகு
முயலிரிக்க தாயமிசூரா முழுவிலிலை கூறவதா
நலைதல மடவாரக் ஞநிலையா மருகக்கிலே (உ௩)

முகதிருந்த நகைக்கமல முகைவிருக்குக கனமொரியை
பொசிருக்குக் கருதநாக இல உபயோ பதிபாகா
நகதிருக்குக குழயனிக் காகதிரு பருநாமே
கிகதிருக்கு ரீருமொதா திறாதிருக்குங் குடியெங்கோ (உ௪)

22 பாவலர் பாடடிவவைல வித்துவான்கள் டனிலழ சகுரு நிரை - வரிசை பணை - வயல செஞ்சொல் - செவ்விய வார்த்தைகள், சிலந்த தெருக்கிரகா வாவி - தடாகம் அமடல ர - ஆம்பற்பூக்கள், அலர்மலர்க்கினழுந்து தடம் - விசிவு சோ- அரசா இபல - பொருந்திய முனறில் - முற்றம் தனம செல்வம், பொன்

23 வேய் மனமதன பரிக்குலம் - குதிரைக்கூட்டம விரிகூட்டமும் ஆடகப்பொன - நானாகுவகையிலாருவகைப்பொன பஞ்சாம் - கூபி (பஞ்சரம்) பஞ்சு, ஆரம் நிறை - ஆடகாருண கான பெருனம், உறுதி கனமை - கலைவீடுகம், சீருணட நேசம தன மை குணம்

24 கருமமாம குலம் - கூட்டம் பூவைதது - பருகத சிறகால - தென்றறகாற்று சிறபிள்ளைகளை ஆயினுரா - இடைச சியர் முழவி சததமிடுகி காவேவது - விரும்புவதும அருநதி - அரியதயிர், வடிட்டாழினலி

25 முத்து இருக்கும் நகை - முத்துப (போன்ற) இருக்கும்

தேனுேம வரிபளிசள சிலேநாருெ சிறாரஞ்யத
தாளுேரு செலவமதன றீனாடு மிரஇயெனும
பாளுெ மொழியாக டிருவழுனகப பஙகயததின
மானுேம வானுேம வளாகாேம வளாநாடு (௨௬)

செஙகதசி மாபபலாச செழுஙகனியி னறவுடைநது
வகநிரை சவழுவபலி றசாலதுசா லிகைபாவாகரு
காவைகயி லலமுதருததிக குழுவி யையாயவு ராயபதுமோ
வனைகயிெ லிநாடடோ றமெணுைா ஙினவளாபபா ()

தோகைகிறற விரிததாடத துமபிபிரா கமபாடட
பூகதிரா மேனமேகம பொருநதுவமேற கடடியென
மாரமிசைச படாசோலை வசநதருழு காலததிற
றேமமத ஙிரதியுடன சேரந்தமனப பசகௌபாம (௨௭)

சேலகாடடுேவ கருமெநநகண செவதமுதம வாயகாடடுேம
பாலகாடடு மொணடரவப பாதிதிரு நகைகாடடுேம

நகை பறசின கமலமுகை - தாமரையரும்பு தனம - கொங
கை அளி - வணடு சுதை - சேரு குழை - குணடலம செதா
- சயம, வெறறி

26 தேன - மது காமே - விருமபு வரி - பணபாடும
வரிகை - வணடு சிலை (மனமதனகருமபு) விலலை சிறா
று - சிறியகவிருவி தானகாமே - தானவிருமபும (தானென
றது தனையெனறதும இரதியை, பாலகாமே - பாலவிருமபும பஙக
யததினமான - தாமரைபபூவிலிருககும இலகதமி வானுேம வா
னே - வானுலகமும விருமபுகினற வாழுமம காமே விருமபபப
டுேம வளாநாடு - வளமுானநாடு (ஆரியநாடு)

27 நறவு உடைநது (பழஙகளினினறு) தேனுடைபபடடு
நிரை - வரிசை சாலி - நெறபயிர ஆய - தாய

28 தோகை - மயில பூகநிரை - கமுகமரததின வரிசை
மாகம - ஆகாயம அடா நெருககிய தேகமழுன - உருவமன
மதன

காலகாட்டுஞ் செங்கமலங் கரும்பிரச மொழிகாட்டு
மாலகாட்டு மாதரைப்போல் வளங்காட்டு மாமருதம் (௨௯)

விடைத்தனைய திறன்மள்ளர் வெண்சாலி கரும்புவயற்
கடைத்தமட்ட திறந்தேனரித்துவரு வெண்முத்தை
யிடைத்துகிலகா சரிந்தவிழ விருகையா லள்ளியள்ளிப்
புடைத்துவிளையாடுவர்கா புனைமணிப்பொற்றொடிமடவார்

தெங்கிளநீர் முதிர்ந்துபெருஞ் செய்யிலவிழ மோதைபிறழ்
கொங்குலவு தடவாளை வெருவினவினை மேற்குதித்து
மங்குலூ டேறியங்க வானமீனை வெருட்டிப்பும்பா
பங்கயப்பூந் தடமுழக்கிப் பாயந்துபழ னத்திலுறும் (௩௰)

ஆலைபொதி ரஞ்சுழல்போர் கதிரொலியு மடிகுமடைக்
காலகலிங்க தனிலவழிநீர் கடகடென வதிரொலியு
நீலவிழி மாளிபாகன் குரவையிடு நீளொலியும்
வேலைபொலி யல்லாதுவேறொலியென் றுணர்பரிதால் ( )

---

29 சேல் - கெண்டைமீன் பால் - வெண்மை ஒண் - ஒளி தானப்பந்தி - ருத்திகளின் வரிசை வங்க - பறந்த, கால் - பாதம், மொழி சொல் மால் - ஆசைப்பெருக்கம், மயக்கம் மா மருதம் - பெரியமருதநிலம் மூன்றாமடி இறுதியில் ஆதலால் என்னுஞ் சொல் வருவித்து முடிக்க

30 விடை - இடபேற்றின் தனைய - அளவுள்ள திறல் வலிபொருந்திய மள்ளர் - உழவர் வயற்கு - வயலிடத்து தேன் அரித்துவரு - (அவ்வயலிற் பெருகியிருக்கும்) தேன் தள்ளிக்கொண்டுவரப்பட்ட துகில் - சேலை புடைத்து - கொழித்து பொற்றொடி - பொன்வளையல்

31 செய்யில் - வயலில் கொங்கு - வாசனை தடவாளை - தடாகத்திலுள்ள வாளைமீன் வெருவி - பயந்து மங்குல் - மேகம் வானமீன் - நக்ஷத்திரங்களை வெருட்டி - பயப்படுத்தி உம்பர் - தேவருடைய தடம் - மானதவாவி உழக்கி - கலக்கி (மீண்டு) பழனத்தில் - வயலில்

32 ஆலை - கரும்பு எந்திரம் - கரும்பாட்டுமெந்திரவி சுழ

ஆடுவதும் கூடுவது முயிரனைய நூன்முருக்கப்
பாடுவதும் பாவைகளைப் பகுத்தாண்டு மண்மாலை
சூடுவதுந் தோழியர்கள் சூழ்வினை பாடுவதும்
பேடையன மனையாகத் தரியாத பெருவேலை (௩௩)

வேறு

ஆத வனத்தினி லேகுபில் ஆழுநே
சீத நதிக்கரை சேரு மனங்கள்
மாதர் முடிக்க மலர்க்கள் விரும்பி
யோதி யினிற்குடி யாயுறும் வண்டே (௩௪)

சிந்துர வாஞ்சன மாதர் திரண்டு
நந்துறை வாவியி னூடந லாமப
லிங்கிரை யானவ ரெழிலவத னங்க
ளந்தர சந்திர னுமென விளங்கும் (௩௫)

சிந்து கனித்திரள் பீறிய தேறல
வந்து வயற்புக வாளை யருந்துஞ்
சந்தன வெற்புறு தென்றலங் டாவக
காந்த மலர்க்கொடி காவினி லாடும் (௩௬)

லபோது - சூறுக்காலத்தில் அடுக்கும் - வரிசையாயிருக்கும் கூல - வாய்க்கால் கலிங்கு - மதகு, குளத்திலிருந்து நீர் போதற்குக் கட்டிய கலிங்கப்பெவழி மன்னியர் - உழத்தியர் வேலயொலி - சமுத்திரவோசை (என்று சொல்லலாம்) அல்லாது - அலவாமல் உரைப்பதற்கு சொல்லமுடியாது

33 பகுத்து - பாகித்து பேடை - பெட்டைக் பெருவேலை பெரியதொழில்

34 ஆதவனம் - மாருகோலை சீதநதி - குளிர்ந்தஆறு வா- தேனை ஓதி - கூந்தல்

35 சிந்தூரம் இபாடு கந்து - சங்கு ஆட - ஈனனு செய்யா கல் ஆடயவா கல்ல அல்லிப்பூ இங்கிரை - இலக்குமி உதனம் - முகம் அந்தரம் ஆகாயம் விளங்கும் - விரியும்

36 பீறிய - பிளந்த கனித்திரள் - பழக்கூட்டம் தேற

செம்முக மந்தி பிணையொடு சேர்ந்து
கொய்ம்மலர் மெத்தையி னன்பொடு கூடித்
தம்மின மோடெரு மைத்திர டண்கார்
மைம்மலி சோலையின் மாநிழ லுஞ்சும் (௩௭)

மூல மெடுத்த கிடங்குகண் மூறாறு
மாலுறு செம்மணி தீயினை மானுஞ்
சோலையின் மந்திகள் சூழ விருந்தல்
கானு பனிக்குளிர் காய்தல கடுக்கும். (௩௮)

மைக்குவ ளைக்கணி ர மாதர் தடத்தினை
பொய்க்கு மலர்க்குழன் மேலுற மூழ்கி
யிக்குளி ருக்குடை யென்றுறு வாரி
துய்க்க முகிற்குல மென்று துலங்கும் (௩௯)

ஆகம சார மனைத்து மெடுத்துப்
பாகம தாவா னனையா படிப்ப
மோக முறுகிளி கேட்டதை முற்ற
நாகண வாய்க்கு நவிற்றுதல் செய்யும். (௪௦)

ல - தேன் வானோ - வானோமீன் தாவ - பாய எதம் - மணி
ம கா - சோலை

37 மந்தி - குரங்கு பிணை - பெட்டை மலர் - பூவாகிய இனம் - சாதி எருமைத்திரள் - எருமைக்கூட்டம் கார்மை - கரிய மேகம் மா - பெரிய

38 மூலம் - கிழங்கு மால் - பெருமை செம்மணி - மாணிக்கம் மானும் - போலும் கானு - ககுமினற கடுக்கும் - போலும்

39 கணின் - கண்களையுடைய தடத்தினை - குளத்தில மேல் உற - மேலேபொருந்த இ - இந்த குவிளைக்கு பூமிக்கு உடை - ஆடை வாரி - சமுத்திரம் துய்க்கும் - உண்ணும் முகிற்குலம் - மேகக்கூட்டம் என்று - என்றுசொல்லப்பட்டு

40 பாகம் - பக்குவம் ஆய ஆக (எச்சத்திரிபு) மோகம் - ஆசை முற்ற - முதிர நாகணவாய் சாரிகைப்பறவை

ஆலச்சி மிகந்த தவத்தினூரவீபாப
பூசவார் வெண்ணபொடி பூணுமவாலன்றி
பேசவ ரண்டர் பிரானைதிருககாம
யாசில் விழுதவெரிப்பா மகிழ்ந்தே, (௪௧)

மன்னிவா நீதி மற்றோரு சர்ரு
மன்னவ ராணை யயர்ந்தில ரங்கித்
துன்னிய நன்குடி சூழு வளாகதது
பொன்னில மென்று பொலிந்ததிகாடே, (௪௨)

கற்புண்ட கன்னியர் காதல சேர்தே
பொற்பொடு சோகநுயிர் புதல்வர் களிச்சு
சொற்புரை தீர்ந்து சுகத்தினின் மன்னி
பெற்றுடன் வாழுன்றில் விரிய காடே (௪௩)

வேறு.

ஆற்றன்மிகு செந்தமிழ் பூசுபொருள் ஞரைக்கு
மேற்றமிகு மைமந்திரை யெழுமபகுதி தமமிற
பாற்றினை மூலங்கொடிய பாவையை யகற்றி
காற்றினை மயக்கமற்ற கன்றுனசெய் வாமே (௪௪)

---

41 இகந்த - நீங்கிய பொடி - விபூதி அணை - உருத்திராக்கமாலை பாசம் - குற்றம்.

42 ஆணை - கட்டளை அயர்த்திலர் - மறந்திலர் துன்னிய - செறிந்த பொன்னிலம் - தேவலோகம் என்று - சொல்லப்பட்டு பொலிந்தது - விளங்கியது

43 காதலர் - கணவர் சேற்பு ஒழி - அழுக்கு, சொல்புரை - கீர்த்தியின் குற்றம். நீங்கு - நீங்கி அன்பு - அன்பு வாழப்படுவது

44 ஆற்றல் - வலி அகப்பொருள் - அகப்பொருளிலக்கணம் நூல் எற்றம் - உயர்ச்சி ஐந்திணை - ஐந்தாகிய குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, மருதம், நெய்தல் பகுதி பகுப்பு மயக்கம் மருளாகுகைகடமை மயக்கம் - கலப்பு, நன்று - நன்கு

வேறு

சந்த னத்தின் மிற் படாசரு மாலதிக் கண்முகை வான ரேயு,மந்த மாலவரைக் குருந்திய நெருத்திரு வடாகுமற க்கிலி தூர்கள், குருந்தி விளவிணை பணிந்தரு வேங்கையின கொழுஞ்சினை றவோடு, கொழு,மாமுலை ரிடைச்சிய ரெடுத்த மக ளெழுங்குழற களிவாரே (௪௫)

மாகந் தூறிய வரையினிற் பிழுங்கெழு குருந்தியா மரு ங்கெய்திய, பகயத்தன் மலாடை கறங்குமயா டளிமு ரன றிடபபைந்தாக, கொழுந்து பிரசத்துமூர் முடைவயின் வா வமெழுந் குளிர்தரு,கிளிணனிணி,யிகவி தந்தினை மொழி கிளி புழுகதிய ரிடத்தினிற் பயில்கிற்கும் (௪௬)

முடியுஞ் சிறறின்ட குறத்தியா சிறுகுடி முசசிபின மீ தேறிக், கொழுங்காவகைாரச மொத்துகைவ வரவிகைக் குறிப்புட னெடுத்தேறாநுக, கடிகொள புனலேயின காரிரும கோட்டி னிர மயிலினது காரிக்கேகறித, கொடிய ளிரக்கை யளத்தி யா சாயலைச் சுசுழூறுப பயின்றும (௪௭)

---

46 சந்தனம் (குறிஞ்சிநிலத்துச) சந்தனமரம படாதரு- படாவிணற மாலதி - (முல்லைநிலத்து) முல்லைக்கொடி முகை- அரும்புகள் மால பெரிய இருந்தடா - இருள்கொருங்கிய குருந்தம - (முல்லைநிலத்துக) குருந்தமரத்தின் ரிபணை - நீண்டகி ளைகளில பிணைந்து - கலக்கினைத வேங்கையின - (குறிஞ்சிநில த்துவேங்கைமரத்தின் கிளை - கிளைகளில நறவு - தேன இடைச்சியா - (முல்லைநிலத்து) ஆயச்சியா

மாகம் - மேகம தூறிய - நெருங்கிய் கிழுங்கு அ கழு கிழிந்து தேன்விழுகின்ற மருங்கு - பக்கம அளம் - (மரு தநிலத்து) அன்னப்பக்ஷி அளி - வண்டு முரன்றிட - ஒலிக்க தாமரை மூருதன்றில்,பூக்கொத்து கெழுவு - மணம. வயிரத்த- தைத்த் திருவையினிடம் - (மருதநிலத்துச) சோலையிலுள்ள தருவி லிடம்- மரத்தினிடம் இடத்திலுள்ள மயில்பூசுகின்றார் கிளி - (குறி ஞ்சிநிலத்து) கிளி வளர்த்தியாரையைக்கிளை.

47 சிறுகுடில் - (குறிஞ்சிநிலத்துச) சிறுகுடிசை கொடி

முக்கில மாளிகை அணியும் சாலையின் முதிர்கனி சனி கமேயாகது, நல்ல மாமரு தத்தினிற சேர்வேயி னைற்றல விளையாடு மொலது நீர்தகட வூர்களுறுசெத நாயகடைம பற ழொடு கதிமூடு, வைலம் பேசிய்ன வியா தரிரைளை கடீர்கைடமரு வியே விளையாடுமே (சஎ)

புலவர் பீன்கமற் புன்னையி னிழல்ர பதிந்தண்டச் சிற பால, தூல்லி கினறசா தாரிபா வெர்கடெ அுறுசொன்கற கழகேற, வகை டற்றாலை மாமரதிடு புதலவிர் சாமுகுருதி கீலர னன், வீல்சு செவ்வழி பிள்ளிைசை கண்டமொத ஜீகையப பா டுதலகைவோர். (சசு)

கள - (செய்தலைததுக) காசகைககை. கவைரவு - சுபகைளை குறி பபுடன - ஆராயசசியோழும், வெதோதாம - வெதேதாககூறும, இதைச சருனமெனபா, கடி - வாசனை புனனை - (செயதலைத துப) புனனைமரத்தின வரா - வாய இருந்தசேடினில - பெ ரிய கிளையில மயிலினும - (குறிஞசிலதது) மாசிமகூடடுகள தொழு - வீளையுல அளததியா - செயதீலபபெணகள ,சாயு லே - அழகோடு பயினறு - பழகி

48 முல்லை - முல்லைநிலம மருதம - மருதநிலம். கறை- நலல ஒலலும - பொருநதது தடந்து - (மருதநிலதது), கரவி யில உகளும - துளளும பழம - குடி வலலை - விரைவில எகி - சென்று காணயாறு - (முலலைநிலததுக) காட்டாறு இன - இனிய கல - நலல

49 முல்லை - புல்லென்றநம புனனை - (செயதலநிலதது) புனனைமரம அலைசசாசிருப்பாலீர - (முல்லைநிலதது) முல்லையா சிறு பிளளைகள குமரி விளையும், சாதாரி துறுவிராகுழு. சொன னா - (குறிஞசிலதுக) வெகுளைநுமம கடவுதிலை - (செயதனு நிலதது) கருததிலைத நிணிட தில், புதுவலா -(புதலவா) பிளளைகள உருதலவைணைபு பொகிறுதைறபோசலு இலை, விதைறுவிரோர. செவவழி - ஓரிராகம , இரைததிசை - இனியபாடடுே, கணட- கமுகுடிம ஒுதத இசையு - கழுழாகிபபொருநத (மருதநிலதது)

விரவு செங்கெல்லின் றூதுகருமை கனைகலின் விளைபுமுத
தழுமளவிப,பரவரதின்குலிப பரவையா பவளிறுறுபுரிவாசிற
திலகளபணைபாய,ஈகியோ வாயலே புறதிய நூழ்தூக சென்லகுழுந்த
தமதனளி,பகை தழதனிரைபயுகாமெனர் முலைபிறைதீறீல் வகுபபா
மன் வரிபாமாதோ (௪௯?)

கருவபு தாவுதை மெயயபூவுஉ கேருள கருணையகைடலுபுறதின
மருவு தாஙிகு வருமவூழி படுதுறுகு மாஙுடை, ஆலுபூர் ள
வீருவ பூதூழு பேதபூாபுசசுராகுர ழியுயலையுர,தா தென அ
மொருவராளவராரியகப வெ ழீ லுரைபபுகழ்தெளிதுராமோ

* திருநாட்டுச் சருக்க முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் – ருக

மூன்றாவது

* திருநகரச் சருக்கம்.

பணியிலுக கமுகுபுரிந்திசிண்டபார் பரிவையதாகம
பிறவிப, பணியிலுக கமுதாக கூனழு யகர்வாழ பேருமை
யாற பெருவிலை மதியா, மணியிலுக கழகரம் வயிரமேபோலி
லனாகிந்த துளைமாருதந் னணியிலும் கெலலும் மணிசெயசீ
ராஞ்சி யணிகளை சிறப்பினை யறைதுவாம். (௧)

50. விரவு – கலதகினா ந கனைல – கரும்பு பாவர் – செ யதலில் மாக்கள் பலாகஜ3 – (மருதநிலத்துப்) புலாமரந்து நிழலில் சிறைில –சிறுவீடு ஈர்லவாய (செயதலாலத்துக) அடலினி டநகுடி விருதிய – செறுத்துப்பட்ட ஈசர்தீள – குருகு கர, மாக தழக வயதுத்தூழ மெசிவுலவு மளவியர மருதநிலபடுபொதநக

51. அரு– வெருபபரதிரி கருகிக மொருநீயை அரசகயிமை புலியிய இருவா சவைபதமை எனமவுரு சிறுகுழை – இரு மோனிசன்மு விசாய ஒனைறுக (ஆரட ஆவிலைணை வெகுத் திரிபு) மாநீ பிசனுறான இருள்–ஒருவமா வகைபுமை

1 பணி – ஆபரணம புரி – செய்மிவாறு கடவிறுகாயகள் – சங் கோசா சிமம் – பூ மீ –அனை – அறுத் சி ஈஜிதறி செர்வில –

அன்னவர் தன்னுங் கருடுவசர் கவிலுறு மணிமுடி யடியரி
யடரி, வணைவார்க் கனகக் குழையினார் கைதாழ் ராயகை மேருவிய
வலத்தினர், பொன்னவர் ககோப் பூமிசு வாருந் தோற்றுவி
ரிகைசயமின்ன னிவத்தியின் மின்னனவர்கள் வானே வியப்பவர்
பொன்னின் வெண்ணுக்கேழைமைத் திறமே (உ)

இரவிதனை யிரண மறைப்பமுந்து செலவர் திருவிறை கிழற்
றிட விறுவிற, பரவிய தருவின் மேற்றருவாய பணைகளி
னடரும்பவர் மதுக்கரய, விரவிய கனிகளை மூவிருருதுவு
மிககவரு வழங்கிமேற் புரிசை, மருவிய வகழிய புறத்தி
னின வளைகது வளர்ந்து வளங்கூழு சோலை (௩)

துணைகளும பேடுமாகவண் டினங்கள் சூழ்ந்துபூந் தனி
மது வருந்தி, வினைதனிற் கூடடாது தாதுகளுமாகரு மெழி
னமரத் தொருசிறை யிருக்கு, மணமுடித் திசைஞான மரு
விய மகதி வீணையு" மென்னவே சொல்லித்துப, பணைகளிற் கவி
னார் பாயத்திடு சோலைப் பரப்பினைப் பகரலாம் படித்தோ ()

சீராசையென்னும் பெயரினையுடைய அணி - தன்மை. ககா - (சய
கர்ணரெய்வனே) கோயிலெனவுழுந்தவை

உ அணிமுடி - அழகியதலை அடி - திருவடி வணங்
கிறம் வரா - நீண்ட வலம் - வலிமை பொன்னவர்க்
கோனுடையவராகிய தேவலோகமும் பூமியினை - பிரமனை
போன்ற அழகு அவா - ஆசை வைழ்மைத்திறம் அறியாமைத்
தன்மை

௩ இரவி - சூரியனை அறபம - சிறிது கிறை - நிறைந்து
கிழற்ற - கிழலைசெய்தற்கு பரவிய - விரிந்த தரு - கற்பகம
மேல தரு - உயர்ந்த மரங்களை பணைகள் கிளைகள் விரவிய
கலந்த ருது - இருது, பருவகாலங்களிலும் வழங்கி - கொடு
த்து மேலபுரிசை - உயர்ந்தமதில் அகழி அகழ் புறம்
பக்கம்

துணைகளும் - சகாயமாகிய ஆண்களும் பேடும் பெ
ண்களும், மது - தேன் அருந்தி - உண்டு இணர - பூங்கொ
த்துக் குடைந்து - கிண்டி தாது - மகரந்தம் உயிர்க்கும் - செ

மெய்யம்மதி அரிந்தார முதுக்கரி புரிந்தாரூவல் கதத்

ரிக வெல்லா, பிறக்கையிலிருமைப் பயன்றுள் அருளுறை இறை

திரு நகரெயில் புறம்போர், மெய்மையே காப்பாரேனகி

டக் கரந்தி இசைவினா அரற்றின் மறந்தச, செம்மையே

புரிவரெனத்திரு நகடைசூழ் தாரெனத் திகழ்தருபோரகழ்

வாளர வுலகிற் றாழ்ந்த வாழ்ந்த வகழ்மு மறந்தன விரிவு,

நீர்முக வணைகா நிலைபடா மையிணு நிகர்பரம் பொருளாக

பூண்ட, கோளமுங் கடந்த காப்பினர்ச் சிகின்மேற் குலவிய

கொண்டலகள் படிதர், நாளுமவ் வகழி ஞாங்கர்வரு கயங்கொ

ளாங்காவக தமாதலை காடும் (௬)

சிபும ஒருசிறை - ஒருபக்கம் மணமுடித்தது - விவாகஞ்செய்தது மகிழ்தி - குரங்கு வரவுறுது - தாவமாட்டாது வாயின் - வயிற்றில் யானைகளில், புதல்விகளில் கடுவன் - ஆண்குரங்கு படிந்தார் - தலைமையுடையோர்

5 மெய்யவலிமை. மதி - சந்திரன் முதுக்கரி பெரியயானை இம்மை - இப்பிறப்பு. இருமைப்பயன் - இம்மை, மறுமைப்பிரயோசனம், அருள் - கொடுக்கின்ற கூறை இறை சங்கரநாராயணர் எயில் - மதில் புறம் - புறத்தில் அரற்றின் - ஒலியிட்டால் இசைவு - பொருத்தம் செம்மை - நன்மை சூழ்தாரென - சூழ்தாரம்போல் திகழ்தரு - விளங்கியது. (திகழ்தரு என்பதில் இறுதிகெட்டது)

6 வாளரவுலகில் - ஒளி பொருந்திய நாகருலகத்திலும் ஆழ்ந்த - ஆழ்ந்திய, தாழ்ந்த விரிவு - விலாசம், அகலம் நிலைபடாமை - அளவுபடாமை அகழ் - அகழி பரம்பொருள் - பிரமப்பொருளை நிகர் - சமானம் (ஆம்) அண்டகோளம் - (மேல) அண்டத்தின் வட்டம் கடந்த - தாண்டிய காப்பின - சிகைலாகிய மதிலின் குலவிய - விளங்கிய கொண்டல்கள் - மேகங்கள் படிதல் - தங்குதல் நாளும் - தினந்தோறும் கயங்கள் - யானைகள் ஞாங்கர் - (அகழியின்) பக்கத்தில் அம்மாதலை - நீய குதலை ஈமே - ஒருகு

இடங்கருஞ் சுறவும் வாளைபுன் கயலின் கணங்கமடம் பெருக்கித், தொடங்குபோர் புரியப் நீங்குஞ்சைவலத்தின் றொத்துகள் பின்னுற மூட, மடமெனவெய்யறிவு நீங்கிய காலை மிதப்பிடு மாணவமதைக் கிடங்குநிகர் பொருமைப் புறக்கடற் பெருமை யெண்மடங் காவதே யாக்கினன் (எ)

அலரிவண கமலஞ் செங்கழுநீர் பாடலக் கவர்கள் மூப்பின்ற, புலவிய சிறைவண் டினமெலா மூடிப் புகுந்த வண்பெண் புகறல, வலவியா வடைசக் கரத்திருப் புகழை வணங்குக் கொண்டுவா னவர்கள், செல்விசைப் பாட்டான மதிறபுறத் தறற தகைத்தெனச் சொல்லுந் தகைத்தே.

அறமுதல் வளர்க்கு மம்மைகோ மதியங் குறைதல வலட்டரும் வரைநாற, பறமுகங் களினுமொருங்குக் கொண்டு போந்துநின் றதுவென்பப் பொருந்து, முறைமிர மனுநா ரணனுமா டரிய வொருமுதல் ஒப்பாவா னவாரண, விறைமு னிகணங்கள் பரவிய சங்க ரேசுரா னீணகரிருக்கி (௯)

---

7 இடங்கர் - முதலை சுற - சுறாமீன் வாளை - வாளைமீன் கயல - கெண்டைமீன் கமடம - ஆமை போர்புரிய - சண்டை செய்ய. நீங்கு - விலகுகின்ற சைவலத்தின் றொத்துகள் - பாசிக்கொத்துக்கள் பின - (போர்செய்த) பின்னர் (வந்து) மூடல் - மறைத்தல் மடம - அறியாமையை கோல் - கெடுக்கின்ற கிடங்கர் - அகழி புறக்கடல் - பெரும்புறக்கடல், சத்தசமுத்திரத்தையும் அப்பாற் சூழ்ந்துள்ள சமுத்திரம் எண்மடங்கு - எட்டு பங்கு (அதிகப்பெருமை) ஆவது - உண்டாகப்பட்டது என்க இன் சொல்லுக்காக

8 அலரி - அலரிதழுக்களையுடைய அலர் மலர்கின்ற புலவியுடப் புணராத நறு - தேன் பண்புகறல் - இசைபாடுதல் வலவி - வலவிக்கொடிபோன்ற தகைத்து - தகுதியையுடையது

9 அறமுதல் - திருப்பமுதல்வியம்மை - அவனர்ரும - அவ ளைப்பெற்ற மன்னு-இமயமலை முனிகள் - இருடிகள் உரு-

வானமுடித் திருமாலுந் திங்களுமையுற நிறுமுதலைப்பொலித்
தீதாததிமேனியானை, மேனமதி மேகமுடையிற் றலைதனில் வீரச்
சடை விடப்பெயர் பொருவுத் காலமுகந்து நணுகிநீடிடன
மா முடிமேற் கண்முந் வடிவுதலை கதிரவி, நான்மறை தெரிந்த
சிறப்பரும் பாரதது நாவலுற்றைக்கரியதக சொல்லி (௧௦)

நாலவகைச் சேனை பொருந்தலாற பொறித ணண்ணலர
வியானராற திருந்து, நூலவழி நடத்தும் தன்மையாவன
வீர மருவலர் னேகுவோர்க கினிமைப, பாதுறப புகழ்மே
யானமையே யுறவாற பரயதிரைப பரவைசூழ கடந்த, நால
வேழ பாக்கு மரசருக கிணையாச சாற்றலாந தடமதிற சிறப்
பே (௧௧)

வடிவம் கொண்டேபோந்து - கொண்டுவந்து உறை - உயரசி ஒ
ருமுதல் - ஒப்பற்ற முதற்பொருளாகிய, தலைவிறை - தலைமையிறை
வ தீரு கடா - நீண்டவுருவாகையின இருசி - மதில முதற்பொ
ருளாகிய சங்கரேசரைத்தடுக்க

10 வானமுடி - ஆகாயத்தைச்சி திருமால - விஷ்ணு மதி
சந்திரன் மேகம் - முடி உறுதலினால - தலையிலே பொருந்து
தலால பொருவும் - ஒக்கும் (சிவபிரானமுடியில சானகு மேகங்
களிருக்கின்றன? அதனைத திருமுடியுடைல எல்லாமவலல சிததரா
னபடலம முதலாவது செய்யுளிற காணக) கால - காறறை முகந்து -
வாரி ஐய - பாமபு அடித்தலம - அடிப்பாகம கதிரவி - பற
றி நாலநயம - சாதுரியமை சிறப்ப - கமபீரா, கமபீரா
நாவலுதறகு - சொலலுதறகு அரியது - அருமையுடையது சொ
சி - மதில

௧௧ நாலவகைச்சேனைபொருந்தலால - ரதகசதுரகபாதாதிகள
(சூழப்) பொருந்தியிருத்தலால பொறித யாதிரையான யானை
சாறறுருந்து தசசா (சொலலிய) வழியிலிருந்த (சேனைமேயிலே
திருந்துளைற) நூலவழி நடத்தும - இறபசாஸ்திரபபடி செயியப
டு (தருமசாஸ்திரபபடி (நீதி) செலுத்துதல) நல்நீதி நூலவழிசசூழி
யை (நலலுணர்வு) சீர - அதழியெனறதுகுடிமையா பாக்கு...

நாற்றிசைப் புரிசை நடுவ்ணி விற்றதுகன்னிலே வாயி லகணுஞானன, ரேற்றம் துரைபயிற ரெலவிஙி முகமோ சரி யையே முதலாநா ஞறையோ வேறமமெய் படியாக குதலு சாலோக முதலாற பூதவுகொலோ வெமமாது சாறறவுர தகு மோடவலவற்றினமேற சிகரந தமனிய வுலகினமேற றயாங்குய

மூனறர ணட்டுரி முசகடா விழியா முப்புரகை யற்றுக் தமோ னியாகள, போனறவா யாாகும பொருநதுமூ வயிக டம புரிககருள புணணிய மூாகதி, மனறனி நோககி யாவு டை வலவி மணணளாககு மக ரிவ புரமாத, தோனறுசி ராசை சூழநகொழ சோலை யகழதொன மதிணிலே யிவையே (கங)

வேறு

புனனை யினனிமுற பூககொடி யாவுடை
யனனை பாகத தமரசசை ரேசரா
மனனி வாழ வளாநதச ராசையா
நனன காதறிரு வதரனலுவாம கச)
மூவா பாடன முழககமு மொழுமமலர்ப
பாவை யுனனுவா படடஙு பாடலுங

வெணணிறமபொருநதி (பநுபபு றி) பானமை - சமுததிரம தா வடி - பூமி இதயமு - இருபபுடைய - பூதிமு - மதிலை

12. புரிவிசசுவிவரில மதிலகளசை இடதுதிகை தொறமய காடனி தெகலுவிதி - பெரியபூமதேவா. ஆறைத - வழி எற றம உயர்வுவிடயா - யதிம பசசிர தெருமோ - ஊமேகா அற றினை அவவூராவிலவற திதெதிலை பூசிகரி உதேதபுராணை, தமுனிய வுகு - திருவலோகம தமகுககு பரிமளமும்.

18. அசணி மதில் - அடடூா - சொககறவனைய முககா டா - சோமசுரியாகவிழி விழியா - செதநிலையைப்புடையவா முப்புரக ஞ காதும, தொகுரி மதுககுககிய பவண பொருநதம - சேரும மூ ஊயம - அறுவதைசவககுககிய முணணிருமு மவைக.

* ததிலேயே முல மரிதுவில் பூனனொடி பூககொடியோவையும் மண ணி - இவபெற்ற சீர கேதறு வீதி தெருககளின் சிறபபை

சேவ தேவன விழாவணிச செலவமு
மேவி லாதெனறு மோக்ஷமவ வீதியே (௧௫)

செம்பொன மாளிகை செம்மணி மாளிகை
பம்பு சந்திர காந்தப்ப மாளிகை
யம்ப ரத்தின ராளமணி மாளிகை
யிமப நூற்றது போல விளங்குமே (௧௬)

மாட மீது நிறுத்து மணிக்கொடி
யாட கப்புவிச சென றயி ராவதத
தோடை மாறுத லொணசிர ஆரத்தினமேற
சாடி யநதத திலகததைத தாளுமே (௧௭)

நீல மாளிகை மேனிலை நிறபவா
சால நீல நிறமபெறு தனமைதற
கால மேகததைக கணடு களிததிங
கோல மஞ்ஞைபின கூட்டததை யொக்குமே (௧௮)

பததொ டாறு கலைபபணித திங்களை
யொதத மாமுகத தோகைய மனனவா
முதது மாளிகை மேவலிவெண முகிலடக
மெதநை மேலுறு வெணடிரு மாலுமே. (௧௯)

---

15 மூவர்பாடல - தேவாரம் மொய் - செறிந்த மலர பபாவை - இலக்குமி . விழா - திருவிழா ஒழிவது - நீங்காமல

16 மாளிகை - மாடம் பம்பு - நெருங்கு அம்பரத்தினை விண்ணுலகத்தை ஊன ஆருகினற இமபா - இவ்விடத்தில

17 மணி - அழகிய ஆடகப்புவி பொன்னுலகத்தில அயிராவதத்து - வெள்ளையானையின் தொடை - பட்டமணிந்த மா- பெரிய அதல - நெற்றி, சாடி - மோதி திலகம் பொட்டு தளும - அழிக்கும

18 மேனிலை - மேலிடத்தில் சால - மிக தனமைதற்கால- பருவகாலம், களாககலம - கோலம் - அழகு

19 பனி ஈறுளிசசி தவியம - நீதிரம் ஆனாடகம- தாமரை வெணடிரு - சரஸ்வதி மாலும - போலும்,

பதும ராகத காரகைவிர பூரவையா
சதிமு றைப்படி யாடுத றணமதுப
பொதிக டறகுட பொடித்த துவாகொடி
யதிருக தெனறுதி லாடுதன மாணுமே (௨0)

பொறசெறி டிகைரப பூவைய ரர்டவா
துறுதி வெமழுலி தோளொடு ரோசலா
லறது மாமுனி யுராமுந தாரகளு
முறறு குபபையுவ வீதி முழுககவே (௨௧)

தோர ணயகளுந துமலர மாலைபும
பூர ணகருமபமபுனற குமபமுரு
சீர ணயகு செவிநிலைத தேரகளு
மூடடுகைவெவ வீதியு முணடரோ (௨௨)

தெனனை வாழைக் கமுகு செழுமபளா
மனனு வீதி மருஙகில வளாநதுமேற
பொனனு லோகததிற புகுநத கருககுலை
தனனே டேயிகல செயது தருககுமே (௨௩)

---

20 ஆரகு - நடனசாலை சதி - தாளவொறறு தணமது - குமிரநததேன பொதி - பொதிகத பொடித்த - உணடாகிய துவா - பவளம அதிரும - ஒலிககும

21 பொறசெறி - பொனவளையல துறுதி நெருஙகி உரோசல உரோஞ்சுதல அறற - அறுகதுவிழுநத ஆரம - மாலை தார - (பூ) மாலை முறறுகுபபை - நிறைநதகுபபை

22 அ ...சுதகும பூரணம - நிறைவு குமபம - குடம அணகு - அழகு செறி - நெருஙகிய அடஙக - முழுவதும

23 மனனும - பொருநதும மருஙகில - பககததில புகுநத ... இல - போர தருககும - ...

வேறு.

அதிர்முகி லுலவு மாடத் தம்மதச் சாளர முன்னின்று
முதிரிள முலையார் செவ்வி முகத்தினோர் நோக்குந் தோற்றம்
கதிர்கலை குறைவு றும்பர் களங்கந்தீர்ந் தழுகு மேறும்
புதுமதி கோடி கோடி பொலிதல்போ றன்றோன் மன்றே (௨௪)

பொன்னணிந் தலம்பத் தமேடை விண்புக வதன்மேற் புக்குத்
துன்னிய தோகை யனையார் கண்டுஞ்சுந் தருவி லுற்ற
மின்னொளா மிடைக்கே யஞ்சும் மெய்ப்பிறை நுதற்கே யஞ்ச
மன்னிய முகிலை யொல்லை மணக்குழ லளைஇ மாதோ (௨௫)

செம்மைசேர் முலைக ளாடப் பந்துகொண் டாடு வாரு
மம்மனை கழங்கு கைக்கொண் டாடல்கள் பயில்கின் றாருந்
தம்மன விருப்பத் தோடு கொழுநரைத் தழுவிக் கூடி
யிம்மையி லிந்த்ர போக மிதுவென மகிழ்கின் றாரும் (௨௬)

கலவியை யளப்பத் தறக்குக் காரண மின்றி யூடித்
தலைவர்தம் மனத்து ளாசை வளர்த்துத்தந் தாளில் வீழ்ந்து
பல்முறை வணங்கச் செய்து பரிவுட னவர்தம் மார்பின்
முலைமுக டழுந்தப் புல்லி முயங்குதல் புரிகின் றாரும் (௨௭)

---

24 அதிர்முகில் - முழங்குகின்ற மேகம். சாளரம் - சன்னல். செவ்வி - அழகிய. கதிர் - கிரணம். பொலிதல் - விளங்குதல்.

25 புக்கு - புகுந்து. துன்னிய - நெருங்கிய. அருகின் பகைத்தின. அஞ்சும் - பயப்படும். நுதல் - நெற்றி. மன்னிய - பொருந்திய. குழல் - கூந்தல்.

26 செம்மை - வட்டம். அம்மனை - அம்மானை. கழங்கு - கழற்சிக்காய். பயில்கின்றார் - பழகுகின்றார். கொழுநர் - கணவர். இம்மை - இப்பிறப்பு.

27 ஊடி - ஊடல்செய்து. தலைவர் - கணவர். மார்பின் - முகடு - உச்சி. புல்லி - தழுவி. முயங்குதல் - கலத்தல்.

கிள்ளைகட் கன்பமா ரூட்டுங் கிளர்மொழி கேட்கின் றுரும்
வெள்ளான மயிலதள பூவை விருப்பொடு வளர்க்கின் றுரும்
கள்ளமார் கரிய கூந்தல் விறலியர் கனிந்து கூறுந்
தெள்ளமு தனைய பாடல் செவிமடுத் திணர்கின் றுரும் (௨௮)
மணிகளாற் செய்த பாவை யிரண்டினை மணக்கோலஞ்செய்
தணிபெற வருகில் வைத்து வதுவைக ளாற்று வாரும்
பணிகளா னுமைப்பா லவ்வி யிணைத்தளர் பாங்கை நோக்கித்
தணிகிறுங் கனைக முற்றித் தாதியர்க் கணிகின் றுரும் (௨௯)
கோட்டுமா பலரும் வாசக் குளிர்கட மலரும் வல்லித்
தோட்டுமா மலரும் பூவிற் றேனறிய மலரும் கொய்து
வேட்டுணைக் கொழுநர் வேக விரைக்கருங் குழலிற் சூட்டி
வீட்டுபூண் முலையிற் றேயவி லெழுதிப்பார்த் திருப்பாரும் (௩௰)
விந்தமென் காதலி விட்ட வண்டின மாட விமயித்
தூசொடு தொட்டாக கொங்கைத் துணைக்கணமே இலங்கியபட்டப்
பாசிழை யணியில் வாட மரகதப் பதுமைப் போல
வூசலி லேறி யுள்ளந் துவக்கமோ டாடு வாரும் (௩௧)

---

28 கிள்ளை - கிளி கிளர் விளங்குகின்ற பூவை - நாகணவாய்ப்புள் கள்ஆமர - தேன்தங்கிய விறலியர் - பாடுமெல்லியர்கள் செவிமடுத்து - கேட்டு

29 மணி - இரத்தினம் மணக்கோலம் - கலியாணக்கோலம். அணி - அழகு அருகு - பக்கம் பணி - ஆபரணம் வல்லி - வல்லிக்கொடிபோலும் தணிவு - தாழ்வு கலன் - ஆபரணம் தாதியர் - பாங்கியர்

30 கோட்டு-மரக்கிளைகளிலுள்ள தடம்-வாவி வல்லி - கொடியிலுள்ள தோட்டு - இதழ்களையுடைய பூவில் - நிலத்தில கொய்து - பறித்து வேட்டுணை - மனமகிழ்வையொத்த கொழுநர் - கணவர் விரை (இபர்கை) வாசனை பூண் - ஆபரணங்களை ஏட்டு - தொகுத்த தேயவில் - சந்தனக்கோலம் இருப்பார் - கருவங்கொள்வார்.

31 வண்டு - வளையல் விமயி - பருத்து தூசு - உத்தரீ

மாதனும விருப்பு மீனற வரப்புறு புருட ரெல்லா
மேரர்தினங் கணுதப் பாழ் அவ்விக்கள் வீருகோர மேன்மே
லிரகே சரிபோற கூடி மென்மலர் மாலை சூடி
பிரமேசி சாபம பூசியின்புற்றீ கவிசலிர் குருகு (௩௨)

செவபுர னைககா கேட்டுச சிக்தையுண மகிழ்கின் குருகு
தவழூறு பெரியோரக கணடு சரணினை பணிகின குருகு
மவநெறி புலனசெல லாம லதுதுவி தஙக ளாயநது
பாவமறு ஞான முகதிப பாமபொரு ளுணாகின குருகு (௩௩)

கதிரு யததுள கைநது கணணை செழுநது னனீர
ரிதிதிடைய யகநது பூதி கணடிகை புனைநது னகிற
அகிகு ரு செழுநதனு சோதிப புரசேயி னிமுற சோதி
புதுமலாப பாதம போறறிக கோததிரம புகலகின குருகு

இததகை படைவார் மாகத செலகின கடிகை நானகு
பததுப பினிது போககிப பரிதிபோய மறைநத பினனாகு
சததைக்ல மொழியா ரோடு தணயல மயனி யெயதி
முகககலி தானகைக கொணடு மூபகதுகல புரிகின குருகும ()

பம தொடாதத - தொடாககிழுநத துணை - இரணடு மே
ருககி - மேலவி பாக - பசிய இழைபனி - இழைபாகிய ஆப
ரணஙகின வில - சொதி ஆட - அசைய ஆயோா - விளையா
டுவோா

௩௨ வரபபு - அளவு இனம - சோ தபபாமல - தவறு
மல உவகை - மகிழசசி வீரகேசரி - வீரமுளள சிஙகம ஈர
ம குரிசசி

௩௩ சரண - பாதம இணை - இரணடு அவநெறி - பாவ
வழியில புலன - இநதிரியஙகள அதது விதம இரணடறவொ
னறு சேருமகு ஞானமாவது கூடியிருககல பரம - சமமந
பரம்பொருள - உணமைப பொருள

௩௪ கதிர - சூரியன கனலை - சாமிகளை பூதி - விபூதி
கணடிகை - உருததிராககம சோதி - தேசோகுணம

௩௫ இததகை - இததகுணததையுடைய வலலியனபக

வேறு

பொன்னனாலு மவாவெழிலார் போர்விழியார் கண்டனைக்
தாழ் பெட்டுடனை மெட்டூறு தன்னாள்கொண் டதுபோலக்
கடிமதிலந்த துறவுரையுங் கலக்கஞ் செய்து மன்னுமூச் சமீ
கெழுத்தசை நமையிருப்பு வாராசை முழக்கின் வருதலூ
மின்னுராசமு பரந்தணைதயரந்தன விளக்குமணி வீதியாமி விளம்ப
இறைமுறையு (௩௬)

ஆடகத்தார் பணமானியா லமைத்தமணி மாளிகையின்
முகப்பி லன்னம், பேடுதழீஇ மயில்கிளிபோ லாடுதிசைபா
டிச்சாயல் காட்டிய பேசி, நீள்விழிக் கொடுங்கணையாக்கு மா
முகாமர் பகதவீதுழிய நெஞ்சமஞ்சி, தேடிவந்து [illegible]
ருந்து செல்வமெல்லாம் திறைகொடுக்கச் செய்யுங் கீரர் (௩௭)

வந்தபுரு டருக்கெலாம் வாய்மொழியால் ஓர்பசாவ
ணைக்கு செய்து, சொந்தமனை வியாபோலத் தோற்றுவிக்கு
நயப்பளித்த தொகையாசை செம்பொன், நங்குபுருடரைம
ருவித நகைதவா தும்பொருளவாதக திமலகள் காட்டிப் பொ

நகாலத்தில் கடிகை - நாழிகை அ - அந்த தத்தைகனமொழியார் - கிளிபோலும் சுவை வார்த்தையுடைய பெண்களுடன் அமளி - மெத்தை அம்மாகதர் - அந்த ஆடவர்

36 பொன்னனாலும் - இலக்குமியாலும் அவாவு - விரும்பப்பட எழில் - அழகு மெட்டு - குனிப்பு, கடிதல் கலிகார் - கலிநிடத்தாரை கொண்டதுபோல - (உரித்து) வாங்குதல் போல மின் - (தம்வீட்டில்) நிலைபெற்ற ஆணை - ஆணைப்பு விரும்புவார் - இச்சிக்கின்ற ஆடவரது ஆணை - பொன்னின் மணி - அழகிய வீதியணி - தெருச்சிறப்பு

37 ஆடகம் - பொன் மணி - அழகு முகப்பு - முன்னிடம் பேடு - பெட்டை சாயல் - அழகு காமுகர் - ஆர்த்தார் அஞ்சி - (அக்காமுகர்) பயந்து, திறை - கப்பம் கீரர் - குணத்தையுடையார்

தவிக்கத் திருமபொருண்மே லிச்சைவைத்துத் தேடிச்சி விட்டுவார்கள் (௩௮)

விதிமுறையா மதனசாத் திரமறிந்த வாலிபராம புருடர் மேவிக், கதமுயல்போ கத்தினமுயல் கருத்தையறிந் திகழ் தொழிற்றக் களிவு காட்டி, விதமுறுநற் புறத்தொழிலின் கலவியான மோகவெறி யெல்லா நீக்கி, மதமுறுமயா வினைப் பயாகா வசப்படுத்தி யொருங்குதலபோன மருவிக் கொள்வார் (௩௯)

பங்கயமீன் பலகாரஞ் செய்தமல் ரமளிமிசைப் படுக்கச் செம்பொ, னங்கைகள்கா கனயிரண்டு மாட்டாத்த கைக்கொடுத்துக் கவரைக் கட்டிப்புடுக்கையுங் தணைபொழுதி னேகபுஜம் போகத்தா லிருங்கூட்டக், கொடுக்கமன முறுமபடிசெய் மாயவித்தை தாக்கொருகொள் கலமோயனர் (௪௦)

காட்டுத்தி லரம்பையுரு வசியனையார் பாடிசைக்கு நாரகாதி, மாட்டகல வியாழுடையோர் மயங்குமங்கை புரனாவன மருங்கினை வைக்கு, மாட்டபபொற் சிலைபுடையா ராவுடையம் பிகைப்புகழை யனப்பாப் பாடிச, ஞட்டகக்கை யாலவாக்கே தொண்டுசெய்து வழிபடுந்த றொழிலே பூணபார் (௪௧)

---

38 தோற்றவித்து - பாவனைகாட்டி தொகையர் - குவியலாக கவா - விரும்புகின்ற தந்திரம் - உபாயம் நாட்டுவோர் - சம்பாதிப்பார்

39 விதிமுறையர் - கிரமப்படியாக மதனசாஸ்திரம் - கொக்கோக முதலிய நூல்கள் கதம் - வேகம் முயல - தொடங்குகின்ற புறத்தொழில் வெளியே யவயவங்களிற்செய்யுங்கிரியை கலவி - புணர்ச்சி வெறி - மயக்கம்

40 அமளி - மெத்தை அடுக்கல - மலை உடுக்கை - வஸ்திரம் உவகை - மகிழ்ச்சி போகம் - போகவிகற்பம், பலவித போகம் கொள்கலம் - பாத்திரம் அன்னோர் - போன்றோர்

41 அரம்பை - உருவசி, தெய்வப்பெண்கள் நாரதாதி -

திருவிருக்க மருதவயற் செந்நெலின் பூங்கொண் டீர்
த்து கிளையுக் கவாபர, பெருவிருந்து முனைபொருபவ செய்த
வேல் கடைப் பிடிப்பப் பிடித்துக் கார், கருவிருந்து வரும
ஒருழுகை ஈவிலாழுக்கு சைவரீ்ரி ஙகுகொண டெயதி,
வருவிருந்து புரந்தமகிழ் வேளாளர் பெருவிதி வளமை
சொல்வம (௪௨)

மன்னவாகட் டமைவோடு ஆணைவழி நிற்றமைகுறா
வினைதொடக்க, நாயகத்திற் நற்றமைபின்மை பூகமொழுக
கமிருந்து கண்புரந்தே, பொருமுதறாகக் கடனகொடு
க்கரெறாமைகொள ஒருமைபபமபோறறலான, வினா
பந்துமிந்தோவேளாளரென் றுவகுறையாமலியற்றுவாரசை

இறந்தோர பிராமம் விருந்திரந்தோ ரைபபருமெனை
றினிதராமோ, துறந்தோரையாசிரமமூன்றுபுரி தொல
லோரைப புரந்துக்குத, மறந்தோர வீசன் மணிமுடிமே
விருந்தகலக் குலத்தின வந்து, பிறந்தோராய வாழ்மவர
பெருமைபொரு ளாவலே பேசலாமோ (௪௪)

காதமுனிவர் முதலிய மாடகம் - முழுக்காணி யாழ் - வீணை
மருங்கில் - பக்கத்தில் ஆடகம் - பொன் சிலை - வில் குடகம்
மார்கையிலணியும் ஓர் ஆபரணம் வழியடி வணக்குவினர

42 திரு - வளம் மருதம் மருதநிலம் கொணர்ந்து -
(இரவிலே) கொண்டுவந்து சிவநுகரு - சிவபிரானிடத்து அன்
பால் - அன்புடைமையால் பெருவிருந்து (சிவனடியாருக்குப்)
பெருமை தங்கிய புதிதாகிய உணவு ஒருவன் - இளையான்குடிமாற
நாயனார் கடைப்பிடிப்ப - உறுதியாகப் பிடித்து - கைப்பற்றிப்
புரந்து காத்து

43 மன்னவாகட்டமைதல் - அரசர்க்குச்செய்யவேண்டிய
நியதிகளைச்செய்துமுடித்தல் ஆணைவழிநிற்றல் - (அவரது) ஆணை
வழியிலேயொழுகுதல் ஆனவினைதொடங்கல் - முயற்சியின் மூன்ற
ல ஒற்றுமை (அரசருடன்) மாறுபாடின்மை

44 இறந்தோர் - தென்புலத்தார் இரந்தோர் - யாசித்

மறுவறுநன னூலோதல் விதிமுறையே மகவினையை யாற்றன் மேலோர், தொறுவினத்தைப் புரத்தலுழவ வோர்லமை நிதியீர்த்தி செய்தல் தூயமை, யுறுதொழிலாம் வாணிகமே யுறுதியாகக் கொள்ளல்புக ழோங்கு மிந்த, வறுவகை யார் தொழில்புரியு மெழிலவைசிய வீதியின்பா டுறைகல் செய்வாம் (சரு)

குன்றுக்கு நிகரான நவமணியா லிழைத்தகூ டைதிகழ்ந் து, கன்றுக்கு நலந்தருந்தைக்க கன்னியிறுக்க கடுத்தவிரா சியைக்கைக்க கொண்டே, யென்றுக்கு நிகரான பொற்பணியுர்ப்பல்பொருளு மிசைவா வாங்கி, யொன்றுக்குப் பதின்மடங்கா விலாபமுறும் வாணிகமே யுஞற்று வார்கள் (சசு)

டுப்பேசி வழக்குரைப்பார் மறந்தேனுஞ் சொல்வாய் மை தழுவா ரொன்னைறை, வடுப்பேசார் தம்மரபின் மருங்கை விடார் செய்தநன்றி மறக்க மாட்டார், கடுப்பான மொழிபகரா நல்லிடயத் திறகோடி கனக மேனும், கொடுப்பாகா றறமவருங் காரியத்தைத் தவகருத்திற குழியர் ரணரே

தோர் பற்று - ஆசை துறந்தோர் - முனிவர் ஆசிரமம் மூன்று - பிரமசரியம், வானப்பிரத்தம், சந்நியாசம் தொல்லோர் - பழையோர் புரந்து - பாதுகாத்து மணி - அழகு

45 மறுவறு - குற்றமற்ற மகவினை - யாகஞ்செய்தல் ஆற்றல் - செய்தல் தொறுவினம் - பசுக்கூட்டம் புரத்தல் - காத்தல் வாணிகம் - வியாபாரம் பாடு - பெருமை அறைதல் - சொல்லுதல்

46 குன்று-மலை இழைத்த-செய்த கூலம் - கடைவீதி கன்று - வளையல் நலம் - அழகு கன்னி - பெண், கன்னிராசி அடுத்த - (அக்கன்னிக்கு) பக்கமேயுள்ள இராசி - துலாம், நிறைகோல் என்று - குரியன் இசைவா - பொருத்தமாக உஞற்றுவார் - செய்வார்

47 வடு - நடுவிலமை கழுவார் - தவறார் வடு - குற்றம் மரபின்மருங்கு - குலாசாரம் கடுப்பு - வெறுப்பு கனகம் - பொன்

துன்னுகின்ற மறையோதல் நெறிவழியே யுயர்வேள்வித்
தொழில்கள் செய்தல், பொன்னிதியங் கொடுத்தலிரதப் பூக
லதைப் புயமீது வைத்தாங் காத்தல், மன்னுபடைத் தொ
ழில்பயிறல் போர்புரிதல் லெனவாறு வகைத்தொழிற்ந்த,முன
னவர்க்கு முன்னவருக் கடுத்தகுல மன்னாமுது விதி சொல
வாம. (௪௮)

வேறு

மதிமுகட் டுரோசு மாட மாளிகை மலிமுகப் பு
கதிரொடு கோபுரங்கள் கனமக மேரு நேர
விதியுறு சிறபர் செய்த மேனிலை சிறப்பு சொக்கிற
புதியதோர் தெய்வ லோகம் புவனத்தில் சேர்றல் போலும்.

தன்னரி யேறு போலச் சுடர்முடி வேந்தர் மைந்தர்
மின்னுமவாள் பலகை கைக்கொண் டெதிரெதிர் வீசி நின்று
தன்னுடற் காப்பி யற்றி யெதிர்வாள் வெட்டுத் தாங்கிப்
பின்னவர் தம்மேல் வெட்டிப் பெயர்ந்துநின் றாக்கி னார்கள்.

48 துன்னு - நெருங்கிய நிணமறை உபவேதம் தொ
ழில் - பழையவிதிப்படி வேள்வி - யாகம் பொன்னிதியம் -
பொன்னாகிய திரவியம் படை - ஆயுதம் போர் - யுத்தம்
முன்னவர் - தலைவர் முன்னவர் - முதல்வருணத்தார், பிராம
ணர்

49 மதி - சந்திரமண்டலத்தை முகடு - உச்சி உரோ
சும் - தேய்க்கின்ற மாட மாளிகை - மாடமாகிய மாளிகை, வீடு
முகப்பு - முன்னிடம் கதிர் - சூரியமண்டலத்தை கனம் - மே
னமை மகமேரு - மகாமேருமலை நேர - ஒப்ப சிறபர் - சிறப
சாத்திரங் கற்ற தச்சர் மேனிலை - மேற்றட்டு புவனம் -
பூலோகம்

50 தன் - நெருங்கிய அரியேறு - ஆண்சிங்கம் சுடர் -
பிரகாசிக்கின்ற மின்னும் ஒளிவீசும் பலகை - கேடகம்
பின் - பின்னர் அவர் - எதிரிகள், பெயர்ந்து-நீங்கி ஆக்கினார்
ஆரவாரிக்கின்றவர்.

முரசதிர் விசித்தோறு நிரைநிரை முகிலேறு மெட்டு
வரையெனப் பருத்து நீண்டு வாவுமைங் கதியி னாலே
விரையுமவெம் பரிகள் பூட்டி மிளிர்மணிக் கொடிஞ்சி கட்டு
மிரதமோ ராநிரைதி ரனசே யெனப்பொலிந் தெழுந்து வாரும் ()

உன்னத முழமீ ரொன்பா னீளமு முடைத்தா யொன்பா
னானுறுப் பமைந்த போரிற் சாடியேழ் கரையின் மீதில்
மன்னுமெம் மூறுப்புத் தோயு மத்தமா வடர்த்தி யுமடா
பொன்னுல கரசனென்னப் புகழ்கர வருக்க ரூறும் (௫௨)

இரவிக ணொறுத்தை யாழித் தேரினை யிகந்த செவ்வு
மரகதப் புரவிக் கொட்டு மடங்குவ வேகம் வாய்த்த
துரகத மூரந்து சாரி வலமிடங் கொண்டு சுற்றிப்
பரதநாட் டகத்தி லாட்டிப் பரிதொழில் பயில்வ ரூறும் ()

திருந்துவே சுக்கோட் டுச்சிச் சேர்பின் பசுமணிக் கடாக்கரா [ம
பொருந்திடப் பொருந்தி வென்றிக் கொண்டனைப் புகழ்கின் ஏந்த

---

51 அதிர் - ஒலிக்கும் நிரைநிரை - வரிசைவரிசையாக முகில் - மேகம் எட்டுவரை - அட்டகுல பருவதம் வாவும் - தாவும் ஐங்கதி - பஞ்சகதி மல்லகதி, மயூரகதி, குரங்குகதி புலிகதி, இடபகதி விரையும் - விரைந்துசெல்லும் மிளிர் - விளங்குகின்ற இந்திரனசேய - சயந்தன் பொலிந்து - விளங்கி.

52 உன்னதம் உயர்ச்சி ஒன்பான் - ஒன்பது (முழம்) உடைத்தாய் - உடையதாகி ஒன்பான் உறுப்பு ஒன்பது அவயவம் வால், கால்கள், சரீரம், துதிக்கை, கொம்புகள் போர் - யுத்தம் சாடி மோதி ஏழுறுப்பு - ஏழு அவயவம், கால்கள், கோசம், துதிக்கை, வால் மத்தமா - மத்தத்தையுடைய யானை

53 இரவி - சூரியன் ஆழி - சக்கரம் ஈர்த்த - இழுத்த மரகதம் - மரகதநிறத்தையுடைய புரவி குதிரை மடங்கு - பங்கு துரகதம் - குதிரை வலம் - வலப்பக்கம் இடம் - இடப்பக்கம் சாரிகொண்டு - உலாப்போந்து பரதநாட்டகம் - பரதசாஸ்திரத்தோடுகூடியநாட்டியத்தில் ஆட்டி - ஆட்டஞ்செய்து

விரிசிறை படைத்துக் கூவும் வாரண வெங்கான் முனைப்பாற்
குருதிகொப் பளிக்கக் குத்திக் கொடுஞ்சமர் பார்க்கின்றார்கள் (௫௪)

இருமலைக் கோடுண் டாகி யெதிரெதிர் மலைந்தா லென்னச்
செருமுகில் போலும் ஊற்றிக் கனல்கனற் கனல்கண் சிந்தப்
பெருமதத் தூற்றுக் தக்கப் பெருப்பயினக் கரம்பிணைத்துப்
பொருகரிப் போர்பதற்பப் புயல்கொட்டிப் பார்க்கின் றார்கள்

கோதிரை நாவாய் யாக்கச் செழுங்கரிக் குலமீ ருணைநுக
காதிரை யாக்கக் காலாள் கதித்தெழு மீனக ளாக
வேதரு புரவிக் கூட்ட மெறுவெண் டிரைக ளாகப்
பாரபுக ழரசர் வீதி படாபெருங் கடலை யொத்த (௫௬)

வேறு

மறையோத லோதுவித்தல் மகம்புரிதல் புரிவித்தல் ஈ
தேற்ற லேற்றல், நிறையாக நிதிகொடுத்த லேற்றலெனுந்
தொழிலாறு நெறியிற் கொண்டு, முறையாமுத் தழலோம்பி
நாவோடு மூவாமுத்த தேவரியாகத்துக், குறையாம லவிப்
பாகங் கொடுக்குமறை யோர்வீதி கூறுகிற்பாம் (௫௭)

---

54 திருகு - முறுகிய வெம்கோட்டு - வெய்ய கொம்புக
ளையுடைய கடாக்கள் - ஆட்டுக்கடாக்கள் பொருதசி-மூட்டி
வெந்தி - வெற்றி வாரணம் - கோழி குருதி - இரத்தம்
சமர் - யுத்தம்

55 கோடு - கொம்பு மலைத்தாலென்ன - சண்டைசெய்
தாற்போல ஊற்றி - பேரொலிசெய்து கனல் - தீ மதமூ
ன்று கன்னமதம் கைமதம் கோசமதம் தந்த - பெருக்கெடு
த்தோட பயின் பனைபோலும் காம்பிணைத்து கைகளைப்பின
ணி பொருகரி - போர்செய்கின்ற யானை கொட்டி - தட்டி.

56 திரை - கீர்சை நாவாய் - மரக்கலம் தோணி கார்-
மேகம் காலாள் - வீரர்கள் கதித்து - மேலோங்கி எ
ழுந்து புரவி - குதிரை எறு - மோதுகின்ற திரை - அலை
வீதி வீதிகள் படா - விரிந்த ஒத்த - போன்றன

57 மறை - வேதம் மகம்புரிதல் - யாகஞ்செய்தல் நிறை-

ஆதிசைவ ராயமறையா கமமுணர்ந்தத் தோத்திரமே
கங்க ளாற்றிப், பூதியணிந் தைந்தெழுத்தைப் பொருளெண்
ணிக்கொண் டர்ச்சனைபூ சைசெய்த தொழிலே பூண்டோர் சோதிசெ
ங்கரரா வுடைத்திருவா லயத்தின்முன்னாத் தோன்றுகின்
ற, வீதியினிற் சிவமறையோர் பொற்கிருக நிரைநிரையாய
விளங்குந் தானே (௫௮)

வந்திரவி யெழும்பொழுது மாத்யான மாலையென வகு
த்த மூன்று, சந்தியினுங் காயத்ரி தனையுரைத்துச் சந்திசெ
யுந் தவத்தோ ராகி, யிந்துவணி சடைப்பெருமாற் குரியவே
ள் விக்கிரியை யியற்றி யென்றும், மந்தணர்கள் சிறந்திருப்பா
ருமாறையின் முழக்கமுறு தந்த வீதி (௫௯)

பொய்ப்புகலா வொருமொழியா ரிருபிறப்பார் முக்குற
தம போக்கி னார்க்குத், தெய்வமறை யுணர்ந்தார்ந்து புலனடக்
கி யாறுசம யங்க டோந்து, செய்வரத்தந் தொழுநாவர் னீ
ரொரியுண் ஞும்படிக்க ணியதிசெய்து, வையகத்தி லுாா
ளோர்கள் போற்றுபூ சுரரங்கு வாழ்வா ரென்றும் (௬௦)

அன்வு நெறியில - முறையாக முறையா - கிரமமாக முத்த
மல மூன்று அக்கினி காருகபத்தியம், ஆகவனீயம் தெக்கணாக்
கினி ஓம்பி - பாதுகாத்து மேவா - தென்புலத்தார், தெய்வம்,
விருந்து அவி - உணவு பாகம் - பகுகு கூறுகிறபாம - சொல
லுவாம

58 மறையாகமம - வேதாகமம ஆற்றி - செய்யப்பட்டு
பூதி - விபூதி ஐந்தெழுத்து - பஞ்சாக்கரமந்திரம் கிருகம் வீடு
நிரைநிரை - வரிசைவரிசை பூண்டோராகிய சிவமறையோரெண
க்கூட்டுக

59 பொழுது காலே மாத்யானம - உச்சிப்பொழுது சந்தி
ரவம காயத்ரி - காயத்திரிமந்திரம சந்தி - சந்தியாவம
இந்து - சந்திரன வேள்வி யாகம அந்தணர்கள - (ஆதிசை
வரல்லாத மறையர்) பிராமணர்கள

60 மொழி - சொல முக்குற்றம - மூன்றுகுற்றம காமம்
வெகுளி, மயக்கம தெய்வம - தெய்வத்தன்மை ஐந்துபுலன

மறைபிடத்தி னுதாத்தமனு தாத்தமுடன் மறையோர்
அங்கமா றினிறையுடைத்தா முன்னொன்று மந்திரம்
பின்னொன்று வேயக் கல்விக், துறைபிடத்தி லெடுத்தோதி
யுபசுருதி புராணநூ லோரனைத்து முறைபிடத்தில் விரித்
தோதி மாணவர்க்க கப்பயின்றி யுழுத்து வார்கள் (௬௧)

தந்திரவுத் திகளொன்று தாகோத்து மதமேழு
தழுவிச் சான்றோர், முந்தவுரைத் திட்டப் பிரமாண
முறையின் வழிநின்று முன்னோர், வகுத்திருந்த வாதமிடு
தார்க்கிகர் தமைமறுத்து வாதமிட்டுச், சொந்தமாஞ் சைவ
நிலை நிறுத்தியே பிரமத்தைத் தள்ளாச் செய்வார் (௬௨)

வேறு

இறலுறுந் திதயப் பற்றினை விடுத்திந் திரியோர்பற்
றிலையெனப் பொருமி ம, பற்றிலாப் பற்றிய பாவினை நீத்
... பாவலர் தீநாயப் பரித், புறநிச்சுணம்போ லியானை

பஞ்சேந்திரியம் வார்த்து-ஒழுக்கி எழுநாவல-எழுநாக்குகளால
நீள் எரி - நீண்ட அக்கினி கிடந்து நிந்தியகன்மம் பூசரா பூதரா

61 மறை - வேதம் உதாத்தம், அனுதாத்தம் - உச்சரிப்பு வேறுபாடுகள் அங்கம் - வேதாங்கம் நிறை - நிறைவு உடைத்தா - உடையதாம் முன்னொன்று - மந்திரம் பின்னொன்று - பின்னுள்ளதாய வியாகரணம், நிகண்டு, ... - சோதிடம் ... சோதிடம் கல்பம் கல்வித்துறை நூலபயிற்சிசெய்யு மிடம் உபசுருதி - உபவேதம் மாணவர்க்கு - மாணாக்கர்கட்கு உழத்துவார் - உழைசெய்வார்

62 தந்திரவுத்தி - நூலின்கண்வருமுத்தி மதம் - கொள்கை சான்றோர் - மேலோர் முந்த - முற்பட அட்டப்பிரமாணம் எட்டுப்பிரமாணம் அவையாவன காட்சி, அனுமானம் ஆகமம், அருத்தாபத்தி, உவமானம், அபாவம் சம்பவம் ஐதிகம் என்பன இவற்றைச் சித்தாந்த சாத்திரங்களுட் காண்க முறையின் - முறைமையால் வாதமிட்டு - தர்க்கஞ்செய்து தார்க்கிகர் - தர்க்கஞ்செய்வோர் நூலா பொடியாக

யுஞ் சமமா னாந்திடை யுனனிபொப பிலலா, நற றுதவடை
ந்த மகானகளால வசிக்க நண ணிய மடஙகளு மநேகம (சுரு.)

வேறு

ஆறு கட்டிகண் டிகைவெண்ணீ றணிந்தபி டேகப்
பேறு கட்டியைத் தொழுத்துணர் பெரியராய் நாதனீ
னீறு கட்டிய நியமநினைத் துதெளி சகத்தில
வீறு கட்டிய மெய்யறி வுடையராய் விளங்கி (சுசு)

சைவ வாகமஞ் சைவசாத் திரமபதி ஞானகு
மெய்ய தாமபசு பதியொடு பாசமும் விசாரித்
துய்ய ஞானகடி யவர்க்குப தேசங்க ளுரைக்கு
மைய ராஞ்சைவா சாரியா மடங்களு மநேகம் (சுஎ)

வேறு

தெரிவரும பெருமைச சஙகரே சுரரகோ விளஙகுமென
பேறு காலிய திககி, வரிவர வுடையா யாறுநூறுக காணபாணம
வையோர மதியுமாத தனயாறு, பெரியோர றவஞசெய தவச
மோன டபமான முனத்தகன பெருமைகள கலவிக, குறியா
மாறு மெடுத்தெடுத்த தமேயுகஙகளி னுரைபபினு முடியா.

---

௬௫. இவ - இவறம் துறந்து - கடந்து பறறு - ஆசை பொருள - பிரமம் பாவனை - தியானம் அதிதா எட்டாதவர் பனிக்குணம் - குளிர்ந்தவனுடைய குணம், அஃது வல்லாவறுமைபுஞ் ஏதிவல ஞவை - சாமியாசம் நணணிய - பொருந்திய.

௬௬. ஆறுகட்டி - காமமுதலிய ஆறையும் உண்டையாகத் திரட்டிக் கட்டிய ஓர் காதணி கண்டிகை - உருத்திராக்கம் பேறு பயனை கட்டி - ஆக்கி நீறுகட்டி - விபூதிதரித்து வீறு கட்டிய - பெருமையை ஆக்கிய

௬௭. மெய் - உண்மை பசு பதி, பாசம் - திரிபதார்த்த லக்ஷணங்களை விசாரித்து - ஆராய்ச்சிசெய்து உய்ய - பிழைக்க ஐயர் - பெரியவர் சைவாசாரியர் - சைவர்களுடைய குருக்கள்

௬௮. தெரிவு அருமை - அறிதற்கரிய அரியரன்வடிவு - சங்கர நாராயண வுருவம் அரனுரு - சிவசொரூபம் காணபாணி

அந்திரா ரஞ்ச விம்ப மானியா லமைத்தன மேற்
படி கத்தான, மெத்திய தாரகை பொருத்தியபின் பதும
ராகத்தால் பிளிராவ ரேறி, மதத்திற பாய்வ காணினர்
கோடி வயிரத்த போதிகை மீதி, அந்திரம் பசளை யாறப
திரு மயாவா வொளிவயி பேகாகை யோகை (௬எ)

இசைத்ததமேல முகடு சேர்த்துமாற ராயர்க்க விரச
கை கட்டிடுஞ்ச பேபகவ, காசகத்துவா ளிரவி மதிப்பிர
தத்தை யடாமணித தூபமீ காமதழுத, இசைககேள்
மினபகு செயுமிதன கவினைக தெரிநதிட லதவா ளவர்க,
ளாசைகதமேலாகி யவாமாத திணையுங கலருநல விசிததிர
மாக (௬அ)

பொறிகாள கமைத்து ளபதனா காணேடா பொறி
புல னியாவும் பொறியாற, பரிகொள விடுகதுக தாகக
ளப பொறிபின படியவா யணசவற திறபின, மறிசொனுக
கரககா வடிவின ரோககி லாயிகோ மதிதிரு ரீடடக,
குறிதவா திருசது தயஞசெயுங கோலவ காணபவா பெரு
மைமக்கு ரிதால (௬௯)

காணுமபொருட்டு உளது - இருக்கிறது ரமகா - சசவடி முடி
யா - இடவகா

67 அந்திரம் - அஃவாரம், அடிபபாகம மணி - இந்
திம பதுமம - பளிஙகுககல மெத்திய - நிறைதத மிளிர - விள
ஙகுகினற ஏறறி - வாாதது மதறியில - சுவரில நிரை - வரி
சையாக ஈாட்டி - நிறுத்தி ஒளிர - விளஙகுகினற கை - கை
மரம

68 இரசதம - வொளி வேயந்து - மூடி அசைதது -
கட்டி இரவிமதி இரதத்தை - சூரியசநதிரரகளுடைய தேரகளை
அடாமணி - செருக்கிய மணிகளபதிதத அவி - விமானம மீது
மேலே அமைதது - செயது கவினை - அழகை இசைக்கு -
விருப்பததுககு மேல - அதிகம விசித்திரம சிறந்தஅழகு

69 பொறி - இயந்திரம பொறி - இந்திரியம் புலன் -
அறிவு அபபொறியால - அந்த இயந்திரங்களால படிமம - உரு

இத்தகை யுடைய தவச்சமண் டபத்தா ளிப்புறப் பிய வேத்
தனையா ரென்னின், முத்தமிழ்ச் சங்கத் தோன்றுடைத் தனகா மு
றைபெற் வளர்த்துழ் துலகில், வைத்திடு முறைபு மலைக்கர ச
ரிமை மன்னவன் மருத்தப்ப வவரால், பக்தியாற் செய்திக்கே
ழ்ரண் டுலத்தும் பரப்பினன் றன்புகழ்ப் பரப்பே (௭௦)

வேறு

மேரு வெள்ளை முதனிலைக் கோபுர மினிப்பொன
ராசி மன்னிக விரண்டுமவென கயிலைதான மதிக்கோய
காரு லாவிம யாசல மென்னலாங் கடாவு
மேரு யாதக வொயுத தெழிலசொல வெனிக்கோ (௭௧)

டாட பங்கஜ திருமகி னிலைபுமா நடாம
பொரடை பொற்சபை மறைமிக வுங்கினிற் குடிவை
ஞாடா தச்சனு லமைத்தகா மாமெனி லைய்நத
பாட கீதத்தா திருட்டிபா யியாரிது புகலவா (௭௨)

வேறு

பூமியே முதலா மெவ்வுல கோகதும போகமும் வீடு
மரு குவதிய, வாமிகோ மதிமியா பாகனே யெனாரு வான

மய—ஆயு— போன்று திறமின - திறாவோடு மதி - மான
ளாகி கோமதி - அழகுடையவாகிய கோமதியம்மை காட்டக
ருபி - எண்ணத்தினதறிப்பு கயாது - கெடாது கோலம் -
(தவக்) கோலத்தை காண்பவர் - தரிசிப்பவா

70 முறை - ஒழுங்கு மூதுலகு - பழைய உலகம் புகழ்
பரப்பு - கீர்த்தியின் விரிவு

71 மிசா - விளங்குகின்ற கயிலை - கயிலாசம் கா -
மேகம் உலாவு - சஞ்சரிக்கின்ற இமயாசலம் - இமயமலை கடா
மய - செலுத்தும் ஏா - இடபவாகனத்தை உயர்த்தவன் -
(கொடியாகக) கொடியா சங்கரேசர

72 மற்றும் - பிறவும் குடிவந்து - குடியாக வந்திருந்து
அவடாதசான - தேவகம்பியன் புண்டரீகத்தன - பிரமதே
வன் திருட்டி - திருட்டிப்பு

73 போகம் - செல்வம் வீடு மோக்ஷம், வாமி - அழகு
டையவாகிய வாண்மொழி - பெரியவேதம் மம - பொருள்

மொழி சாற்றுதல் போல, வெம்மால் வரைபோ லுயர்ந்த
கோபுரத்தி லிட்டுற்றிய மணிபிரப்ப பகலாக, யாமத்தி னிரவுங்
கடிகைக டோறுங் கணகண வெனத்தனி யொலிக்கும் (௭௩.)

வேறு

ஆறு காலமு மருச்சனை நிவேதன மடியார்
கூறு பாடல்கள் கணிகைய ராடல்கள் கோலம்
நீறு பூசிய தொண்டர்தங் கூட்டங்க ளினைத்த
பேறு தந்திடுஞ் சன்னிதி தனிலென்று மபெயரா (௭௪)

ஐந்து வாத்திய முழக்கமு மாரர முழக்கு
நந்தி பின்னி றுராவமு தூறநற் றமிழான
முந்து மூவர்சொல் பாடல்க ளோதிடு முழக்குஞ்
சந்திரா தித்தர் மண்டலந் தாண்டியே முழங்கும் (௭௫)

சித்தர் கூட்டமுந் தேவர்கள் கூட்டமுந் தோகத
முத்தர் கூட்டமு முனிவரர் கூட்டமு முதிர்ந்த
பத்தர் கூட்டமும் பாவலர் கூட்டமும் பரவ
வத்தர் சங்கர ரம்மையோ டருராபுரிந் திருப்பர் (௭௬)

இயற்றியமணி - செய்துவைத்திருக்கப்பட்டமணி கடிகை - நாழிகை தனி - தானே ஒலிக்கும் - முழங்கும்

74. நிவேதனம் - நைவேத்தியம் கணிகையர் - உருத்திர கணிகையர், தேவதாசிகள் பேறு - பலன் பெயரா நீங்கா

75 ஐந்துவாத்தியம் - பஞ்சவாத்தியங்கள், தோல், துளை, நரம்பு, கஞ்சம், மிடறு ஆகிய கருவிகள் நந்தி - திருநந்திதேவர் முந்து முற்பட்ட பாடல் - தேவாரம் சந்திர ஆதித்தர் - சந்திரசூரியர்

76 சித்தர் - அணிமாமுதலிய அட்டமாசித்திகளை செய்பவர் முத்தர் - சீவன்முத்தர் முனிவர் - துறவிகள் பாவலர் - பாட்டுக்களில் வல்லவராகிய வித்துவான்கள் அத்தர் - பிரானாகிய

வேறு

புன்னைக் கானமுனிவர் போற்றிட்டம் புரிபவரைப் புகழ்
தல் போலெனப் புன்னை வனம்புரிதல் பொருளெனக்கொண்
டாரவெண்ணம் புயத்தின் மாசுகப், புன்னைவனத் தேசிக
கடவுளர்க்கு கிழறாத பூத்துக் காய்த்தத, புன்னைவனப் பெ
ருமை புகலவர் வாயிரநா வலமேபோ தாவே (எஎ)

அன்பர்கள் குவிவதுபோல் முகையருமபி யவாமுகம்போ
லலர்ந்தெதன் னாளும், யினப்முற வவருந்தத்திற சிவஞான முறுதல
போ லெழிற்றேனூறி, மனம்பரத்தைக்கொல் லாத்தூய வீசமீ
கைப் பிறவிவெம்மை மாறவுந் தருகுத, காப்பதற்றி னிழற
ருவார தமக்குநிழ றந்துபுக டமைக்கும் புன்னை (எஅ)

மூலமே மறையாக முன்னர்த்தெழுந்தா றங்கமதாய முகி
ழ்ந்து மேற்சென, குலுமடர் சினைபாக மாதிபுரா ணங்களாக
யா ணக்கு னாஞ்ச, குலமுரி மழுமாறும் அனைகளாத்தின்
கொண்டபரஞ் சோதி பரந்தக, கோலமரி லாவுடையம
பிகைக்கு மிடம் கொடுக்குமேற் குலவும் புன்னை (எகூ)

---

77 புல - (முனிவர்) வியாக்கிரபாதமுனிவர் நாகவண முனிவர் - சப்பவடிவமாகிய அழகிய பதஞ்சலிமுனிவர் நடம்புரியவரை - நடேசமூர்த்தியை புன் - சிறிய கா - காக்கு கவனம்புரிதல் - பாடுதலை பொருளென - பொருளாக வெண் - வெள்ளிய அம்புயத்தில் - தாமரை மலரில் புல - பொருந்தியின்ற நாக - இளமையுடைய அனம் - பிரமாவாகிய அன்னப்பறவை கடவுளர்க்கு - சங்கரேசுரர்க்கு புன்னைவனம் - புன்னைவனம் அரவு - ஆதிசேடன் போதா - பரறு கொண்டாராகிய கடவுளரெனக்கூட்டுக

78 அகம் - மனம் குவிதல் - திரளுதல் முகை - அருமபு அருமபி - உண்டாகி மன்பதை - மக்கட்கூட்டம் வெம்மை - வெப்பம் புகழ் - கீர்த்தி

79 மூலம் - வேர் மறை - வேதம் அங்கம் - வேதங்களினுறுப்பு ஆலும் - அசையும் அடர்சினை - நெருங்கிய கிளைகள்

சக்கரா ருடையிருக்க வமைத்தருளும் விமானமெனச்
சக்கரேசரிலிங்கமா வணிபரவப் பணியமைத்த வணிமணிப்
பெட்டகமே யெனா, வங்கமிளைப் பிணிதீர்க்க வமுதமை
த்த கடமெனா வமைந்தெந் நாளு, மங்களமா வடிவுபெற
வாய்மீக்கப் பெருமைபெரி காகு மாதோ (௮௦)

பாகாகிற் கொருபுறமும் பரமர்க்கு மொருபுறமும்
பாகியர் தொண்டாக, கிச்சைதரு கௌத்துவமு மெழிலுரு
கதிர்த்தகமுப்பூண் ஒளிமையாக, கச்சரவு சயங்கடாதமா தல
கதிலுக்கு மெரிப்படையா ராமரூப, மச்சுதனு மரனு
மொன்றுஞ் சக்கரா ராயனரே யநாதி மூர்த்தி (௮௧)

நச்சுமுடற்பிணியோ ரெமருந்து புகுமருந்தாக
நாளு, கொடுக்குமவர்க் கியாபிறவிப் பெரும்பிணியை
யருணமருந்தாற் கொண்டெடுப்ப தாமரு, நடிக்குமவர்க்கு தியார
வை சக்கராவேகா மதிவாரசி ராசைத்தன்மை, யடுக்குமவ
ரயனமுனிவ ரமரரா லும்புகழ வடைந்தா தனரே (௮௨)

*திருநகரச்சருக்கமுற்றிற்று

ஆகச் செய்யுள் க௮௨

கலையானம் - கலவிநூல் எரி - சுக்கிரன் துணை - இரண்டு
மயில் - மயில்போலும் குலாவும் விளக்கும்

80 விமானமென - அவிபோல அரவப்பணி - சர்ப்பாப
ணம் அமைத்த - வைக்கப்பட்ட அணி - அழகிய மணிப்பெ
ட்டகம் - இரத்நநிறைந்த பெட்டி அங்கம் - சரீரம் அமுத
மைத்த - அமுதம் வைக்கப்பட்ட கடம் - குடம் மங்களம் -
மங்கலம் வாய்மீக்கம் - புற்று

81 கௌத்துவம் - கௌத்துவமென்னும் மாணிக்கமணி
யும் எழில் - அழகு கச்சு அரவு - கச்சையுடைய பாம்பாகிய
காமரூபம் - பெரிய வடிவத்தால் அச்சுதனும் - விஷ்ணுவும் அர
னும் - சிவபிரானும் அநாதி - ஆதியில்லாதது மூர்த்தி - கடவுள்

82 அருள் மருந்து - கருணையாகிய மருந்து சிராலைத்தன
மை - சிராலையென்னும் பெயருடைய தலத்தின் குணம் அமரர்
தேவர்

புராணவரலாறு.

இருநிலத் துயர்த்த நைமிசா ரணியத் திடநெறத் தவத்தி
னோக் கானபான, பரிவுற் றவகத்துச் சூதமா முனிவன் பழுக்
சால வருளிகேத் தெடைய, விரைமலா தூவி புயர்தவி சளித்துச்
சிறப்புடன் முகிழ்த்தகை யினரயக, கரையழி யின்பக் கட
லினுள் ளழுத்திக் கருதியோன் முராகக்கூற தணரால் (க)

நறமகம ழிதழி ஈளிசடை முடித்த நாகனவாழ
பரிக்ளின விறு, குறைபற வெமகுப பணடைடா ளுரைத
சாப குருமாரிச குடடார வசைகத, கறைபிடற நிறைபும
பாகழுா பலவகற கணணுமோருருத தாஙகி, புறைதரு
பரியின விறமக ளினனே புரைகதிட வேணடுமென றுரை
த்தார (உ)

முரசுமஞ சுருமபா விழாலா நினது முககம லததினில
வீர்த்த, வரியற கதையாம புதியசெக தேனே பருசெவி
மடாலாய முகநது, பருகிடி லெவாககே தெவிட்டுமெவொ
டபவகப பாறகடற றுபிறந்த மாயன, புரைதரு வியாதன
மலரடி போறறிப புராணமீ ரொனபதுங கெளிதேதாய (௩)

வேறு

விணணினிற சிறநதன வியாழன வேலைரூழ
மணணினிற சிறநதனே மதியின மிககது
யாணலரு சேடனே யாவி ஞடடிடை
பெணணிடிற சிறநதன வெனறு கூறினர (௪)

*முனிவரே நீஙகள வினவிய கலததின மகிமையுா ரிாத
தமாக திபுமப, பணிவருந சடையான மாலும் சனுமாயப
பசருநத காஙகிய பணபுங, கனிதரு மனப தூககிர வழுதி
வழிபடு கதையுநதக கணியாம, வளிதைசெய தவமும விர
ரே னபபோ மனனவன பிறிகவிாநததுவும (௫)

*சயந்தனமா பாவந் தீர்த்தத்துறை கான வேடுவனை கதிபு
ரந் தன்கையுங், கயந்தனிற் பசுவை மாய்த்தகன் மாடன் கா
ணருமம் விடுபெற் றதுவு, முயர்த்தபுரா ணகை வனத்திரான மக
த்துவ மென்வியா சியாசனமுன் னென்கருப, பயன்றரு பவுடி
யோத்த ரபுரா ணத்திற் பகர்ந்தவா றேபகர் குவனால் (௧)

புராணவரலாறுமுற்றிற்று

ஆ. செய்யுள் - ௧௭௪

புராணவரலாற்றுச் சுருக்கவசனம்

பெரிய பூமண்டலத்திலுயர்ந்த நைமிசாரணியத்தில் வசிக்கும் இருடிகள் (முனிவர்) முன்பு அன்புற்ற தவத்தையுடைய சூதமுனிவர் முதிர்ந்த கருணையுடனெழுந்தருள, அவரை அந்த இருடிகள் பூசித்து உயர்ந்த ஆசனத்தி லெழுந்தருளச்செய்து வணங்கி யானந்தக்கடலிலே மூழ்கிச் "சுவாமீ! கொன்றைமாலையைத்தரித்த சிவபெருமா னெழுந்தருளியிருக்குந் தலங்களின் பெருமையை யடியேங்களுக்குப் பூர்வகாலத்தி லருளிச்செய்தீர். அந்தச் சிவபெருமானும் விஷ்ணுமூர்த்தியும் ஒருவடிவமெய்தி யெழுந்தருளியிருந்த வாராகை (சங்கரநாராயணர்கோயில்) யின் பெருமையை யினி அருளிச்செய்யவேண்டு' மென்று கேட்டனர்.

உடனே சூதமுனிவர் அம்மகருஷிகளை நோக்கி 'முனிவர்காள்! நீங்கள் கேட்ட வாராகைத்தலத்தின் மான்மியமும், அந்தத் தலத்திலுள்ள தீர்த்தத்தின் மகிமையும், மூர்த்தியின் மேன்மையும், சிவபிரான் சங்கரநாராயணராகத் திருவுருக்கொண்டருளியதும், உக்கிரபாண்டியன் வழிபாடுசெய்ததையும், நக்கீரனென்னும்பண் செய்த தவமும், வீரசேன அரசன் வியாதிநீங்கிய சரிதமும், தேவேந்திரன் புத்திரனாகிய சயந்தன் பெரிய பாவந்தீர்ந்த கதையும், காளிங்கனென்னும் வேடன் மோக்ஷமடைந்த அற்புதமும், பசுவைக்கொன்ற கன்மாடன் முத்திபெற்ற வரலாறும் புண்ணியமான க்ஷேத்திரத்தின் மகத்துவமென்று வேதவியாசமுனிவர் பவிஷ்யோத்தரபுராணத்தி லெனக் கருளிச்செய்தபடியே யுங்களுக்குச் சொல்லுவே னென்று கூறியருளினார்.

* தலவிசேடச் சருக்கம்.

இப்புவியி லுலகீர்க்க முதற்றீர்த்த மீடகதிவிக் பக
னைசாத்து, மொப்பிறவு மெத்தலத்து மிலலெயிக்கத் தலக்து
ளுதவ கடந் தனபாச, மெப்புவனமா மிதக்மொருப
படீரிர சோனாயினைச் செங்கை கூப்பி, யப்பணிபுந் தெ
ரைடையா சுவகமே சுராதமதொழுகவ கறைவ தானே (க)

அத்தலத்தி னிருந்துசரி யைபெற்றி லானுலகப
டைகு வாக, ளத்தலத்தி லிருந்துகிரி யையைப்பெற்றி லரா
பகக லணுகு வாக, ளத்தலத்தி லிருந்தியோ கம்புரிபிய கி
லருப மாகு வாக, ளத்தலத்தி லிருந்துமெய்யுணர் ஞானகிரி
யோர சாயுச்ய மடைகு வாரே (உ)

புல்லப்போ றெலாஙப புணனெறியா னலமெறிவைய
போகஙி ஞேந்த, கொலைபயே யாஞேருஞ் சிராகை யாமிக
னிற கூடி னலல, நிலைபமே யாங்புபா னெறிமொழுகக மாசாா
கிலேகதுக நலகித, கலயமே யாவாக ளிபபிறபபி லினிபபி
றாவாத தனமை யாவாா (ரு

முதமெதாழிலு நடதகுாசங ரேஈராவாமு தலமகிமை
முனறு ராகி,பெதமெதாழிலின முபபறகிணைபகமெகாண டெயதி
ஞேறுமககோ ரிரவி ருகதாற,சிதகமபி னாகரிகது லிவன
டியைச் சேவிகருஞ் செலவ ராகிப, பககரிலும பததராயப
பசுபதிபா சததிறுனமைய பயனெக தோவாா (ச)

ஒருதினமய குறைபவாக ஞமையிறவெசய பவாகரிவ
ருணமம யாக, விருதினாவ குறைபவாக விமைமயிறசெய
பவகதிர மிசை பெபாறுரா, கருதியே முனமுதிரவு காககி
ருபபோ மயலை மகிந கடநது நிறபா, சுருதிமொழி மிதா
லாமென முறதிமகொளகிலா சுவாககபகக ஜோயதுபவரே ()

ஆதிமா நகரினிற் கலந்திருந் தானவிழிபா யமா
நதி நக்குஞ் சோதியை விளைந்திந்து போற்றிய காண
வேண்டு சொல்லொணா வெம்பாவ, காதுகொடும் பிணிக்கினாலு
கதிரொளிபோ லெழிலமிர்ந்தகை காய நீங்கும், போதுகளி
நலங்கிளர்ந்து வாழ்ந்துபின்பு பரகதியிற் பொருந்து வாரே (௭)

மகிமாத ஞானசடையிற் பிறைபாகி விழிப்பிணிறை
பதியுமாகிக் ஆகிவான வருக்கமுந் மூடநிகர்க்குந் தணாசட
போற றெழுவு போதுறிய, பதிவாக விக்கலத்தி னேனவி
மறையுமு டெசீயோரப் பக்கதி னணணிக், கதிவாயத்தக
கணமபரவச சிவலோக ம்ருபடிமாக கைக்கொள்வாரே

மங்காவா நகரிலித்தக் கலந்திருந்து போற்றியபிறிய
வாரா ஞலை பொலத்தபின்னி கோஷிழுமபோயப் பூமா
நவாகசிவபோ சுற்றுயப்பாரக, டிஙகாருவ சேயபுதலட
சிந்திக்க போற்றியபறற இறந்த கலனி, தலகுபக லுலக
டைந்து சாபுகிருவுலகமதிற சாருவாரே (௮)

குருக்கிகளி விக்கலத்தில் குருவைநினை கேபத்தி
கொண்டு போற்றபோர், கருதுமல னுலகடைந்து கடவுளுறை
சிவத்தகிற கலந்து வாழ்வார், ரொருதி நமா வதூசுகரவா
வி தமபுரிந்தோருமா செல்வப், பெருதுமல னுலகடைந்து
பிஞ்ஞனைறான் திருவடிப்பேறெய்து வாரகா (௯)

வேறு

எமபம கிளிந்தநா திர விருஞசனி கானின புனிச
சைவரு யுலமாஞ் சிர வசபபதி தனனி ஞேறபோ
ரவிய மகாவ வானு னுலகினிடை யமர்ந்து பினனாக
கைவரு கெலவி பெணணை கடவுடா கழலெச சாவாா (௧௦)

பலமொரு வருடங் காபக்க சருமொரு வருடம் பற்றிய
சமமொரு வருடங் கறறுக்க காணொரு வருட முணடு
நீலையிலா வுடமபை வாட்டி நீட்டுக செயகோா பேரிந
நலமுறுதலத்தி னோபோ துறையுறீத தவ [illegible]ப (௧௧)

வேமிருந் தலத்தி னூறு பரிமள மியந்து செய்த
பேமிருந் பரிம ளத்தா லித்தலைத் தெய்வங் கேற
பீலியா லார வேய மவ்வாட ரிராச ரூப
நா யுசெய் பவனக ளக்கிட டோமமோ சோடியி னலகும

காந்தளைப்பத் தாயை புணர்ந்த சுறக்குந் பரசீ வைத்து
கிரந்தசைய காட்டதா சோரு நீபொந்து களுசு மென்று
வந்தயாக காவா தாரும வழியகாட் குதலவா தாரு
யோகற பதிபி செயபி லிருக்கி யடைவா ரன்றே (௧௫)

பூகலந் தன்னி லூரா புணவிப தலங்கட கெல்லா
மேகத தலமீ தாகு மியாதினு லெனனில வேத
நாகமீ ன புறமு மணணே நமஹா காக கலைப
பாதக கோயக ணீக்கிப பரிந்துகாத கருள்வ தாலே (௧௬)

சங்கைப்பப புனநதக வீசன கணநகளி னதிகாரதி
மங்கையாக கதிகள நறபு வாயதகமி மடால லாரள
செங்கணவா ளரவிற சேட னதிகமாகு சிவத லகதிற
சங்கர னுறையு ஞ சீரா சைபபதி யதிகந தானே (௧௭)

மணிகளொள பதிறசி ரேட்டம வயிரமா மணியே யாத
மணிகலே நாலக டமமி லகதுனி கருசி ரேட்டம
கனிகளுல சொலுமி ரஙசி தனிறகன சிரேட்டகு சிவகம
மிணிகளி தலக டமயிற பெருஞசிரேட டனுசி ராசை ( )

வானவா தனிறசி ரேட்டம வயிரவாட படைவலாசி
சோனமே களக டமயிற சொனனமே களுசி ரேட்டம
கானமாக கனிறசி ரேட்டம கமழுவகத ஆரி யாகு
மூணமி றவதகிற சீரா சைபபதி யுபாசி ரேட்டம (௧௭)

பகதிரக தனிறசி ரேட்டம பலநதரு விலவ மாகு
மதகிரக தனிறசி ரேட்டம பாசுப தாகதா மாகுஞ
சததிக டனிறசி ரேட்டக தையலகோ மதிதகா யாகுஞ
சிததிரத தலக டமயிற சிரேட்டஞசி ராசை யரமே (௧௮)

மருக்கமழ் மலர்க்கடம்பின் வனசமா மலர்சி ரேட்டம்
குருக்கணிற் றேவர் போற்றுங் குலதரு பொன்சி ரேட்டம்
முருக்கிய பொன்னிற் சாம்பூ நதத்தி யுயர்சி ரேட்டம்
திருக்கிளர் தலத்திற் சீரா சைப்பதி சிரேட்ட மாமே (௧௯)

மாதவ முனிவர் தம்மின் மலயமா முனிசி ரேட்டன்
தாதையைப் புரக்குஞ் சேயிற் றகுபனீ ரகன்சி ரேட்டன்
காதைக டனிற்சி ரேட்டங் கடவுடன் காதை யாகு
மேதகு தலசி ரேட்ட மிதுவர் ராசை யாமே (௨0)

வேறு

முன்னைவினை யிப்பிறப்பின் மோதுபிணி வினையகன்று
முடுகி யோட்டும், பின்னைவினை வாராமற் பிரமவெழுத்
தையுமழிக்கும் பெருமை யுற்ற, தின்னத்தகை மகிமைத்தீர்த்
தியாவரே யெடுத்துரைப்பா ரிக்கி ணுமம், புன்னைவனஞ்
சிராசை வரீசனைப் புரமென்வும் புகல்வர் மேலோர் (௨௧)

புண்ணியமா மொன்பதுட னுபசாரஞ் செய்துசிவ
னடிபாரப் போற்றிப், பண்ணியம்பா லடிசிலன்பர் மிக்கதலத்
திலொருபோது படைத்த போக, வொண்ணணிபுற் முயிரம்
பேர் சிவனடியாராக வயறதலக்கத்தி லிட்டபே றெய்திச, கண்ணு
தற்ன கயிலையினிற் கணங்களெலாம் பரவமாகக் களித்து
வாழ்வார் (௨௨)

இத்தலத்தின் மறையவருக் கொருசுரபி யானிருவீக்க
போச, ஒத்தகமான சுரபியணி கேட்பவா னவர்களிறைய
புற்று வாழ்வார், முத்தங்கை நறுங்கூந்தற் கன்னிகா தான
மொன்று முடித்த போக, வித்தமுமா பிரமகன்னி யயற்
பதியி னுதவுபல னொருகு வாரே (௨௩)

பூதியுருத் ராக்கமணப் பாற்ற புனிதர்சிவ னடியிணை
யைப்போற்று வாருக்கு, சாதியினிற் கீழான சண்டாள சனம்
மாயச் சனித்த பேருர், பாதையினிற் போயபொழுது சீர

ளைப் பதிப்பிறகால் பதிந்திட டாரேன, மேக்குங்ண மந்தி
ஆறறு விண்ணெலா தீர்தோமெயஞ்ஞா ரிதார் வாரே (உ௪)

துரகே சதிருந்தித் தன்மங்கிளைச் சோடபோருந பொலே
விர முப்பபாற, பாரதனி னடைதுவரச செயவிரராய மனை
இனிவிண பதிபோரு, மோதருநல விழிப்பிலராயத் தெரிசித்
தோ யிலேயெனன வெண்ணுவோருஞ், சிறப நப கதிசேர
வா ரெரிறசிரா நசபபெருமை செபப லாமோ (உ௫)

திருசவி ரிதகலகதிற சிவாடி பார திருவடிக்குச் சே
மரு செயயும, பாதுகையும வெபிறதுடையும பரிசகாரட
கோவணமும பறறிச செலல, வாதரவாற கைகதனபே விசிறி
முகற பலதார மாரிகத போகா, பூதகண நாதாவிமா னது
கமையா சிவலோகம புகுநதா பாரே (உ௬)

ம ய ய கைய தாயபிப மெய ய மைய தாலகா மெய
ஆம பேறு, மெயவகைய மாபபேறு மெயவாலமெயர் நால
வாழிககா யொயதும ம ற, மொயவாககா தகைசேர்ககு மூாநதி
பினு லியாவருககு மெயது வற, மெயவாகைய பெருபபே
றாயிதுவமே கொடுககுமெண விசைகது மெயநால (உ௭)

வேறு

குணறு போறுந தனததாககன கோவொலாம
வெனற ஆதன விரைசசரன போறறியே
யினறு சேரா நலததிர விசேடமே
சனறு ஈாறினித திரதத கவிலகெனரு. (உ௮)

காரததி கேயனைத கநத கடவுளைப
பூாததி யானைப போதி விருததியே
பாாகத போகா பாபபிணி தீததிடுங
தீாகத மாமையைபருசெபபத தொடஙகினா (உ௯)

தலவிசேடசருககமுறறிறறு

ஆ செய்யுள் உ௯

தலவிசேடச் சருக்கக் கருத்தவசனம்

"இம்மைப்பயனையும் மறுமைப்பயனையுந் தரும் தலம், தீர்த்தம், மூர்த்தி கொடுக்குமிடம் எந்தவுலகத்திலுங் கிடையாது; இஃது இந்தப் பூமியின்கணுள்ளது. உங்களுக்கு உள்ளன்பாய்ச் சொல்லுவேன், மனமொருமைப்பட்டுக் கேளுங்கள்" என்று சங்கரேசுவரரைத் தியானித்துச் சூதமுனிவர் சொல்லுவாராயினர் —

"மேலேகூறிய வீராசையாகிய தலத்திலே சரியையமாகத் திரிகின்றவர் சிவலோகத்தை யடைவர். கிரியைவழியிற் சென்றவர் சிவபெருமான் பக்கத்திற் போயிருப்பர். யோகஞ்செய்தவர் சிவசாரூபம் பெறுவர். ஞானத்தை யாச்சரித்தவர் சாயுச்சிய பதவியடைவர். கீசருடன் சிநேகித்துத் தீயவழியிலே சென்றவரும் கொலையாளியானவரும் வீராசையில் வந்து சோதரில் சன்மார்க்கமுடையராய் அறிவிற்சிறந்து பிறவிப்பிணியை நீக்குவர். சங்கரேசர் எழுந்தருளியிருக்கும் அந்தத் தலத்தின் பெருமையை இன்னதென்று ஏதுக் காரணத்தாலாவது அவ்விடத்துக்குவந்து ஒரு இராத்திரி வசிப்பாராகில் மனத்தழுக்கற்றுச் சிவனடியார்க்குத் தொண்டராகி மோக்ஷத்தையடைவர். ஒருநாளங்கிருந்தவர் முற்சென்மத்திற்செய்த பாவத்தை நீக்குவர். இரண்டுநாளிருந்தவர் இப்பிறப்பிற் செய்த பாவத்தை நீக்குவர். மூன்றுநாளிருந்தவர் வருமையிற் செய்யும் பாவங்களைப் போக்குவர். இது வேதவாக்கிய மென்று நம்புவார் மோக்ஷத்தை யடைவர்.

ஞாயிற்றுக்கிழமையில் அந்தத் தலத்திலிருந்து சூரியனைத் தியானித்து விரதமிருப்பவர் கண்களில் வரும் வியாதியில்லாமலிருந்து முடிவிலே சூரியமண்டலத்தை யடைந்து பக்கத்தி சேருவர். சோமவாரத்தி லங்கிருந்து சந்திரனை வணங்கி விரதமிருப்பவர் சந்திரனுடைய பதவியைப் பெற்றுச் சிவகணங்களின் வணக்கச் சிவலோகத்தை யடைவர். செவ்வாய்க்கிழமை விரதத்தை யந்தத்தலத்தில் அநுஷ்டித்தவர் சனிதோஷத்தினாலே வரும் வியாதி நீங்கிச் செவ்வாயின் திருவருளைப்பெற்றுச் சிவபோகமடைவர். சந்திரன் புத்திரனாகிய புதன்கிழமை விரதமிருப்பவர் கல்வியிற்சிறந்து சிவலோகஞ் சேருவர். வியாழக்கிழமை விரதமிருப்பவர் வியாழபதவியடைந்து சிவபதவி பெறுவர். ஒருநாள்வந்து சுக்கிரவார விரதமிருந்தவர் இந்திரசெல்வம்பெற்றுச் சாயுச்சியபதவி யடைவர். துன்பமெல்லாந் திரும்பபொருட்டு அந்தத்

தலத்திற் சனிக்கிழமைவிரதமிருந்தவர் பெருமை முதலியதாக ருணம் நீங்கச் சனிபதவியடைந்து உலகும் புகழும்போதத்துச் சங்க சேர் திருவடியை யடைவர்.

ஒருவருடைய பழியும் ஒருவருடைய சருமம் ஒருவருடைய தண்ணீரும் ஒருவருடைய காற்றும் புசித்துப் பிறதலங்களிலே தவஞ்செய்வோர் பெறும் பயன் இந்த தலத்தில் ஒருகாலம் பட்டினியிருந்தவருக்குக்கிடைக்கும். வேறு தலத்தில் நூறு அசுவமேதஞ் செய்த பலன் இந்தஸ்தலத்திலொரு அசுவமேதம் கொடுத்தருளும். வாசபேயம், பவுண்டரீகம், இராசசூயம் எனும் யாகங்கள் நூறு பிறதலத்திற்செய்தபலனை, இந்த தலத்திற்செய்த அக்கினிட்டோமமென்று கொடுத்தருளும். பிதாவையும் குருவையும் நிந்தித்து அடித்தவரும் அடைக்கலமென்றவர்களை காவாதவரும் தரித்திரர்க்கு ஒன்றுங்கொடாதவரும் வாரணாசியாகிய இந்தத்தலத்தில் வந்தால் கதியடைவர். சங்கரசுதர் புறமுண்டென மருந்தாகக் கொடுக்கின்ற காரணத்தினால் பூமியிலுள்ள தலங்கடெல்லாம் இந்த தலமே உயர்ந்தது. யானைகளுக்கு ஐராவதமும், பெண்களுக்கு கற்புடைய பெண்களும், பாம்புகளுக்கு ஆதிசேடனும், வேதங்களுக்கு பிரணவமும், சாத்திரங்களுக்கு அத்துவிதமும், இராசிகளுக்கு மகரராசியும், தேவர்களுக்கு இந்திரனும், மேகங்களுக்கு பொன்மழை பெய்யு மேகமும், மிருகங்களுக்கு கஸ்தூரிப்பூனையும், இலைகளுக்கு வில்வமும், பாணங்களுக்கு பாசுபதாஸ்திரமும், சத்திகளுக்குள் கோமதியாகிய உமாதேவியும், பூவில் தாமரையும், குருக்களுக்குள் வியாழபகவானும், பொன்களுக்குச் சாம்பூநதப் பொன்னும், முனிவருக்குள் அகஸ்தியமுனிவரும், பிள்ளைகளுக்குள் பக்தனும், குழந்தைகளுக்கு சிவகதையும் உயர்ந்தனபோலத் தலங்களுக்கு வாரணாசித்தலம் உயர்ந்தது.

சென்ற பிறப்பிலும் இப்பிறப்பிலும் இனிவரு பிறப்பிலும் செய்த செய்கின்ற செய்யும் பாவங்கள் வராமற்றடுக்கும் பெருமையுள்ள இந்தத்தலத்தின் பெருமை யாவர் சொல்லவல்லார். இந்த தலத்துக்குப் பெயர்கள் புன்னைவனம், சீரசை, வாரணாசைபுரம் என்று சொல்லப்படும். இத்தலத்தில் சிவனடியார் வந்தால் எதிர்கொண்டுபோதல், பணிதல், பாதங்களைவிளக்கல், ஆதனங்கொடுத்தல், அர்ச்சனை பண்ணுதல், மலர் தூப தீபங்களால் பூசித்தல் செய்து மகா பாயசத்துடன் அமுது செய்வித்தவர்கள், அன்னிய

தலத்தில் லிங்க சிவனடியார்களுக்கமுது செய்வித்த பின்னடைந்து திருக்கைலாயத்திற் சிவகணங்கள் வணங்கும்படி வீற்றிருப்பர். ஒரு பசுவை இத்தலத்திற் பிராமணருக்குத் தானஞ் செய்தவர் காமதேனு தமக்கு ஏவல்செய்யத் தேவேந்திரபதவியடைவர், கன்னிகாதானம் இந்தத்தலத்திற் செய்தவர் பிறதலத்தில் நாடோறும் ஆயிரங்கன்னிகாதானஞ் செய்த பயனைப் பெறுவர். விபூதியுருத்திராக்கமணிந்து சிவபிரான் திருவடிகளைத் துதியாதவரும் புலையராய்ப் பிறந்தவரும் வழிநடக்கும்போது காலால் இத்தலத்தைப் பரிசித்தாரானால் மேற்குலத்திற் பிறந்து மெய்ஞ்ஞானிகளாவர். தூர தேசத்திலிருந்து இத்தலத்தின் மான்மியத்தைக் கேட்டவரும் கதுவாச சந்ததியற்று இத்தலத்தை மனத்தில் நினைப்பவரும் தரிசனஞ்செய்யக் கண்ணில்லாமல் மனத்தில் நினைத்தவரும் உயர்ந்தகதியடைவாரென்றால் வாராணசித்தலத்தின் பெருமையைச் சொல்லமுடியுமோ?

இத்தலத்திற் சிவனடியார்களுக்குப் பாதரக்ஷை குடை வஸ்திரம் கோவணம் ஊன்றுகோல் விசிறி முதலியவற்றைத் தானஞ் செய்தவர் சிவகணங்கள் விமானஞ் சமைப்ப அதிலேறிச் சிவலோகம்போய்ச் சேருவர். எத்தத்துவத்தின் பலனும், எந்தத்தானத்தினாலாகிய பலனும் எந்த விதமான புத்திரப் பேறும், எந்தச் சாத்திரத்தினாலடையும் பிரயோசனமும், எந்தத் தலம் தீர்த்தம் மூர்த்திகளாலெய்தும் பெரும் பயனும் இந்தத்தலமே கொடுக்குமென வேதங்கள் சொல்லும்' என்றனர் முனிவோராயாங்க தவசிரேட்ட முனிவர் சூதரங்களை முழுவதுங் கேட்டு சூத முனிவர் திருவடியை வணங்கி 'இன்று நீர் அருளிச்செய்த தல விசேடமே கலவது இனித் தீர்த்த விசேடங்கூறியருளுக'' என்றனர். அதுகேட்ட சூதமுனிவர் முருகக்கடவுளைப்பெற்ற சங்கரேசுரரை இருதயதாமரையில் நிறைவாக வைத்துத் தரிசித்தவர்களைப் பிறவிப்பிணியைப் போக்கும் தீர்த்த விசேடத்தைச் சொல்லத் தொடங்கினர்.

ஜநதாவது

*தீர்த்தவிசேடச்சருக்கம்.

———— ०(————

ஆகம விதங்களு மகேசுமுறை தேரா
தோகையொரு பங்கினுறை சோமசடி லேசா
வாகுபெறு மாலயமு னேயிடம தாக
நாகசுனை யென்றுகவி நீர்த்தமது நண்ணும் (௧)

மாகனக வில்லினையகல வந்தினைசெய் தற்கா
வேகவிட நாகமிரு வேறுமிழிய ஞான்று
வேகமொடு கொட்டுதி னூடனபடிக லாலே
நாகசுனை யென்றுபெயர் நண்ணியது மாதோ (௨)

மோகமொடு சீறுதழலை யிறகொடிய நாகம்
வேகமொடு கொத்தியெ சயந்தனவினை விட்
வோர்கையுட னுடமுன முனைவரு ளல்கு
நாகசுனை யிற்பெருமை நமுரைப வறரோ (௩)

உலகையுமு நாகமத னுனூறுவ தாலே
சுலவுதிரை தோயதட மதிறசுழலவ தான
நிலைமைபெறு ஞெண்டுகம டந்தவளை மீனமீன
சலசமெ தெனபது தவிர்ந்திடுமெ னாளும். (௪)

மெய்ச்சுர லியாதிகளு மெய்யினி லுறுபணி
பசசழிவு செயதமொழு நோயகல வயிறனை யப
பிசசெறிதல போலவலி செயபெரிய குனம
கசசரவு வாவியிடை நண்ணுமுன மோடும (௫)

போகிகளியறறிய புகழசியக ஞனே
போகியுல சுதந்தினுறு பொறபணிக ளாடும
போகிதட மோனமைபுகல் வோகளபி ராணி
போகியென வேமகிழவு பூனடினி திருபபார (௬)

மவெனை புதைததசிவ ஞாகசுனை யெனனு
மடுவிடை குளிகதுவரா புறதினைமகுநவுதக

கடுகெண்ட பாதகத்தினவர் காசினின் வணங்கக்
கொடுவிட மீன்றதுமனைவிடை கொண்டுருடி போதும் ()

அறப்புடல் பொய்யென வெறிந்தவர் ராசைய
பொற்பதியுற்றாகத்தவ பூட்டணர்க ளாகிச்
சுறப்பதட மாடினவர் தம்பவ மகன்று
கறப்பவரை யீசனிரு கழல்பிரிகி லாரே (௮)

விரகவிட ரேனும்மெவரு பாவியாக ரேனு
மரகத முழுக்குமுட னீம்புல் லாடகிக
கரகமல முசசிபுற வேந்திகைப் புனை
புரகசீன யாடினவ ருமபரேன வயவார (௯)

பொன்னகம வின்கதராயா புன்னிவன ரார
தன்னக மதிற்குடி புறககடம காய
சொன்னகலை கணனெறி புரார்ந்துதக டூரப
பன்னக தடம்படிகு வோரபரம ரூவார். (௰)

புடசெவிய காதினருள போதசிவ ஞானா
விடசெவிய கிவகளணி வேணியா ரகாரகு-
கடசெவி யகமுகத்தட மூழ்கினா கருததி
னுடசெவிய ராகியயா வீடுபெறு வாரகள (௧௧)

வேறு

ஈகத்தின பொருட்டாய வந்த சுற்றட மகிமை யுணரு
காகத்தினபொருட்டாவேணுதணபுன லுடகொண்டாரேற
றேகத்தின பொருட்டாய வந்த ரீவினை யனைத்து நீககி
யேகத்தினபொருட்டாமோகதிவசிறபபிலாமுததிசோவார

முப்புவி தனனி லுள்ள முதியதீர்த தங்க டமமிற
செப்புதற குவமை யிலாத திவவிய ராக தீரத்த
மெய்ப்படிற புறமு முளளுந் தூயாரய வெமபி றப்பாம்
கைப்புறு வினையு நீககிக கடவுடன கழலைச சேரவார (௧௩)

* சாயப - எதுக்கோககிச, சறபவெனருயிறது

அங்கமா கீர்த்தந் தன்னி லாடுதற் கருக்க நல்லார்
கிருதஞ்ச சாதி யானோ டெருசினி னிவ்வகைற பாரசி
ஒருங்கிப்பிழந் காடு வோரார் ஓருப்புன னுடனமேல விசிற
பிரிய பிறப்பின மேலாம பிறப்பினிற பிறப்பா ரன்றே ()

துணனிய வரிசின ஞான நூலறி வதிக மாகு
மணணிய பொருளாகட கெலலா மறபபொரு ளதிக மாகும
பணணிய பாவ மெலலாம பரிதிமுன னிருளபோ னீகரும
புணணிய மோககந தமமி னதிகமாம புபபக தீரததம (௧௫)

சசகமா புரியின மேலாம கணடமிழ மதுரா மூதூர
சசகமா வுரியின மேலாந சததிய வுலக மாகுந
சசகமா கடலின மேலாம கணபயோ ததியே யாகுஞ
சககமா நதியினமேலாம கடலுசசின ராக தீரததம (௧௬)

அபபாபுண ணியகா லததி னததமா தடததின மூழகி
கபாலிழி யுமைமைய யககக கடவுளசல காரைய போறறின
வியனுற கீரதத மெலலா மாடிய மெயபபே றெயதி
புபாசிவ லோகத தெயதி யொழிவிலா பபோகந துயபபார ()

மேடகா மதிபபி றபபின மேவியத கடததின மூழகி
யேடலா மலாகொன டாக விசரீவ யுமையைப போறறி
ஈடிலா லயகதை மூனறு வலமவநது நேசிப பாரே
யாடசக நிறைநவன வாழு மாககைவி னழகாய வாழவா (௧அ)

ஐபபசி மதியின மூறறு மதததட தனனின மூழகிச
செபபருந சாநதி ராய ணைபபெய விரதநு செயவோர
*சுபபிர மணதத ராகித துலவே கததோ டேவான
னமபொலி கணடா வாழு மகாசிவ லோகஞ சேரவார (௧௯)

ஆடிமா தபபி றபபி னதககடத தாடி னோரகள
டிலாத செலவ மெயதிக கீரசனுங காய ராவார
டொறு மாடு வோரக ணறபரி சுதத ராகி
டீர வேலை சூழு நீணில தரச ராவார (௨௦)

---

* சுப்பிரம - நித்தியயோகத்தொன்று

பரிதியை மதியைத் தீண்டப் படர்கனல் விடவாய்ப் பாந்தள்
கருதிய கிரகண புண்ணிய காலங்கட் செவித்த டத்திற்
றருதியெப் பேறு மென்று சங்கற்பஞ் செய்து மூழ்கிற்
சுருதியின் முடிவர் பீசன் றொல்லுல கடைகு வாரே (௨௫)

சென்னித்திங்க டிங்கடின மூழ்கிச் சங்கரர் திருக்கதார் போற்றி
லணிந்திய மான சேக மழிவிலா விதேக முத்தி
தனிப்பதம் பெறுவர் திங்கட் டினத்தமா வாசை தன்னின்
மனித்தர்க டானம் பண்ணில் வானவ ராகு வாரே (௨௬)

பிதிர்தின மந்த நீரின் மூழ்கியே பிண்டம் வைத்து
விதிவழி திலோதகங்க ளிறைத்துமேற் பிதிர்க்க ளெல்லாங்
கதிபெற வைக்கு மாசதா கர்த்தனன் மகிமை சுற்ற
மதியுடை மகப்பே றுற்று மாநிலத் தென்றும் வாழ்வார் (௨௭)

புண்ணிய ராகத் தீர்த்தம் படிந்துஞ் சுராருக் கன்பா
லெண்ணிரு தானஞ் செய்தா லெண்ணிலாக் கோடி காலம்
வெண்ணில வணிந்த வேணி விமலர்வாழ் பூலகின் மூன்று
கண்ணினற் புருவம் பெற்றுக் களிப்புட னிருப்ப ரன்றே (௨௮)

மாதவர் தத்தில் வந்த மகத்துவப் புகர்வா ரத்தில்
மேதக்கு மகத்த டத்தின் விருப்புடன் மூழ்கிப் பூக
ராதசங் கரங்கப் பொன்னு வுடையைப்பூ சித்த நல்லோர்
பாதக வினைகள் காற்றிற் பஞ்செனப் பறந்து மாதோ (௨௯)

வேறு

புன்னாக வனத்திக்கா கனுதினமு மாடுகின்றதம் புனித
மான, விராக தீர்த்தத்தின் பெருமையெவ ரெடுத்துரை
ப்பா ரியானறிந்த, சொன்னேனோ கோடியிலோர் கடை
கோடி யென்சத்துகன் சொலைக் கேட்டு, பின்னுரா வசையை
விடுத்த மெய்ப்புனிவர் சிரமசைத்து வியந்தார் மன்னே ()

பாகமா வுடைமருவு சங்கரர்வாழ் தலமுமனபாற் படிந்
துன் போகத்து, ராகவமுத வாய்விந்த ராகசன மகிமையுரே

நவிலக் கேட்டோரும், சோகவிட்டாய தீர்த்தங்களுள சங்கரன் சூர்த் தீயின்பெருமை சொல்லி ரென்ன, யோகமுனி வராகேட்ப சூதமுனி புகரப்பலென்று குவந்து சொல்வான (௨௭)

* தீர்த்தவிசேடச்சருக்கமுற்றிற்று

ஆ செய்யுள் - ௨௮௦

தீர்த்தவிசேடச் சருக்கச் சுருக்க வசனம்.

சகலாகமங்களும் அனேக காலந்தேடுஞ் சந்திரசேகராகிய சங்கரேசர் கோயிலுக்கு முன் இடப்பக்கத்தில் நாகசுனை யென்றொரு தீர்த்தமுள்ளது சங்கரேசரை வழிபடுதற்காகச் சாப்பவழி வந்திய சங்கபதும ஆரசர்களாலே (பின்) தோண்டப்பட்டதனால் இந்தத் தீர்த்தத்துக்கு நாகசுனை யென்ற பெயர்வந்தது தேவேந்திரன் மகனாகிய சயந்தன் காக்கைவடிவை கொண்டு சீதாதேவியின் தனத்தைத் தொட்டதனால் வந்த பாவம் இந்த நாகசுனையிலே வந்து மூழ்கினவுடனே நீங்கிப் பழையவடிவத்தைப் பெற்றானென்றால் இதன் பெருமை நாஞ் சொல்லும் அத்தன்மையுடையதோ? சாற்றைப் புசிக்கின்ற சாப்பங்களாலே செய்யப்பட்ட காரணத்தாலிந்தத்தீர்த்தத்திலே நண்டு, ஆமை, தவளை, மீன்முதலிய நீர் வாழுயிர்களில்லை சுரநோயும் சரீரத்தின் முகையழிக்குங்குட்டவியாதியும், வயிற்றைப்பிடுங்கி வெளிவிடல், போல வலிக்கின்ற குன்மநோயும் இத்தீர்த்தத்துக்குப் பக்கத்தில் வருமுன் ஓடிவிடும் நரகங்களாலுண்டாக்கப்படுதலால் நாகலோகத்திலுள்ளவரெல்லாமிங்கே வந்து தீர்த்தமாடுவர் நாகசுனையின் பெருமையைப் பேசுவார் தேவேந்திரன் போல மகிழ்ச்சியுற்றிருப்பர்

இதிலே ஸ்நானஞ் செய்து புறுமருங்கதைக் கண்டுளவர் உண்டாரானால் விஷவியாதியடியோடே போய்விடும் சரீரமினிதிய மென்றறிந்து, தவவேடம் பூண்டு, இதிலே தீர்த்தமாடினவர் பிறவியைக் கெடுக்குஞ் சங்கரேசர் திருவடியைக் கலந்திருப்பர் அசுரர்களானாலும் டாகினிகளானாலும் அரக்கரென்று சொல்லிக் கும்பிட்டு இதில் ஸ்நானஞ் செய்வாரானால் சுவர்க்கபதவியுடையவர்

புண்ணியன் ஸ்ரீராம பக்கத்திலிருக்கும் அக்கத் தீர்த்தமாகிய நாகசுனையிலே சாஸ்திரவிதிப்படி ஸ்நானஞ் செய்பவர் சிவசாரூபம் பெறுவர். கரிக்குருவியின் அழகிய காதில் சிவஞானமுபதேசித்தவராகிய ஆகாயத்திலுள்ள சந்திரனைத் தரித்த சொக்கேசராது வாசாசைத் தலத்தில் நாகங்களால் செய்யப்பட்ட நாகசுனையில் பரிசுத்தமுடையராகித் தீர்த்தமாடினவரும் இதன் பெருமையுணராமல் தாகத்துக்காகத் தண்ணீரெடுத்து உட்கொண்டவரும் தீவினைகளைப் போக்கி புண்மைப்பொருளை யுணர்ந்து மோட்சமடைவார்கள்.

திரிலோகத்திலுள்ள தீர்த்தங்களிலும் முயர்ந்த நாகசுனையின் தீர்த்தம் சரீரத்திற்பட்டாலும் உண்டாகும் புறமுள்ளாரையும் வினைகளைப் போக்கிச் சொக்கேசர் திருவடியையடைவார்கள். இந்தத் தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்ய யோக்கியமில்லாத சூத்திரர் நினைத்தாலும் பார்த்தாலும் ஸ்நானஞ் செய்வோருடைய பட்ட தீர்த்தம் தெறிக்கப் பட்டாலும் மறுபிறப்பிலுயர்ந்த சாதியாகப் பிறப்பர். அறிவிலுஞ் ஞானநூலறிவும், பொருட்களுள் தருமப்பொருளும், மூத்திரர் மேழ்வர் முதலாயும் எழுவகை பிரமலோகமும், ஏழுகடல்களுள் பாற்கடலும், முனிந்திகளுள் நாகசுனையும் உயர்ந்தனவாகும். அந்த நாகசுனையில் உத்தராயண தக்ஷிணாயன புண்ணியகாலங்களிலே ஸ்நானஞ்செய்து சொக்கேசரையும் கோமதியம்மையையும் வணங்கினவர்கள் அந்தத் தீர்த்தங்களும் ஆடிய பயனடைந்து சிவயோகத்தையுமடைவர்.

சித்திரை மாதப்பிறப்பில் ஸ்நானஞ்செய்து சிவபூசை செய்து ஆலயத்தைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்பவர் சகலபாவம் நீங்கிக் குபேர செல்வத்தையடைவர். ஆடிமாதப்பிறப்பில் தீர்த்தமாடினவர் சிவபிரானுக்கன்புடையராவர். தினந்தோறுமுழுகினவர் அட்சயப் பிறப்பாரகள். கிரகணகாலங்களிலே சொல்லப்பட்டவனுக்கருக என்று சங்கற்பஞ்செய்து ஸ்நானம் பண்ணினால் சிவலோகத்தைச் சேருவர். பிரதோஷத்திலே முழுகிச் சொக்கேசரைத் தோத்திரஞ்செய்தால் விதேகமுத்தியடைவர். சோமவாரத்தோடும் அமாவாசையில் மனிதர்கள் தீர்த்தமாடினால் வானவராவார்கள். சிரார்த்தத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து பிண்டமிட்டு எள்ளும் நீருமிறைப்பவர் பிதிர்க்கள் திருப்தியடைந்து பெருவாழ்வடை

வார்கள். இத்தனிதந்திரத்தமாதினவுடன் பிராமணர்களுக்குச்சோடசதானம் (பதினாறுதானம்) செய்தவர் அளவில்லாதகாலம் சிவசாரூபதவி யடைந்திருப்பார். மாதாந்த வெள்ளிக்கிழமையில் நீராதமாடச்சங்கேசரையும் ஆவுடையம்மையையும் பூசனைசெய்தவருடைய பாதகங்கள் காற்றிலகப்பட்ட பஞ்சுபோலப்பறந்தோடிவிடும். சங்கேசருக்கு நாட்டோறும் பிட்டுகளுஞ்செய்யப்பெறும் நாகக்கன்னி மகிமையை யெவர் சொல்லவல்லவர். கோடியிலொருகூறிலுபாகம் யான் சொன்னேன்' என்று சூதமுனிவர் கூற, பெண்மயலற்ற மகருஷிகள் கேட்டுச் சிரமசைத்து மகிழ்ந்தனர். 'தலமகிமையும் நாககன்னிதீர்த்த மகிமையும் சுவாமீ! விரிவாய்ச்செப்பக் கேட்டுச் சந்தோஷித்தோம். இனி, சங்கரலிங்கமூர்த்தி மகிமையைச் சொல்லியருள வேண்டு'மென்று நைமிசாரணிய முனிவர் கேட்கச், சூதமுனிவர் சொல்லுவாராயினர்.

ஆறாவது

மூர்த்திவிசேடச்சருக்கம்.

புன்னைமா வனத்தி னீழற் புனிதனி லகாதி யாதி
யன்னைகோ மதியி னோடு மமர்ந்தரு ளமல விந்தைப்
மாமணிப தொண்டர்கட் கெல்லா மங்கள நல்கு வாலே
கன்னிமே னிவனி லிங்கஞ் சங்கர லிங்க மாகும் (௧)

வானவரி யானின் மன்னுப வத்தக் கவந் திலிங்கத் தானு
மேன்மையாம் புனிதன் பாங்காய் மேவுமிவ் விலிங்கந் தன்னை
ஞானமா முனிவர் சித்த ரும்பரோ டிம்பர் தாக
ரானவ ரெவரும் போற்றி யுய்யுமா றுணரும் பெற்றார் (௨)

பூவரு மயனு மாலும் போற்றுதற் கரிய வாளல்
கோவருங் கொடுக்குந் தெய்வக் கோமதி யுமையி னோடு
மேயவா வருங் கண்டு பூசித்த திகபர போக மெய்த
பாவர ராசை தன்னின் மகாசிவ லிங்க மாகும் (௩)

சீர்த்திகொண் டேவ மூர்த்தி யசுரராற் செய்யு மூர்த்தி
* பேர்த்திகழ் மிக்க மூர்த்தி யிவ்வுல கத்தி னுள்ள
பார்த்திப ரியற்று மூர்த்தி யாகிய படிவங் கொண்ட
மூர்த்திகட் கெல்லா மந்தச் சங்கர மூர்த்தி முன்னும் (௪)

கண்ணிணைக் காதைக் கையைக் காலினை வருத்தக்கஞ் செய்ப
வெண்ணிய கன்மத் தாலே யெய்திய வியாதிக் கெல்லா
மண்ணினை மருந்தா லகித்த தீர்த்திடு மகிமை பாலே
புண்ணிய வயித்ய லிங்க மாகுமிப் பூவி லிங்கம் (௫)

சித்தர்கள் முனிவர் தேவர் சேவிக்க வழிபா விட்டின
முத்தியைக் கொடுக்குஞ் சைவ லிங்களின் முதன்மையாகு
மத்திரு லிங்கத் தன்னி னதிகமாம் வரங்கொ டுக்குஞ்
சுத்தனார் தாய மாயிர சுயம்பிர காச லிங்கம் (௬)

தெய்வமா லங்கட் கெல்லாந் தலைமைச் சிராசை யாகு
முய்வரு மாகத்தந் தம்முட் டலைமையின் வர்க்க தீர்த்த
னைமார கெரித்த கான நாரதர் முதலோர் போற்று
சைவலிங் கங்கட் கெல்லாந் தலைமையில் லிங்க மாதோ (௭)

சமையங்கள் பலவிற் சைவ சமயமே யதிக மாகு
மிமாகுல மலைகட் டம்மு ளதிகமா மேரு வாகு
முமையொரு பாகங் கொண்ட வொளிசிவ லிங்கந் தம்மு
ளமலமா னந்த சங்க ரேசுர ரதிக மாமே (௮)

மனமொழி மெய்யின் மூன்றின் மங்கா லிங்கத் தனைத்
தினமிழைத் துரைத்துப் போற்றல் செய்பவர் சென்ம மென்னுங்
கனவிருட் காட்டை வெட்டி முரம தறக்கா னொத்து
சுகரா தியர்போல் விட்டுச் சாருநர் நிகரோ யாவர் ()

சோமவா ரத்தி லீசச் சங்கர சயமென் போற்றி
நாமமா யிரத்தெட் டாலே வில்வவர்ச் சனைந டாத்திக்
காமமே முதல்மூன்று குற்றமுங் கடிந்து சேகல்
*சேமமா யொருபோ துண்டி கொள்பவர் சிருப ராவார் (௧௦)

---

*பேர்த்திகழ் - விகாரம் *சேமம் - ஷேமமென்பதன் மரூஉ

வெள்ளிமா மதத்தி லிருக்க சங்கர விமலனை நன்னோக்
காரவிழ கரிய கூந்தற் கவுரிகோ மதியைப் போற்றி
ஏனிநட காலங் தன்னி லயகத்துப் பூசனை செய்தேத்தி
ஆரணிய மரங்க ளெல்லா முத்தியாப் பெறுவ ரன்றே (௧௧)

சித்திரைத் திங்க ளுன்னிற் பூரணை தினத்தி லேந்து
வத்திரங் கதாஞ் சுணக்கது கொழிந்திடாத நியம கேசனை
சத்திய வடிவ மான சங்கர மூர்த்தி தன்னை
முத்தியை விரும்பிப் பூசித் தவர்பல னெழியலாமோ (௧௨)

நற்கட மாதுநாறு மொன்றெனக் கமபன கட்ட
விற்கட கப்பூதன் செவ்வை விமலோற் றியப்புரிந்த
கற்கட கத்திற் பூணை தினத்தினிற் கனிந்து போற்றி
லற்கடற் பிறவி நீக்கி யருட்கடன் மூழ்கு வாரே (௧௩)

மாசிவ ராத்தி தன்னி லெந்தமா விலிகைத் தன்னைப்
பூசனை நாலு சாமமும் புரிந்துபோற் றியமெய் யன்பர்
காசிமிற் கங்கை மூழ்கிக் கடவுளைக் கருப காலம்
பேசமாப் பூசை செய்த பலனெலா மேகு வாரே (௧௪)

பஞ்சமா தகம் விந்து செய்தபா வியரா னாலுங்
கஞ்சநீ பொறுமை மூர்த்தி காளினைப் பணிந்திட் டாரே
லஞ்சனி யஞ்ச னீனெனப் பருட்காட்டப் பாசனை நல்கி
நெஞ்சினி யழுந்த மாகதைத் தனைப்போ னெய்தி காதுகும் (௧௫)

அற்பவர் ஞானப் பெற்ற யாகணிந் தூக மத்தின்
சொற்பயன் திருத்தப் பூசைத் தொழில்செய் தருரியரல்லேல் [ர
பொற்பதத் துணைபோற் றும் மெய்யடியார்க் கெல்லாஞ்
சற்பகங் கொடுக்கு நிந்த சங்கர சயம்பு வொன்றே (௧௬)

அல்லும் பகலு மின்றி யடிமுடிவு மின்றி
யெல்லையில் பிரம தாசே மிவா நாக தன்னிற்
பல்லாம் முத்தைப் போலியம் பரிதலுக்கத் தருள வேண்டி
கலைதொ விளையாட் டாகவில் சிவ லிங்க மாகும் (௧௭)

நோவலைவா யிமயச் செல்வி சோமதி வல்லியா கத்திற
லிம்பீப சொரூப மாகத் திருவருள் புரிந்திருக்கு [தும
மிவ்விலிங்கத்தைப்போற்றுமியல்புளோர் பிறப்பெனுமே
பௌவமேழ் கடந்து சித்த பரிசுத்த ராகுவரே. (கஎ)

மருவரு பிரேதோ டத்தினை வாசாட *ரத்த மத்தைப
பெறும்பொழு தால் யதார்த்த வலைமைக்கு பிறைவர் காசாக
யறுகளி சங்க ரேசராக கருத்தை பரிதியாற்றி
நறுமலர்த்தரணப் போற்றி னமனைவென் றிடுவரன்றோ (கஅ)

மட்டவிழ் திதழி வேய்ந்த மணிமுடிச் சங்க ரேசர்த்
குட்டம் பனபரலி யொருபொழு தணிவு நீக்கி
யட்டமி விரத நோற்பா ரகத்தினிற் குறிப்பா வெல்லாம்
மிட்டமாகு பலங்க ளெல்லா மெய்திப்பி ன் புறுவர் மாதோ ()

வேறு

அட்டாங்க பஞ்சாங்க நியமங்க ளோகாங்க மாக வளி பா, மட்டாராந்த மாமப்பக்கத்தி லீக்கிருந்த தேவ பரனை வழிபட்டா ரேற, கட்டாண் பிறப்பறுக்குங் காமமுத லறுபு கையுங் கடிந்து நீக்கி, யெட்டாத பரம்பதத் தின்பாக போக த்தாழந் திருப்ப ரன்றே. (உ௰)

சோட்சமா ர்பசார்க் கட்டிய வொட்டாபுஷ்பத்து தூய வாசத், தேடலர்கால் வளமலருஞ் குட்டிசெம் மணிப்பானிற விசையப் பூட்டிக, தேடரிய பாலடியில் மெதராசன் மீவேதி க்குதத் தெய்வங் களைச்சுத், தாடலிமேற கொண்டெழுவார் திழ விர்த்த மூர்த்திக்குச் சகல பேறும (உ௨)

சங்கமொன்றிரு புனல்கொண்டிச் சங்கரனைப் பட்டிபு ஸா பிரதமிதனை சங்க, மங்களத்த பாலமின்ன்டு மந்தர்க்கி யாலாட்டு மகத்துவருநேர்வார், பொங்குதிரு மேனியெல்லாம் பொதிதரன்த்கா லபிடேகம் புரிக்க போக, ளிங்கானைத் து லகையுதியன்னமொன ருகஞ்கமொன்றுப டாகதவாழ்வார் ()

* அத்தமம - அத்தமனகிரி

மடைப்பள்ளியி லன்னமமைக்க திட்டுவதற்குப் பாத்திரங் களை மாணிக்க ராட்டக, குடத்துடனே தூபக்கால் மூன்றைச் சேர மௌனமாகக் குறித்த லக்கத, தடுக்கியதீ பதக்கடுக் குடைகவரி கண்ணாடி யால வட்டங், கடறகுடைவுறா டமுகா கரு மிக்கட்வுட களித்தவாகன கபிலை சேர்வார் (உ௪)

மீப்புரவை ணைத்தெரித்த விசசங்க ரேசுராகரு விருப மாகக, கோபுரங்களை மண்டபங்க டிருமதில்கா குறைவி னமிக குறித்துச் செய்வோர், மாபுரந்த ராதிபுமபர் வந்து தொழப புட்பமா னதநி வேறி, நாபுரச்செஞ் சரணூறம பேர டானிருக்கும் கயிலையினி னெடியிற சேர்வார் (உ௫)

மாளிப்பளிகா கூறமுரா யகருளதநி லுவப்புறக ம ணியாற செய்தோர், கனிப்புழுவர கணமமைத்தோர் சுரிபரி சோ சிவிகைவா கனதநி வேறிப, பணிந்தவ்லமே லிருந்தவி ரதப யாருலக்குக் கரசராயப் பதார் பாசக, தூளிததணு லப படையார் தொலலுலகிற சென்றழிவில போகந் துயப்பார்

புததமுக மதியணிக சிவசங்க ரேசுராகருப புழுகு வாசக, கத்தூரி செவிகநகறங் கலவையிறுனை முழுக்காப்புக கனிநது செய்வோர், விதகமுறு தெய்வகறப காட்விரி லர புனையாகளை மெனமைகை யாலே, கொத்தலங்கள மலாக்குடிக் கூடிவினை யாடவனபு கூரநதிருப்பபார் (உ௬)

மருவாரு கொன்றையணி சங்கரனா வணங்கிமுதல வாச றனனிற, விருவாசி செய்தலைத்தந்த திருவிளக்கிட் டோமிதய மாதரெலலா, மிருபாலு மணிவிளக்கை யிரு கையா லேநதிவர விரதர போச, மொருநாலு கோடியுக மனுபிக்கதுச் சிவபததி லுறுவா ராலே (உ௭)

கருப்பூர தீபமிடுவெ கருப்பூர வடிவானுசங் காளைக க [redacted]பூரக் தெரிசிக்கு மேலவாகா விமானத்தி லேறி வொளிட, பொருப்பூர தாவிருநது போதசிவா னந்த

பானு சோதி பொற்றுட, டிருப்பூரணத் தடனகலந்து நிறை
ந்துநீ ணாதொறாத் திகழுவ ரனறே (உ௯)

வர்ராசை நாதனவைத் தியநாதன சிராசை நாதன வா
ஞோர், பரவுபுனலீன வயநாதன சங்கரலிங கவகூழை பானா
டி பண்பாத, தலைபுகழுஞ சங்கரநா ராயணைவசங் கரமூர்த்
தி தானென றெட்டாய, விரவுதிந ராமநன பெற்றிருக்கு
மிம்மூர்த்தி விசேட மூர்த்தி (௩0)

அருட்கடலாந் சங்கராசன லிதிமுனபு பரததையா
ளாடல் பாட, லிருக்குமுத் ஞானேத மெய்த்தோதச செ
யதலபல வினனி யஙகள, பெருக்கமுடன முழககுவித
தோர காமியத்திற பொருநகால்ம பெயரா துறறாக, கருக
கடலின கரைகடந்து கடவுடிரு வடிக்கமலங கைக்கொள
வாரே (௩௧)

ஆயகா லமுமிக்கச சஙகரலிங கமபதத்தை யனபார
போற்றி, மாவிலாப பொனமணியா லயததைவல மானரு
வோர மதிபோல வெண்ணே, நீறுபுனைக் துருத்திராக கந்தரிப
புரைநெழுத்தை நினைவிற கொளவோர, பேறுசொல வர
தவுமை பாகனலான மறமெருவர பேசோர ஞாதே (௩௨)

திருததலமூர தீரத்தமூர்த்த தியுமுரைதத ருதமுனி
செமபொற ருனே, விருத்தமுனி வரரெலலாம விரமலர
கொண டாசசிதது வியநது போற்றி, மருத்தமிலுரு சஙக
பகமா வாத்சவிரக திக்காக மானபோன காணுக, கருக்கது
ருச சஙகரநா ராயணராயக காட்டியவகைக கழறெனறுரே

* மூர்த்தி விசேடச் சருக்கம் முற்றிறறு

ஆ௯ செய்யுள் - உ௬௩

———

மூர்த்திவிசேடச் சருக்கச் சுருக்கவசனம்

"புன்னை விருக்ஷத்தின்கீழ் அநாதியாய் மலமிலாத மூலப் பொருளாகி அடியார்களுக்கு இன்பஞ்செய்தலாலே சங்கரலிங்கம் என்னும் பெயர்பெற்ற மூர்த்தி, ஆகாயமுதலிய பஞ்சபூத இலிங்கத்துள்ளே பிருதிவிலிங்கமாகும். இந்த இலிங்கத்தை ஞானக்கண்ணுடைய முனிவர் முதலிய எல்லோரும் வணங்கித் தாமார்த்த காமமோக்ஷம் பெற்றார்கள். பிரமவிஷ்ணுக்கள் காணாத சிவப்பெருமான் கோமதியம்மையுடன் எல்லாரும் மிக பாக்கியத்தையடைதற்காக வரமளிக்கத் தலத்திலே மகாலிங்கமாக இருந்தனர். தேவர்களும் அசுரர்களும், நாகர்களும், அரசர்களும் பூசிக்கப்பட்ட இலிங்கங்களுக்கெல்லாம் இந்த இலிங்கம் முதன்மையான இலிங்கமாகும். விழிகளாகக் கண், காது, கை, கால்களை வருத்தப்படுத்திய வியாதிகளெல்லாம் புற்றுமண்ணை மருந்தாகக் கொடுத்துத் தீர்க்கின்ற மகிமையுடையதால் இந்த இலிங்கம் வைத்தியலிங்கமென்னும் பெயர்பெறும். தேவர் முதலோர்க்கு முத்தியளிக்கும் சிவஸ்தலங்களின் முதன்மையான இலிங்கங்களுக்குள் பரிசுத்தமாகிய கடவுள், இந்த சுயம்பிரகாசம் (தானே பிரகாசிப்பது) ஆகிய இலிங்கமாம். சமயங்களுக்குள் சைவசமயமும், மலைகளுக்குள் மகாமேருமலையும், சிவலிங்கங்களுக்குள் சங்கரலிங்கமும் உயர்ந்தனவாகும். மனம், வாக்கு, காயங்களால் இந்த இலிங்கத்தை நாடோறும் துதிப்பவர் செம்மையாகிய காட்டை வேரோடு வெட்டிச் சனகர்முதலியோர்களைப்போல மோக்ஷவீட்டைச் சேர்ந்திருப்பார்.

இந்த இலிங்கத்தைச் சோமவாரத்திலே விசுவாசத்துடன் செய்து, காமம் வெகுளி மயக்கமாகிய முக்குற்றத்தையும் கெடுத்து நியதியாக ஒருபொழுதுண்பவர் அரசராகிப் பிறப்பர். சுக்கிரவாரத்தில் கோமதியம்மையுடன் அர்த்தசாமத்திலே பூசித்துத் துதித்தவர்கள் தத்தம் வரங்களை நிச்சயமாகப் பெறுவர். சித்திரா பௌர்ணமியிலே மோக்ஷத்தை விரும்பிப் பூசைசெய்தவர் பெருமையை இன்னதென்று சொல்லமுடியாது. நல்ல குடக்கூத்தினையுடைய விஷ்ணுவும் தானும் ஒருவரென்று சொல்லப்பட்ட சங்க நாராயணராகிக் காட்சி கொடுத்த அந்த இலிங்கத்தை ஒளிதங்கிய சங்கமணித்தகையையுடைய கோமதியம்மை தவஞ்செய்யப்பட்ட ஆடிமாதப் பௌர்ணமியிலே வணங்கினால் பிறவிக்கடலைக் ...

கருணைக்கடலிலே மூழ்குவார்கள் மகாலிங்கத்தின்மேல் சாயு
ச்சியமும் பூசித்து வணங்கிய மெய்யடியார்கள் காசிக்கயிலையிலே
ஸ்நானஞ்செய்து விசுவேசுவரரைப் பூசித்தபலனைப்பெறுவார்
பஞ்சமாபாதகர்களாலும் அடைக்கலமென்று வந்து பணிகுவா
லப்பட்டாதேயென்று நஞ்சை யமுதமாகவுண்டு தேவரைக்காத்தவா
போல இந்த இலிங்கமூர்த்தத்தருளும் சிறியவாளுமேயடைக்கத் தா
க்கள் ஆகையினிப்படி புண்ணியப் பூசைக்கவினையிலேயாம் உன்று
டைய திருவடிகளை தினையெய்க வணக்குவாக்குத்த தண்ணுடை
ய திருவடிகளை இந்தச் சுவர்ணலிங்கமொன்றே சொதெதருளு ம்
இவம் பக்ஷமும் ஆதி, மத்தி, அந்தமில்லாத பிரமமே இந்த வ
ாசைத்தலத்தில் வல்லாதநடையும் இராசித்ததற்பொருட்டுத் திரு
விளையாட்டாகச் செவ்வியகம்மிமானது இதைத்துதிக்குமியார்
கையுடையவர் பிறவிக்கடலைக் கடந்து பரிசுத்தராயிருப்பர் பிர
தோஷகாலத்தில் சூரியாஸ்தமனகாலத்தில் கோயிலை வலஞ் சுற்றி
வாது சுவர்ணலிங்கரை வணங்கி யருளைப்பெற்ற தேர்த்திருஞ் செய
தவர் யமதூதரிலில்லாதவராவர் இந்தச் சுவர்ணலிங்கத்துக்கு
உ ஏனே பெருமையுடையவராகி அட்டசித்திகளையடைவர் மனத்
தில் நினைக்குங் காரியங்களெல்லாமடைந்து இன்புற்றிருப்பர்

இந்த இலிங்கமூர்த்தியை அட்டாங்க பஞ்சாங்க நமஸ்காரங்க ளெ
ங்க சமயாசாரஞ்செய்து தொண்டு செய்தால் பிறவியை நீக்கிக்காட்
முதலாகிய ஆறு பகைகளையும் வென்று உயர்ந்த பரமபதத்தினை
யடைந்து பயன்பெற்றிருப்பர் பதினாறு உபசாரத்தோடு பூசைகளுஞ்
செய்து பரிவட்டஞ்சாத்தி சந்தனம் மலர் மாலையும் புனைந்து இர
த்நாபரணங்களைத் தரித்து, பாயசம் சித்திரான்னம் நைவேத்தியஞ்
செய்து திருவடித்தாமரைகளை வணங்கி விந்தச் சுவர்ணலிங்கத்து
க்குப் புனுகுசாத்தியருளும் இப்புண்ணிய சுவர்ணாபிஷேகஞ்செய்தால்
ஆயிரத்தெட்டு சுவர்ணாபிஷேகம் (அனந்தகலசத்து) இலிங்கத்துக்
குச்செய்த மான்மியத்தையடைவர் அன்னாபிஷேகஞ் செய்தவர்
கள் ஒருகோடியுகங்காலம் சிவலோகத்திலிருக்கப் பெறுவார்
சுவர்ண பாத்திரங்களும் அபிஷேகபாத்திரங்களுந் தீபக்கால் தூப
க்கால்களும் குடை சாமரம் கண்ணாடி விசிறிகளும் இந்த இலிங்
கத்துக்குக் கொடுத்தவரும் கோபுரம் மண்டபம் திருமதில்கள்
செய்தவரும் இந்திரன் முதலியோர் வணங்க தெய்வ விமானத்தில்

சென்று திருக்கைலாசத்தையடைவார்கள். கூழைநாயகராகிய சிவலிங்கப்பெருமான் மகிழும்படி அழகிய ஆபரணங்கள் நல்ல இரத்தினங்களாற் செய்தவரும், வாகனங்கள் செய்தவரும் யானை குதிரை தேர் பல்லக்குகளிலேறிப் பூலோகத்தரசராயிருந்து பின்னர் சிவலோகத்தையடைவர்.

புழுகு முதலிய வாசனைத்திரவியங்கள் சேர்ந்த கூட்டெண்ணெய்ச் சாதனத்தால் இந்த லிங்கத்துக்கு முழுக்காப்புச்செய்தவரும், முன்றிருவாயிலில் திருவாசி செய்துவைத்துத் திருவிளக்கேற்றினவரும் தெய்வப்பெண்களிரண்டுபக்கமுங் கைவிளக்குப்பிடித்துவர ஆறு கோடியுக மிந்திரபோகமநுபவித்து அதன்மேற் சிவபதவியடைவார்கள். கர்ப்பூரதீபமேற்றி யாசைமிகத்தெரிசித்தவர் விமானத்திலேறிப்போய்க் கயிலாசத்தங்கள் நகரமாகவிருந்து சுயம்பிரகாசமாகிய சிவபிரான் திருவடியில் நிறைவாகக் கலந்து விளங்குவார்கள்.

இந்த இலிங்கம் வராகேசநாதன், வைத்தியநாதன், சிரசைநாதன், புன்னைவனநாதன், சங்கரலிங்கம், கூழையாண்டி, சங்கரநாராயணன், சங்கரமூர்த்தி என எட்டுத் திருப்பெயர்களைப்பெற்றிருக்கும் விசேட இலிங்கமாம்; இதன் முன்னே உருத்திரகணிகையராடல், பாடல், நான்கு வேதபாராயணம், அநேக வாத்தியமுழக்கஞ் செய்வித்தவர் இட்டகாமியங்களை யெல்லாமநுபவித்து முடிவில் திருவடித்தாமரையைச் சேருவார்கள். ஆறுகாலமுமிந்த இலிங்கத்தை வணங்கிப் பிரதக்ஷணஞ்செய்பவர், விபூதி யுருத்திராக்ஷமணிந்து பஞ்சாக்ஷர ஜெபஞ்செய்தவர் மகத்துவங்களை அந்தச் சிவபிரானன்றி மற்றொருவர் சொல்லமுடியாது" என்றனர். இங்ஙனந் தலம், தீர்த்தம், மூர்த்திவிசேடங்கூறிய சூதமுனிவர் பாதங்களைப் பெரிய முனிவரெல்லாரும் பூசித்துக் "காற்றையுண்ணும் சங்கபதுமராகிய நாகங்கள் வழக்குத்தீரும்பொருட்டே சிவபிரான் சங்கரநாராயண வடிவங்காட்டிய சரித்திரத்தைக்கூறியருளு" மென்று வினவினர்.

ஏழாவது

சங்கர நாராயணான சருக்கம்.

அருந்தவ ரிவவண மறைய வாதியைப
பொருந்திய குணாலினன புகின மாதவன
விரிந்தனற கடலுணா குதன வேடகையாக
தெரிந்தற கதையினைச செபபன மேரினன (க)

வேறு

இன்றவம புரியுங காசிபன பனிவி யிருவருட கததரு
வெணபாண, யினதிக மெழிறவச சேடனே முதலாம வெ
வவிட நாகங்க ளுயிர்ததாண, மனறலவு கோதைவினதைக்த
ன வபிராமின வாளுநிரக கலுழனை குசிககாள, கனறிய ம
னதுவினிக மீபபுரிநது கழிநதது பறபல காலம (உ)

வேறு

வெளுஇன விடஙகால வெயய வனதனே முதல நாக
மருஙகிறைக கலுழற ககுசி யவனது சாலில விழ
வெருநசவி லுமந்த வேடகை யாமெதன வெமமை யெலலாரு
செனுசடாபொழிதினயெயமிறசிரபெறவலிதலவேணடும

எனறலுங குழவி வெயயோ னெழில்பெற விளககு கிரற
வொறியுங கலுழன மெயபிலர வெலாமலிழைநதுபூணடா
னெனறுதொடடவிசாசுததமதுவடபவணபாலவைநதுச
சென்றான நாக லோகம் தீவிடப பாகத லொலாம (ங)

வொனொமுளளெயிறுகுககும வெவவிடபபகுவாயச்சேடன
பாவிகொ வணைய நாகப பகுந்தாய மாயற சோகநா
னொலொளி யாணிய நாக வருகெழு மழுவா ளோடும
வளாலபான மணிசசெகு குடடு வாசுகி யெயதி னானே ()

உடையபுழி விறுசை யெலலா முணரந்திட வேணடிக காறறு
மருசகியா வருநதி டாம லறைநாட சகை பதுமா
வரதனு ஆயாசசி மிகக வாசுகி யாகநன றனபால
வீநதவினு ளளம வைததுறு மெயததவ மியறறி னாரே ()

அரியற் றவங்கள் மேன்மே லாற்றலு மாற்றலச் சாவ
விருவர்கம முகத்தி னின்று மெழுந்து விட்டத்தி னிவெப்ப
விரிபுற புகைப ரந்து விம்மலா லாவ மெல்லாந்
தெருமரலுற்றுக் கொண்டுமே நருணடனித்ருணடமினா

வொளிமேல கண்ட மீது விண்ணவ ரிறைஞ்சி மேகுதப
பிரானைமா தேகைகி போடல குறைத்த பொமாற கரபா
லொளியொளி யனிய தாக வுளறுக்கவா சகிபிர பாலு
முனமெர்ய்ற நாதன பாலு முதிரவிட ராகரு சோரக (அ)

அடைக்கார கதைத் தோகை பாதிவ ணாடகத் தென்ன, விடத்திக மூரவ மவனா விளைக்கை விராமப மேலோடு, ந டனைதியா கனபாக கொண்டலவனா ணபால விடைகொ ண டாகட, படந்திக முருவா கவகா பதியினி லடைந்தா ரன்றே (௯)

நறமவ மிபறவுரு சுவக பதமவை சபந்து நோக்கிக
குறறமி லவாகா வேணடும வரங்குறை வின்றி மீந்து
கறைறவா சடையோன பாலு கமலோ கனைநன பாலு
முறமவா சங்ய நந்த லுறைநகனா விரைந்து சென்றே ()

பைத்தலைக் கவைநா வெடிய பகுமனை பலவா ரக
மெயத்தவ மியற்றிக இசைவ மேவணிபாக கனபு பூண்ட
மைத்தவல விடலகால பதமனை மாயனுக கவப ஞகி
யுபகவா ராசஙகமுற விறைவிரைதனை ஙமாறுகொணட ()

எமமிறை பெரிய னொரு மெமமிறை பெரிய னௌன
கமமினமா முறுப பொரவிச சாறிய சஙகபசமா
செமமுக நோக்கிநிக டெளிவுறச செபப வலலா
நமமுறை நிலபலிப பாரி னடமிமெனா நுவைநக நாகம ()

அரமெலா முரைகத லனனை கேட்டலு மமிலி நெடிய
பரவாநீ கவப ஞன பகதுசவி பாதம போறறிச
செகரிவாந்த கலைக் சொலலாரு செவிபுலன குளிரக கோர
வுரவகி குலமினை மக்க அருகமொரி மேவி ஞரே (கக)

தென்னிலாக குழவி வெயக்கதிலாறி படிநறு பாவோன
புனைவிய நகைக் கேடயத்து புகராறு சகை வெள்ளனு
மன்னாலவா வரலில் வேந்து மதிவுசால பரமன முனை
கானகண ஞால மேதத்துவ காசியின் வைபதி ஞானே (கரு)

காசியப படைந்து முத்தக கதிரின் முறுவற செவ்வாய
மறிவனை டுறைபுக கூத்தன முகிழ்புலே பங்கி வாழு
மீசனைபெரியோன செயயா ளிறைவனேபெரியோனென்று
மாசிலா முனிவா பாறற மதுமுயாத துலரமேசய காரே (கசு)

மரையது சேட்ட னோடு முரகா கம வதன நோசசி
முருகவி பீதழி வேயக முதலவனே பெரியோ னானதோர
கரவிடைக தமிழு மாலு மயிசகமாய பொருளாய பொருளே
பருதிவல திரிதோன ஞாலான பலிவறச கூறி ஞனே (கஎ)

காமரைச செங்க ஞானமேற நறைகமேப ராபறபதரா
மாமுனி புரைகொள ளாது நிறுவன நகைதோ மோகமி
பேமுறு முவகா வாத மிலவுழித தீரவு கணறு
போயினவினை ஆடுக்காக்கும் புரந்தே வைவயிரென நா ( )

அறநெறி முனிவ ரீவவா தன்றததனு மறிவு சானற
விறலகெழு புடகை வேதசா வினணவா வடிவா கானகிய
பொறிவரிச சுருமபா மூசடபொனனிறா முகைய விழநது
ஈறைகமழ பாரி சாத காடடினி லெயதி ஞானே (கஅ)

வேறு

பாலொகக் திஞசொல மடவாரிரு பாலுமவிரல
கோலக கவரிக கொழுககறறைமென கொஙகு லாவு
மாலைப புயமேற றாயலவநது வயஙகு சோதி
தீலக கிரிமீது நிலாதகவழ செவவி காடட (க௯)

ஆனிசிநது சொண்ட நவழாவனொழ கோறற ரோசகிக
களிகொணட சாய லிாஙகாமயிலாடு மமேபோ
லிாவஞசி யனன மருஙகிறதிடு மெனன விஙகி
வளாகினற கொஙகை மஙகைபா மனனிமாட (உ0)

அந்தண னிழந்த பக்கத்தைப்போ னரும்ப விழுந்து
சிந்தை திவலைப் பசுந்தேன முடி மேற்றெறிப்ப
சந்தும் புழுகுந்தும் புநாரதா ராம கலப
றாதினர் நாமயின் னிசைத்தேன்செவி யூடு குழப (௨௧)

சாமேந்தி நின்ற பகலோனெழில் காட்டு கின்ற
சீரோங்கு செம்பொற் கதிர்மாமுடி சேணிலோங்க
வாரேந்து கொங்கை யபிராமி மணப்ப மின்னுட
தாரோங்கு மார்பி னணியாகத் தழைத்த மின்ன (௨௨)

இருபாசித் தெழுந்த விளாரி நிலங்கு மாவால
விரிசோதி கக்கு மணிபீடு விளங்கு செம்பொ
னரியாசனத்தி லிருந்தானதனை யாடல் கூருஞ
செருவார் குலிசப் படை யேந்தனை சென்று கண்டார் ()

வேறு

படர்ந்த காதலிற் கண்டடி பணிந்தனர் நிற்ப
விடைந்த நண்ணிய விந்துவா ளுதலபி ராமி
மடங்கொள் செய்பெறும் வண்பூலே தினைத்திடு மாப
னடைந்த நுமவர வெஃதென்ன வருளுட னுரைத்தான் (௨௪)

மங்கல கணபமே வெள்ளியம் பொருப்பினில் வாழுஞ
சங்க வெண்குழை யிறைவனே தனிமுதலென்றும
பங்க யக்கட னண்ணனே பரம்பொரு ளொன்று
மிங்கு வந்தன மென்றனர் நாசகுக் கிறைவர் (௨௫)

இந்திர மாதரமுங் கேட்டலு மிமையவர்க் கிறைவ
னருகி ருந்தவ விபாழ்க்கை யருநட ஞெக்கிக
தெரியும் வண்ணநீ செப்புவா யிரங்கெனச் செப்ப
மருகு ருவாக்க யறிகிறேல வந்தக்கந்தர வழங்கும் (௨௬)

திவணி மீக்கிரா வெள்ளியம் பொருப்பினின மேனுட
பண்ணி னன்மொழி மலைமகள் பரமனை வணங்கி
யண்ண லேற்றைப் பாகந்தழா பவனமா ளுடனே
நண்ணு மவ்வுநகர் காணவேட்ட டனனென்ன வினவ (௨௭)

நீரரபி கமழப்பொனின் கோதைவார் குழனிலகை கேனு
மரிய மாதவ மாறறிஞ லாலதவ் வருவர்
தெரியக் காணடனமற ஈரிதொசு செபபினன நீடேதன
சொரியு மாதரி நீதழியக தொடையானி கொலலோன (௨௮)

சிறும ருவகொகிள திறபிற மெனனலபோற சினறவண
டறைபு மெலலிணாக கருஙகுழ லணிவனர மடநதை
யினறவ மாதவ மியறறவோர தலமியம பெனன
மறியு லாஙகரத தணணலும வழஙகனமே யினனுல (௨௯)

முதத மிழகுற முனிவனவீற றிருகருமோர தலனுள
டதத லகதினி லருமபணிழ புனனையின வடிவாய
மெயதக வமபலரியறறினா மெலலவாக கேகி
யெயதத றவணிடை நீபுமா தவமியற றுதியால (௩௰)

முருத்து விம்மிப் மொயகுழ லவவுரு நினைகுத
தெரியக் காடடுவம பாரதுழாயக தேனபொழி யலஙகற
கரிய மாயனு நாமுமவே றிலலமைதான கருதிப
பெரிய மாதவா பெறலரு ரூததியைப பெறுவாா (௩௧)

வொளி யஙகிரி யொருவிீ மெயததவ மியறறுந
தொருந் திமபுனற படியிலியாகு சிறநதினி துறைவோா
கனறு லாவகுழ லபபதி கருதிக ரியாரு
மூளா ருகதனி விடுசென றடைவரென றரைததான (௩௨)

ஏனறு கூறறலு மிதழியஞ் சடைமுடி யிறைவன
மனறன மாமலாச சேவடி வணஙகியாவ் வேகுன
குனற வெமமுலைக கொடியிடைக் குயிலமொழி பரவைக
குனறு தேவனை லோகலை விளையான சொலவான (௩௩)

அரனு மாமிதழக் கரவணி மாறுமோன ருக
முருவ நோககுவா னருநதவ மியறறுதற குவநது
பொருவி றெனபுலத தேகுவல பூநதரு மிடைக
கிருவி சுமபிலு மிருநதையி னேகுதி ரெனறான (௩௪)

பூண்ட வன்பினிற் போகலார் பொருப்பிளைய மின்னி
சேண்ட யங்கிய சிலைசிச் சிலம்படி வண்ணி
யாண்டு நாயகனு மடந்தைகண் கூடசெய் மாறு
வேண்டினேனுமதுபணித்தியென நிறைஞ்சினாள் வணங்னோர் ()

அளிக வழுக்தபூங் குழலினு ளுமையரை நோக்கித்
தளிர்செய புரணனின காவினா தருவுநந நாயகத்
தளிர் குவியாக் கலாவதண்டிப நோடுமென மலரால்
விளோ ராங்கனி யாணமண மகிழ்ச்சினையா விளம்பினா. (௧௬)

காது லாவகுழு சரமணைபய ராவுநத காவலிப
போது தோரமின பாலபொழிற ருளமகிழ புரிவி
ராத லாலெமக கரவுடை யாலெனச சிறநத
கோதி லுமைமெய் வலகமுங கூறிட வேண்டும் (௧௭)

அழிவில யோகிய ஏருசசக ராகியே பூசைத
தொழிலி யறறமின றப புரு காரதா ரிவி
சிழிவி னசூ ஜேசு பாரியி லொளிவிாக கிடுசி
வழிவி னகதுவாய வளியெனப பணிவிடை வகுததது (௧௮)

கணமக விறகிலா மானிட வருவமாயக கனிகது
மணாக மழுகதபூ மாலைதொண டியற்றுமின மறறோ
ரிணைமடி லினமுசி பாதசேவைதொழி லியறறி
வணையகு லிரெனு மலாவிழிக கருணைவைத துரைதது (௧௯)

அநத ரகதினி னமராக ளடிதொழ வாளு
மிகதி ரைசமு கததினி னொழிவிட மிபறது
சாக மென்குழற கனிகையா மனுடகனி னியராய
வாதது மழுனை மாடலசெய வீரெனு வழஙகி. (௨௦)

இனறு நீவிாக ளிராவரு மிககணத தெழுநது
கொனறை மஞ்சடைக குழகனவாழ காசிகோ னனறு
சென்ற மிழுநதிரு மதுரையின் றெரிசனஞ் செயது
மனற லநதுணைப புரணையம பொருமையின வழியின .(௨௧)

மண்ணு நீருமெரி கனலியும் வலிமிசை வளியும்
விண்ணு ஞாயிறுந் திங்களும் விரிகதிர் வனுமாய
நண்ணு மாசில விளக்கக ஞானில வரைப்பி
னெண்ணி லுயிரனைத் சத்தியும் வேறுபட டிருக்கும் (௪௨)

வேறு பட்டதால் விருப்புட னிறைஞ்சுவோர் செய்யும்
பேறும் வேறதாம் பிள்ளைவண் டினனிசை மிழற்று
காறி ணர்ப்புன்னை வனத்தினி னகிற்றிய வெல்லாக்
கூறு மோருரு வாகிவிற் றிருப்பனங் குழகன். (௪௩)

என்று கூறியெவ் வுலகமு மீன்றரு ளிறைவி
மான்ற லாதுணா மகிபுனற் பொருநையின் வடபாற்
பொன்னவிழ் கழுந்தபூந் தாதுகு புன்னையங் காவிற்
சென்று மேவினள் சேடியர் வழுத்தினர் செறிய (௪௪)

உற்ற புன்னையம் பொதும்பரி னிலாறு வகிரகத்துள்
கற்றை வார்குழற் கதிரிள வனமுலைக் கயற்கண்
பற்றி லாதுண மருங்குலா ளாயிரம் பருவ
ந்றற வைப்புரிக திருந்தவ ஞாபக ஞபப (௪௫)

மாத வத்தினா லருந்திற லொண்மலர்க் கொண்டோர்
காதன் மீக்கொளத் திருவுருஞ் சால்வுங் கனிந்தோ
போதி னுண்முக னிகலரப் பொன்னனிர் சடையோ
ஞாதி நாயகி தவமபுரி காலினவக் கடைக்கதா (௪௬)

தேனு லார்துணர்ப் புன்னையம் பொதும்பரிற் சென்று
தானு மானுமொன் றாகிய வடிவினைத் தயங்க
மானு லாங்கரத் திறைபவர் காட்டினன் வணங்கிக்
கானு லாங்குழ லுமையவள் கண்டுகண் களிந்தாள் (௪௭)

களித்து நெஞ்சகங் கனிந்துதென் கடலின்ப முழ்கத்
துளித்த போலுமரு சொல்லினா பாமுறை துதிப்ப
முளைத்த வெண்கதிர் முகிழ்நிலா முடித்தவெம் முதல்வ
னளிப்ப வேண்டிய தியம்பென வருளின னருளால் (௪௮)

கழைநகை காதலான் மலைமக டாளநமிவ் வுருவ
மொழிந்தது நினதுளத் தாங்கருத் தவாவென வுரைத்திட லும்
குழைந்தது மைந்தனிற் கொன்றையா னனுளத் தொண்டு
மழைக்கண் மாதொடு புன்னையங் காவினில் வதிந்தான் (௪௯)

ஆங்க ணெய்திநீ ரருந்தவம் பற்பல வாற்றி
பாங்கு பிறசிறு குதலைபாண மகிழ்ந்துமுங் கண்ட
தீங்கி லவ்வுருக் காணினுஞ் சிந்தனை மயக்க
நீக்கு மென்றன னினைவார் தூரவஞ் சிரவன (௫௦)

வெவ்விடத்தர வரசாகா விபாழுகக் கோக்கி
வெவ்விடத்தது கூறிய கலம்பிய மபோனக
புங்காவாய வாயமலை மகளொடு குழுகனவிற் றிருக்க
வெவ்விடத்தினை யாங்கவன் கூறவா னமைந்தனன் (௫௧)

வேறு

விரிசடையோ னுறைவேணு வனத்திறத்து மேபாலகின னைக்கொயந்து, மருதிரிசன பவனத்தின் வடபாற்றன டோனுருந்தி வண்டு பாடு, முருகாமழ நாவனத்தின் றென பாற்றென கூனொருல முழுது மேகத, வுரைசெறிந்த புன னைவன மோனமாதா லதனபெருமை யுரைக்கற்பாற்றே ()

இமயலாகதா ரணிகூறக விமயமலி திருமணன நிமை யோர செய்க, *சுனையுரைக்ச சுனைபடிகது தூயதலயிறமுதி ரெற சுடரவென கிறுப, பணிமதிப முடிதகபிரான பசுநது ளவோ னொருபாலாம படிவங் காட்டு, தனைகோலே நிலத கதத தலகதினிலே குதிரெனறு சாற்றி னானே (௫௩)

எதமினன றுரைத்திடலு மிருவிசமபு நிலைகிறில னே முய போறறு, நினைமென மலாபபுறனை நறுங்காவி னனைட

* இமையோர்செய்தசுனை - சங்கபதுமர முதலிய பாம்புகள ரோணதோறத முதலிலே தேவர்கள தோணடப்பட்டசுனை அது லோகலதனதோணடியபினனர நாகசுனை யெனப்பெயர்பெற்றது

தாங்கினி னளிநீ ராடிப், பாகடுமென் மொழிபாக னடிநினைந்து பசுந்துளவோன் பாதந் தோய்ந்து, னோங்கியுடன் மாதவங்க ளுஞற்றினரான் மணிச்செஞ்சூட் டுரகவேந்தர் (௯௪)

அருகினிலாங் கிருவோரு மானற்பல் மாதவங்க ளாற்று மக்காலைக், கருவிடவா ளெயிற்றநந்தன் காரமேக வண்ணனடிக் கமலம் போற்றிப், புருகெழுவா னழுத்தடக்கை யொருவனுடன் றெனைருங்கின் னுருவு காணப், விருநிலமே லியற்றவ மியற்றுகின்றான் பதுமனென விசைத்தா னன்றே (௯௫)

விடப்பாகக் கணைத்துயிலோன் வெவ்வரா வரசினை முகம் விரும்பி நோக்கிப், படப்பானு மிப்பாலும் வேறு ளீரோ வமரரெனப் படுவோ ரெல்லாரும், சடாப்பாரவெண் மதிக்கொழுந்து சூடினோர் கூறுவார் சொல்லுங் காற்றன், விடப்பாலர் மேமுருவு மாகலவே காட்டுமென விசைத்தா னன்றே (௯௬)

விடமொழுகு முளவெயிற்று வாசுகிவெண் மதிக் கொழுந்து பிலந்த வண்ணன், மடலவிழுஞ் செங்கமல மலரனைய குக்ரகழற்றா வணங்கி யேத்திப், புடைதிரைப்பாற் கடற்றுயிலோன் றனைவுடனொன் றாகியங்கின் னுருவு காணபான், படவிப்பிசை யரியதவம் புரிகின்றான் சங்கனென்பர் புகன்றா னன்றே (௯௭)

குருமணிச்செஞ் சூட்டரவங் கூறுமுரை மனக்கொண்டு குழைந்து திங்கள், விரிசடையின் மிசைப்புனைந்தோன் வெள்ளி வரை நடந்தனைய விடைமேற் கொண்டு, திரைசெய்கடல் பருகுமுனி தென்றருகம் ழுகத் தென்றிசைக்கணோர் திலக மாகி, யிருவிசும்பு தவழ்வுயர்ந் திணாவிரியும் புன்னைவனத் தேகி னானே (௯௮)

குழவியிள மதிதழுவுங் குடுமிநெடு மாணிக்கக் குன்று போன்று, பொழிகதிருஞ் முழுநீலப் பொருப்பெனத் தன

ஜொருபாற புவனங காககுமழ லுமிழவ கூராழி யானினொபா
ஞ நககிகழ வதறி வணணா ன, விழிகவருமவ ணபமிஜெநடும
வெவவரா வரசாமுனம லெளிபபட டானே (௬௯)

வேறு

எறிதிரைக கஙகை யாறவட டெகேகு மீறுசடை
யொருபுடை மிலகச, செமிககிர பரபபு மணிமுடி யொரு
பாற சேடிளம பரிதியிற றிகழப, பொறிவரி யரவக கொ
டுஞ்குழை யொருபாற பொலிகரப புதுவெயிற கறஙை,
கிறைதருமகரககுணடலமொருபானிடிருளபருகுபுநிலவ (௭0)

கடலகிளர பவளச சடைபினமேற கிடகத கலைமதிக
குழவிவிட டெறிககு, மெடுநிலாக கறறை கவழலது போல
நீறறணி யொருபுடை கிலவப, படரொளி பரபபும பசும
பொனினை மொலிப பருமணி கொழிததிடு நீலச, சுடா
தவழாக கொனந கேககமழ நானக திலகமோ புடை
பினிற நலகா (௭௧)

அழிமெவல கனலகான மழுபபடை யொருபா லொளிர
கா வருகெழு கோறறத, காழிமற றொருபா லமுதுமிழுந
திலவக வழலவிட மொழுகுமுள ளெயிறுப, பாழிவாயத
துததிப பஃறலைக கனவநாப பருமணி கெழுமுசெஞ சூட
டுச, சூழா வொருபாற அயலவர வொருபாற சுடாவிடு
பசுமபொனறொ டிலகக (௭௨)

பிறிவண டாறற நினைபனிழ கடுககைப பிணையலோா
புடைநறுப பிலிறற, விாளுமொ முகைய பசுந்துழாயப
படலை விளையுமாக தொருபுடை யிடைப, வாளுகிாப பே
மூலா யுழுவையம பசுந்தோல வாயநதொரு மருஙகினிற
றுழ, வொளளொளி விரிககு மாடகப பசுமபொன ஆடை
யொரு புடைசெறிக தொளிர. (௭௩)

உரைபெறு வேதத் துச்சிவிற் றிருக்கு மொருமல ரடி யினமேற செய்தது, விரிப்பரு பருத மெரிமணிச சூட்டு வெவ்வரா வணிகழன மிளிரக், கருவிட முமிழ்கரு முரவெ யிற றகலவாயக கடசெலிப் பஃறலைக கிடையா, திருவில மாகத வொருமல ரடிமே லிலஙகொளிப பொலஙகழ லிலஙக

வேறு

ஒளிபரந திமைகக நினற வுருவுகண டுருகி யுளளங
களிகொள வடிபிற ருழநது கைமெமலா முடியிற கூபபி
விளைதரப பரமா னநத மெயவிதிர விதிரபபக கணக
டுளிகொள வுசக வேநதர பணமுறை துதிகதா ரனறே (சுகு)

நாறிதழக கமலச செஙக ணளிமலரத துளப மாலுன
கூறெனை வுணாநதி ணாது கூரறி வினமை யாலே
வேறெனை வுணாகது ளேறகு விழிபருா சுரகத தெனனே
யாறணி கடவு ளனனரு கடிதொழு துரைததான பதமண ()

அவவுரை கேடட லோடு மகமகிழா தவரை நோககி
யெவவர மேனு மீவ னிசைமினா விழைநத தெனனுக
கோவவைவாய மடநதை பாகன கூறலு மணிசசெஞ சூட்டு
வெவவரா வரசா தாழநது வேணடுவ விளமப லுறறா (கஎ)

ஐயநின கூறே மாலு மயனமுதற றேவு மெனனு
மெயபுணா வேயெனு ஞானமு மினிவுற வேணடு மீஙகே
கொயயுறற போது தாஉபுன குராகழ லிலஙகு நோனறுண
மையற வழுத்தி யாஙகள வைசலும வைகல் வேணடும (கஅ)

தொடுகட லுடுகத பாரிற சொலவரும பாவ மீட்டுங
கொடியரு மொருகா லநதண குவனியரு சுவைகெ ராடிக
கடிகமழ் வொழுகுஞ செயய கமலமொத திலஙகு நினபொன
னடியிணை வணஙகப பெறறுலழிவிலவீ டெயதல வேணடும ()

ஏட்டினாப் பூவனை நீழ லெனாமவிழ் திருந்து ஞாலம்
வேட்டவை வழங்கல்வேண்டும் விமலவென நிறைஞ்சலோடுங்
கேட்டநல் வரங்க ளெல்லாங் கேட்டவா தருரி யாவகுச
சூட்டார வரசாக கல்லாற ரேனறல் லுறைந்தா னன்றே ()

சங்கர நாராயணரான சருக்க முற்றிற்று

ஆ செய்யுள் ௧௧௧

சங்கர நாராயணரான சருக்கச் சுருக்க வசனம்.

சிவபிரானைத் தியானித்தவராய்க் குற்றமற்ற புராணங்களெல்லாந்தெரிந்த சூதமுனிவர் தாருகாவனத்து இருடிகள் கேட்க, அன்போடு சொல்லத்தொடங்கினார்—"காசிபமுனிவர் மனைவியிருவரில் கத்துருவென்பவள் ஆதிசேடன் முதலாகிய பாம்புகளைப் பெற்றனள் வினதையென்பவள் கருடனைப்பெற்றனள் அக்கருடனும் பாம்புகளும் விரோதித்துச் சண்டை செய்ய, அனந்தன் முதலாகிய பாம்புகள் பயந்து கருடன் பாதத்தில் வந்து வீழ்ந்து எங்களைப் புன்சிரத்திலாபரணமாகத் தரித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, உடனே கருடனும் ஆபரணமாகக் கொண்டு சிநேகம் பாராட்டினன் அதன்மேல் பாம்புகளெல்லாம் நாகலோகம் போய்ச் சேர்ந்தன பின்னர் ஆதிசேடன் விஷ்ணுமூர்த்திக்குப் பாயலாகி யிருந்தனன் அட்டநாகங்களிலொன்றாகிய வாசுகியென்பவன் சிவபிரானை வணங்கி அவருக்கு ஆபரணமாகி யிருந்தனன் அக்காலத்தில் எல்லாச் சாத்திரங்களுமறியும்பொருட்டுக் காமறையும் உணர்ந்த சங்கன், பதுமன் என்னும் நாகர் இருவர் வாசுகியிடத்தும் ஆதிசேடனிடத்தும் அன்புவைத்துத் தவஞ்செய்வாராயினர்

அவ்வண் மேலுமேலும் அரியதவங்கள் செய்ய அவ்விரண்டு நாகமுகத்தினின்றுமெழுந்தவிடத்தின் புகையெங்கும் வியாபித்தலால் நாகங்களெல்லாந் துன்பமுற்றுப் பின்னர்த் தெளிந்தன

அதன்மேல் வாசுகியிடத்திலும் ஆதிசேஷனிடத்திலுஞ் சங்கபதுமர் சென்று தங்களபிப்பிராயத்தைச் சொல்லுதலும், அவ்விருவருங் கேட்டுச் சிவபிரானிடத்திலும் விஷ்ணுமூர்த்தியிடத்திலும் விடைபெற்று நாகருலகம் வந்து சேர்ந்து சங்கபதுமருக்கு வேண்டும் வரங்களைக் கொடுத்து முன் போலத் தம்மிருப்பிடத்திற்குச் சென்றனர். அதன்மேல் சங்கன் தவஞ்செய்து சிவபெருமானுக்கடிமையாயினன். பதுமன் விஷ்ணுவுக்கன்புடையவனுமடிமையாயினன். பின்னர் இருவரும் விரோதித்துத் தங்கள் தங்கள் கடவுளே பெரிதென்று பேசிச் சண்டை செய்தனர். அது கண்ட நாகர்கள் உங்களுக்குத் தெளிவாக நியாயங் கூறுபவர் இங்கில்லை பூலோகத்துக்குச் செல்லுங்களென்று கூறினர். அது கேட்டலும் உடனே பதஞ்சலி முனிவருடைய பாதத்தை வணங்கி யநேக சாஸ்திரங்களெல்லாம் படித்துக்கொண்டு, மனிதவுருவெடுத்துப் பூலோகத்துக்குப்போய்ச் சிவக்ஷேத்திரம், விஷ்ணுக்ஷேத்திரங்களிலே தீர்த்தமாடிக் காசிக்ஷேத்திரத்தில் வந்து அங்குள்ள மகருஷிகளிடத்தில் சிவன் பெரியன் விஷ்ணு பெரியனென்றுகருவங்கொண்டு கூறினர்.

அதுகேட்ட அவர்களும் சிவபிரானே யெல்லார்க்கும் பெரியவர், அவரிடத்தில் விஷ்ணு ஐக்கியப்பொருள் (கலந்தபொருள்) ஆகுமென்று மயக்கமில்லாத அத்திரிமுனிவர் நல்லசாஸ்திர முறைப்படி சொல்லினர். அந்தவார்த்தையை விஷ்ணுவினிடத்தில்வைத்த அன்பால் பதுமன் ஏற்றுக்கொள்ளாது சிறக்க மகருஷிகளைப் பார்த்து மயக்கமுற்ற உங்கள் வழக்கு இவ்விடத்தில் தீரமாட்டாது, தேவேந்திரன் சபைக்குச் செல்லுமென்றனர். உடனே சங்கபதுமராகிய அரசர்கள் தேவ சொரூபத்தைப் பெற்றுத்தேவலோகத்தையடைந்தனராகி, நீலமலைமேல் சந்திரகிரணத்தவழுதல் போல இரண்டு பக்கமுந் தெய்வப்பெண்கள் வீசுஞ்சாமரத்தினொளி புயத்திலே பாயவும், மேகத்தைக் கண்டு நடிக்கின்ற மயில்கள் போல அரம்பை முதலிய மாதர்கள் நடனஞ் செய்யவும் கற்பகமலர்களினின்று சிந்துந் தேனருவித்துளி மெல்லெனத் தெரிக்கவும், தும்புரு நாரதர் பாடும் வீணையிசைத்தேனைக் காதுகளிலூற்றவும், மேருதாங்கி நின்ற சூரியனைப் போன்ற செம்பொன் மணிக்கிரீடம் தலையிற் பிரகாசிக்கவும், இந்திராணி தழுவுமார்பில் இரத்னபதக்கங்கள் பின்னை இளஞ்சூரியன் விளங்கிநிற்ற போலும் மாணிக்கங்கள் பதித்தபொன்னணிகளிய

சிவகாநத்திலிருந்த தேவேந்திரனைக் கண்டு அன்சயோடு வணங்கி நிற்றலும், இந்திரன் பார்த்து நீங்கள் வந்த காரியம் என்னென்று வினவினன

கயிலாசத்திலெழுந்தருளியிருக்குஞ் சிவபிரானே பெரியவரென்றும் தாமரைக்கண்ணராகிய விஷ்ணுவே பெரியவரென்றும் நீனாத்த வழக்கிட்டு, அது தீர்ப்பதற்கு இங்கேவந்தனமென்று சங்கபதுமர் இருவருங் கூறினர், அவ்விருவர் வார்த்தையும் இந்திரன் கேட்டுப் பக்கத்திலிருந்த தன் குருவாகிய வியாழபகவானை நோக்கி, இவர்கள் மனந்தெளியும்படி கூறுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்தனன், அவரும் மயங்காத விதமாகச் சொல்லுவார் திருக்கயிலாசமலையிலே யுமாதேவியார் பரமேசுவரனை வணங்கிச் சுவாமீ! விஷ்ணு மூர்த்தியுடன் நீர் பொருந்தியிருக்குந் திருக்கோலத்தைக் காட்டவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தனர் சிவபிரான் அவளை நோக்கிக் குற்றமற்ற தவஞ்செய்தாலன்றி, அந்த வடிவங் காணுதற்கரியது என்றருளிச் செய்தனர் அப்பொழுதே உமாதேவி சுவாமீ! தவஞ்செய்தற்கேற்ற ஒரு இடம் அருளிச்செய்ய வேண்டுமென்று கேட்க, சிவபிரான்சொல்லுவார் அகத்தியமுனிவரிருக்கும் பொதிகை மலைப்பக்கத்தில் புன்னை விருக்ஷவடிவமாக அங்கே தவஞ்செய்தனர் அங்கே நீயுஞ் சென்று தவஞ் செய்வாயாக அப்போது நீ விரும்பிய திருவுருக்காட்டுவோம் விஷ்ணுவும் நாமும் வேறில்லாமையை நினைத்துத்தரிசித்துப் பெரியமாதவர்களும் பெறுதற்கரிய மோக்ஷத்தையடைவர் இவ்விடத்தைவிட்டு நீ போய்த்தவஞ் செய்யுமிடத்தில் நாமும் விசேடமாக இருப்போம் அந்தத்தலத்தை நினைத்தாரெல்லாரும்மோக்ஷமடைவர்" என்றருளிச் செய்தனர் உடனே அவருடைய திருவடிகளைப் பணிந்து உமாதேவியார் தம்மை வணங்கிப் பக்கத்திலே நின்ற தேவர் முதலோர்களை நோக்கிச் சொல்லுவார்

"சங்கநாராயண வடிவந்தரிசிக்கும்பொருட்டு அரிய தவஞ் செய்தற்குத் தென்றிசைக்குச் சென்றுவருகேன் நீங்கள் அவரவரிருப்பிடத்துக்குப் போமென்று கட்டளையிட்டருளலும், தேவர் முதலியவர்கள் உமாதேவியாரை விட்டுப்பிரிந்திருக்க மனமில்லாதவராய் அவரை வணங்கி, "அவ்விடத்து நாங்களுங் கூடவே வந்து உனக்கு அடிமை செய்து கொண்டிருப்போம்" மென்று

வேணடிககொணடனா உடனதேவியாரும அதறகிசைநது "நீங கள புனனைவனததிலே வநது விருகஷவடிவாயிருநது தேன மிகுந தலாநதபூவாலுங கனியாலுஞ சநதோஷிபபிதது ஙகள தெயவப பெணகளே நீஙகளெலலாரும ஆ (பசு) வடிவமெடுதது வநதிருநது பால கொடுதது மகிழசசியைச செயயுஙகள ஆனாகிய உஙகளை யுடைய காரணததாலெனககு ஆவுடையாள எனற பெயரை யுலகெலாஞ சொலலவேணடும முனிவாகளே! நீஙகள ஆகி சைவா (படடமாா) ஆகி வநதிருநது நமமைப பூசை செயயுஙகள துமபுரு நாரதராகிய நீஙகள வநது நலல இசைபபாடடுப பாடுஙகள அககினியே நீ வநது திருவிளககிலே வாயுவே நீ வநது திருவல கிடடுககொணடிருகக" எனறு அவரவாகளுககுரிய பணிவிடை களைக கறபிததுச சிவகணஙகளிற சிலரை நோககி "நீஙகள பலித வடிவெடுதது வநது புடடப பணிவிடைசெயயுஙகள" எனறும, மறறவரை "நீஙகள வநது நமமுடைய பாததரிசனஞ செயது கொணடிருஙகள" எனறும, அரமபை யுருவசி முதலிய நீஙகள மானி டப பெணகள வடிவெடுதது நம முனனே நடனஞசெயதிருங கள இபபோழுதே புறபபடடு எலலாரும காசி, கோகரணம, மதுரையைத தரிசிததுககொணடு புனனைவனததில வநது சேருங கள பிருதுவி முதலிய பஞசபூதஙகளும, சூரியனும, சநதிரனும ஆனமாவுமாகிய அடடமூாததிகளாகிய சிவலிஙகஙகா பூலோகத திலே பலவா அவனமே சததிகளும வேறாக அனேகமுளளன சிவமும சததியும வேறுபடடகாரணததால வணஙகுவோாகளெய தும பலனகளும வேவவேறாகும புனனைவனததிலே யெலலா அபி ஷேகஙகளும பிரிவுபடாமல ஒனறாகவே நமமுடைய தலைவராகிய சிவ பிரானெழுநதருளியிருபபா" எனறுஞசொலலி விடடுச சாவலோக மாதாவாகிய உமாதேவியாா தாமபிரபருணி நதிககு வடதிசையி லுளள புனனைவனக்ஷேததிரததிலெழுநதருளி வநதிருநது தே வபபெணகள சூழநதிருகக ஆயிரவருடநதவஞ செயதிருநதனா

திருககயிலாசபதியாகிய சிவபிரான, உமாதேவி தவததினுலே திருமேனியிலொதது விடடனனெனறு நினைநதோ, பிரிநதிருநத ஞ ஆசையரிகபபடடோ புனனைவனததிலெழுநதருளி வநது சஙகரநாராயணராகிய திருவுருவஙகொணடு காடசி கொடுததனா,

அக்காட்சியை உமாதேவியார் கண்கள் களிகூரத் தரிசித்து, அமுதத்துளிபோன்ற வார்த்தைகளாலே பலமுறை தோத்திரஞ்செய்தனர். சிவபிரான் தவக்கோலத்துடனின்ற உமாதேவியாரைநோக்கி 'யுனக்குவேண்டிய வரத்தைக் கேட்பாய் கொடுப்போம்' மென்றருளிச்செய்தனர். உமாதேவியார் சுவாமீ! இந்தத்திருக்கோலத்தை மறைத்து உம்முடைய திருவுருக்கொள்ளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தலும், சிவபிரான் சிவலிங்க வடிவமாகி அவ்வுமாதேவியாருடன் புன்னைவனத்தி லெழுந்தருளியிருந்தனர்.

"அந்த இடத்தில் நீங்கள் அரியதவஞ்செய்து உமாதேவியார் தரிசித்த சங்கரநாராயண வடிவக்காட்சியைக் கண்டால் உங்கள் மனமயக்கம் நீங்கு'மென்று சங்கபதுமராகிய நாகர்களுக்குத் தேவகுருவாகிய வியாழபகவான் சொல்லினர். நாகராசர்களாகிய சங்கபதுமர் எவ்விடத்திலுள்ளது புன்னைவனமென்று கேட்க வியாழபகவான் சொல்லுவார்: வேணுவனமாகிய திருநெல்வேலிக்கு மேற்கு, சண்பகவனமாகிய திருக்குற்றாலத்துக்கு வடக்கு, காவனமாகிய கரிவலம்வந்த நல்லூர் (கருவைநல்லூர்) க்குத்தெற்காகப் புன்னைவனக்ஷேத்திரமுள்ளது, அதன்பெருமை சொல்லும் பகுப்புடையதன்று. அந்தத்தலத்தில் வீற்றிருக்கும் கோமதியம்மை சந்நிதிக்குமுன்னே தேவர்கள்செய்த சுனையொன்றுள்ளது, அதிலே தீர்த்தமாடி நீங்கள் தவஞ்செய்வீரானால் சிவபிரான் தானுந் திருமாலுமொன்றாகிய திருக்கோலத்தைக் காட்டுவா ரங்கே போ'மென்று கூறினர். அதுகேட்டுச் சங்கபதுமர் புறப்பட்டு விண்ணுலகும் மண்ணுலகுமுந்து திக்கும் புன்னைவனத்திலேவந்து கோமதியம்மை சந்நிதியிலிருக்கும் தேவர்களாற்செய்யப்பட்ட சுனையில் தீர்த்தமாடிச் சிவபிரான்திருவடியையும் விஷ்ணுமூர்த்திதிருவடியையு நினைந்து தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தனர்.

இங்ஙனம் சங்கன் பதுமனென்னு மிருவரும் ஒருவருக்கொருவர் சமீபத்திலே யுகாந்தபல தவங்களைச் செய்துகொண்டிருக்குங் காலத்தில் மேகவண்ணனாகிய விஷ்ணுவினிடத்திலே யாதிசேடன் எழுந்து "சுவாமீ! சிவபிரானுடனொன்றாயிருக்கும் உம்முடைய திருமேனியைத் தரிசிக்கும்பொருட்டுப் புன்னைவனத்திலே பதுமன் அரிய தவஞ்செய்கின்றான்" என்னலும், ஆதிசேடனை நோக்கி விஷ்ணுமூர்த்தி சொல்லுவார் "உலகத்தைச் சிருஷ்டிக

ருமயிரமனும் காப்பவனுகிய நாமும் சிவபிரானுக்கு வேறுவோமோ? தேவர்களென்று சொல்லப்படுவோரெல்லாருஞ் சிவபிரான் அமிசமானவர். தம்து இடப்பாகத்திலே யிருக்கிற என்னுடைய வடிவத்தை அச்சிவபிரானே காண்பிப்பர்' என்றனர் வாக்கெழுந்து தன்னுடைய தலைவராகிய பரமேசுரன் பாதாரவிந்தத்தை வணங்கி நின்று "பாற்கடலின்மேல் நித்திரை செய்யும் விஷ்ணுவுடனொன்றாகிய உம்முடைய திருவுருவைக் காணும்பொருட்டுப் புன்னைவனத்திலே சங்கன் தவம்புரிகின்றான்' என்று தெரியப்படுத்தினன். அந்த வார்த்தையைத் திருவுளத்துட்கொண்டு சிவபெருமான் வெள்ளியங்கிரி பூமியிலே நடந்தாற்போலும் தருமரிஷபத்தின் மேலெழுந்தருளி அகத்தியமுனிவர் வசிக்குந் தென்றிசைக்குத் திலகமாக விளங்கும் புன்னைவனத்தில் மாணிக்கமலையைச் சேர்ந்த நீலமலையென்று சொல்லப் பேருருவுடனே சங்கபதுமர்க்கு முன்னே வந்து ஒருபக்கத்தில் கங்கையைத் தரித்த சடாமகுடமும் நாகக்குண்டலமும், சந்திரகிரணம் போன்ற விபூதியும் மழுவாயுதமும் சர்ப்பாபரணமும் கொன்றைமாலையும் புலித்தோலும் சர்ப்பமாகிய வீரக்கழலும், மற்றொருபக்கத்தில் இரத்ந கிரீடமும் மகரகுண்டலமும் இரத்நகிரீடத்தின் நீல மணியினொளிபோன்ற கஸ்தூரிப் பொட்டும் சக்கராயுதமும் பொற்பூணூலும் துளவமாலையும் பீதாம்பரமும் பொன்னாலாகிய வீரக்கழலும், பிரகாசிக்கநின்று காட்சி கொடுத்தனர்.

இங்ஙனங் காட்சி கொடுத்த சங்கரநாராயண வடிவத்தைத் தரிசித்து மனமுருகித் தாழ்ந்து வணங்கிய பரமானந்தமுண்டாய் மெய்ம்மயிர் சிலிர்ப்பக் கண்கள் ஆனந்த நீர்த்துளிபெருகச் சங்கபதுமர் பலதரந் தோத்திரஞ்செய்தனர். அதன்பின் 'கமலக்கண்ணனாகிய விஷ்ணு உம்முடைய அமிசமென்று அறியும் புத்திகூர்மையில்லாமல் நீங்களிருவரும் வேறென்றெண்ணும் அடியேனுக்குத் திருவருள் செய்ததென்னையோ? கங்கையைத் தரித்த கருணையங்கடலாகிய கடவுளே' யென்று பதுமன் கூறுதலும், அதுகேட்டுத் திருவுளமகிழ்ந்து சங்கபதுமரிருவரையு நோக்கி "உங்களுக்கு வேண்டிய வரமெதுவாயினுங் கொடுப்போம் கேளுங்கள்" என்று சங்கரநாராயணராகிய பெருமான் கட்டளையிட, சங்கபதும ரிருவரும் அவரை வணங்கிச் 'சுவாமீ! பிரமவிஷ்ணுமுதலிய தேவரெல்

லாரும் உம்முடைய அபிஷேகமென்னும் உண்ணாச்சி யென்றகாலத்து மெங்களுக்கு விருத்தியாகவேண்டும் உம்முடைய திருவடிகளை யருச்சனைசெய்து தோத்திரஞ்செய்து நாங்களெப்பொழுதும் உம யிடத்திலே யிருக்கவேண்டும் இந்தப்பூலோகத்தில் பாவத்தைச் சம்பாதிக்குங் கொடியவரும் ஒருதரம் இந்தக்கன்னியிலே தீர்த்தமாடி யும்முடைய திருவடிகளை வணங்குவாராகில் அவர்கள் மோக்ஷம டையவேண்டும் நீரும் இந்தப் புன்னைமரநிழலிலிருந்து உங்கத்தார் விரும்பிய வரங்களைக் கொடுக்கவேண்டும்" என்று கேட்க, அவ்வா றே கொடுத்தருளிச் சங்கபதுமருக்கன்றி மற்றொருவருக்குந் தெரி யாமல் மறைந்து புன்னைமரநிழலில் சங்கரநாராயணராகிய பெரு மான் எழுந்தருளியிருந்தனர்.

எட்டாவது
உக்கிரன்வழிபடுசருக்கம்.

என்றலு முனிவர் வாழ்த்தி யிமையவ ரூருக் கேக
மன்றமர் புன்னை நீழன் மறைந்துறை யண்ண றன்னைக்
கின்றவா றுரைத்தி யென்ன நெஞ்சகங் குழைந்து கூறக்
கன்றென மகிழ்ந்து சூதன் மீளவு நவில லுற்றான் (௧)

மலையமா மலையிற் சாரலும் வயிரமும் வரன்றிப் பாயு
மலைதலாம் பொருநை யாற்றி னகன்கரை மணந்தா மேவுஞ்
சிலைதுலாக் குவலயத்தினமேட்டுடனவ் *னரவாயமேலமபி
னிலைதலா மலர்கள் மாபி னெண்டிசை புகழுங் கோவே (௨)

மற்கினர் குவலத் தின்டோன் மாறுகொண் டெழுந்து
சினந், பொறகிளி நிரிகதுச் செஞ்சேற பொழிந்துவெம்
புலிகான் போக்கி, விறல்கொடி தடிந்தோ ரும்பர் விண்ணு
விழுந் திருந்த தன்னை, கொற்றைக்கா வல்லன் மூன்றீக குமரி
யம் முணைப்பி ஞானே (௩)

செருமுகந் தேற்ற தெவ்வர் செம்மல ரகலம் போழ்ந்து
சொரிபசுங் குருதி மாந்திச் சுவைக்கிடு திண்மையப் பிலஞ்

---

*அரவாயிலே - அரசம்போலும் வாயினையுடைய இலை வாய் வீரியம்.

பெரியபிழை திலந்து வேலா விருநில வரைபபின் மன்னா
குருமணி மவுலி தேய்க்குவ குன்ரகழற் காலி ளுனே (௪)

மழைககருந் தடங்க ண்லவர் வணமுலை கோடு மூழகி
புழுக்கலி னுடைாது வைபாதே றாறறிருநடுதழுகூ தாரான்
பழுகதழு தொழுது நிருசொற பயிலுநா வலவ ராயகது
தொழிததிர தமிழ்நாட பெண்ணுவ கூடலம பதியி னுனே ()

முடியிலா வுலனை மன்னா முடிகததழும பெருநத தாளாற
படுதிரை சுவறறி ரீலப பனிமுகி றொடரின விககிக
கடிமலா முருகு விம்முவ கறபக நீழல வேலதின
சுடாவிர்பசுமபொனமோலிதொடி யின்றருகளசெய்தானே()

மோடடிள் முளைய்திற றோனுநீ முருகுகொபபளிகுருமனறற
றோடமெனக்கமல வாவிக தனறகொறு மெழுநது துன்னிப
பாடடிள் வணடு சூசப பாளைவாயக கமுகி னெறறிச
சேடடி ராலகயல்கள்பாயுநு சொகமிழ்நாடடினவேநதே. (எ)

கதடு வெகுளி வேககட் கடாககரி பானை மனனா
வெகதிறல் வினைகக ளாறறுர் பெருணடுதா மகளி ரெணணப
பகதொடு பானவ ரிலகிப பனிமதிக கவிகை நீழ
லுகதுநீ ஞாலங் காககு முககிர னெனனுங் கோவே (அ)

பாடலவண டார்க்கு மூசப பச்சிளக் கேற லூாறுங
தோடலர் கடம்பு வீழற சுடரிவழ பொருபா லாககை
கூடலம பதிவா பூரிசன குணாகழ லிலகைு கோனரு
ணுடொழுகு சென்று சூடு ஙகைமணி முடியி னுனே. (௯)

ஆபவ ளெழுகாட டெணணி ரலகடன முகட்டிறரேறனறிப
பாயிருட பிழம்பு சீககும பலகதிரப பரிதி யனன
சேயொளி மவுலி தாங்கித் திருமணிக் குழைவில வீச
மாயிரு ஞாலம விறகு மணிகிளா வலைய மினனை. (௧0)

அதிாதிரைக கடலிற பட்ட வலகொளி யாரத தோடும
பொதியினிற பிறங்க வாரம பொலிவுற மல்கன மாமிற

றதைமலரப பாரி சாதத கணணிழு லுறைபும வேகத்தின
கதிரமணி பாரக தாலமிக கனைகழல் விசகி ஞூனே (கக)

ஆழகடல வரைபபிற தெவவ ருருவரா பகலம போழாக
போழிணுற் பவவா டோசசிப பொருதிறற் கூறறு மஞ்சு
யூழிவேவ கனலிற சீறி புநமெ ந வுரதி யாரகரு
மேழுபா காரிகல லியானை பெருந்தகமேற தேவுறி ஞனே ()

விணணுற நிவந்த கோட்டு மேருமால வரையிற நீட்டு
மணணில்லுந் சுறவு வாயந்த வாடலம பதாகை யோங்கத
தானவிலாக் கவரிக கறறை யிருபுடை பொழாது காழக்
கணணகன ஞாலங் காக்குங கடவுளவெண குடைநீ ழறற (

ாயதிரைக கடலிற பட்ட பானிறப பகுவாயச சஙகரு
ரேயுபா விசும்பி ஞெறி திசைமுகங கிழிப வாயப
மிபுபா குமபிக குனற மிசைகதவழு கமகுரற கொணடல
வாயதிறக தாடபப தெனன மணகனை முழுநு விமம (கச)

ருமணிச சூட்ட ராவி னணைதலைக கிடந்த ஞாலத
திகலபொறு வாகி கமமே லெழுந்தன போலு மெனனு
பகலவா பசுமபொற றேரிற பாயபரி செகுநி யோட
வகவிரு விசுமபிற றுவு மலகுதளைப புரவி ருழ (கரு)

பாசிறை பரிதது வெஙற பழுமபகை தீர வேணடி
டேலகெழு மவுணாச செறற வெநதிறற குலிச வேநதா
சடாமுடி அரவி யாத்த தொடியொடு கொறற வேகதித
நடவரை யமைந்த போலத் தருகணமா வியானை செலவ ()

வாிசடாக கறறை நகரு மிசைகொளிப பரிதி யொறறைநா
விரைகரு கரின வாவின வெநதழ லாறறு மயோந
கருவிலா வாழ்வி னீணடகதிரின திவவு ஞானற
சுருமணிக கொடிக ளாடுங்கொடிஞ்சிமா னடநதோ ருழு ()

வாலம முழுவ நீதி மறபழுக தயாகது விளகு
தோனிரா திருவில் விசக கொடுகழ லால யாத்த

சாரிவா முருந்திமமு சணமலாத தொடையன மாாபா
கோளரி யேறு மானுவ கொலைக்கொழி லிளைஞா சுறற (கஅ)

சரிமணிக குனறனு சோாத மரகத வலலி யேயகது
மருஙாசாக ஞலக ரியற வளகைய கணாவி பாகம
பிரிவில னினிது வாழும பிறைககொழுந தணிநத பெருமான
மரைமல ரிணைய பொறறு வணஙகுவா னேகி ஞனே (க௯)

புனனுரு புலவு வேலாா பூதுநரு வபிசகதும புனனிக
காணணுற காவி னெலலை சாாநதுழிந தறுகட சிறறக
தணணுவ களிா வியாவ யாடலவெண கோடு பாயநது
பராரைக குழிபப நீல வரையென விழநத தனறே (௨௦)

கொலமதுக தறுக ணியானை கோடுமண குழிபப விழாக
நிலைமமைப றெனகொ லெனறு மானவ னினைககுங காலை
மலைமகள சாபந தனனுற புலபபு மணிகக ரிப
மலைகடன ஞாலங காககு மரசனமுன னெயதி னனே (௨க)

வாரகமு லிஙகு கோனமுா வநதுமுன னிறைஞசி நிறபாக
கரிலை யலகைல வொரேப கொறறவன குறிதது நோககி
யாரைநீ யெனன லோடு மாயவனத திருததி யீனுஞ
சோகரு புலப னனறே செபபுவான றொடஙகி னனே ( )

கொறறவா லிஙகு ளாகக கொயமலாக காவொள நுணடான
மறறக னிடையே தோனறி வானுற நிறைநது நினற
புறறினை யெறிந லோடும பொறிவரி நாகந தனவா
லெறிடவொன றுதோனறிற றதாறிறமுரைபபாயாரே ( )

காணுபிறததறலாககொணறைக கடிமலாககணணியானல
வொழிற தரவ மாதவ வேணடுமென றுரைததலோடு
மாவிலை யலகைல வேவா ஞஙகது காடடு கெனறு
வாளுறை கழிஇய வொளவாள வயவரோ டேகினனே (௨௪)

போயவா முருகு விமமு பூநதொடை பொருமபா நீறற
சேயபா புறறின பாஙகாச செலவிஙக மௌனறு கணடா

ஞாயபே ருவகை வெள்ள மலையுவட டெடுத்துப் பொங்கத்
தூயவா ளரவந் தொட்ட கன்னியின் ராட்ச சென்முஜ (உ௬)

கேளொடு கருப்புமு வண்டுரு செவ்வழி பாட விண்டு
காலுலாம் பசுந்தேன மலகுல சாவியஞ கன்னீ ராட
பீனவே நயாதத வண்ணன மேவி ன னிளற காலை
வானிடைபெழுந்தோரகொரலமலாயவிட்டுமொழிந்ததனறே

கொங்குலா மலாதூ யேகத்தக கூடல்ம பதியி ஞாநம
பொங்கிய வுவாகை யோடு போதரு வருகத ேரக்கி
மங்கயற கண்ணி யோடு மாலவா யமாகத வண்ண
லிங்கெழுந் தருளி நின்று ளிருநிலம் புரக்குங் கோவே ()

கோலவளை யுமையா ளோடு கூடெயிற் றரவ வேந்தா
மேலொரா ளனபு மூறறி மெடத்தலம் புரிதலாலே ●
மாலொரு பாதி யாகி வயங்கிட வடிவு விண்டோ
யாலமா கடவுா காட்டி யருரிய தலமு மீதால (உ௮)

இன்னினா தெனறல் வாழு மிவவன முருந்து விமமு
புன்னையம்பொதும்பரென்பை புகலவரிய்பொதுமபாவாழு
மின்னவிா சடையி ஞனே விதிமுறை யருச்சி யென்றுா
சொன்னவைகேட்டலோடியவிழ்ந்தனனசுடரசெம்பூணான ()

தனைமலாக குவளை பூத்த தனைசுனைப புனலின மூழ்கி
மதித்வழ பசும்பொற் கோட்டு மலையசகிசெந்த சாந்து மன்றம
புதுசுருப போது மேந்திப புன்னையம பொதுமபா வாழும
கொதியமுற ருல மேந்துங குழகனை வழிபட டானே (௩௦)

மறபக மலாநத திணடோள மன்னவன மகிழ்ச்சி கூாந்து
சிறபஞற ஜறைபோ யுளளந தெளிவுறு தச்சாக கூவிப
பொற்பிதிரவிழுந்தத்தணபூம புன்னையமபொதுமபரெல்லாம
கறபக நாடு நாணக கடிநக ராககி ஞனே (௩௧)

வானக ருவி னீணட மணிமதில பரவை யேயநத
நீனிறக கொணட ஞழ விலநதமண டபஙக ேராஙகு

கூளிளர திங்க டேயக்குவ கோபுர திகழ்ந்து தோன்றத்
தேனுலாங்கொன்றையார்க்குச் சினகரம்பயற்றினுனே (௬௨)

ஒண்ணிறப்பசும்பொன்னூழி பொளிபரந்திமைத்தலாலே
கண்ணிறப்பொலியுந்திண்டோர் காண்டகவியற்றலசெய்து
தெண்ணிலா வேணியார்க்குச் சிந்தைநேர்ந்த திங்கட்டனில
விண்ணவர் நிறைந்தி யேத்த விழாவினை நடத்தினுனே (௬௩)

மஞ்சுலாவ் கடம்பி னீழல் மணிபீடத் திறைவ போற்றி
விஞ்சிருழ் மதுரை மூதூர் மேகலான கூடல் வாழுஞ்
செஞ்சடை மவுலி யண்ணல் சேவடிக் கமலம் போற்றி
வெஞ்சின வடிவேல் வேந்தன் வியனகர் மேவினுனே (௬௪)

விடம்பொழி பரவு போற்ற விருசால கூழை வாழு
மடந்தையோர் பாகன் பொற்றுவ வைகலும் வந்து போற்றி
படங்கலாச் செங்குக்கும் வேலா னப்பதூஉ காலம் வைகி
யுடம்பொடு மழிவிலாத வுயர்கதி யெய்தினுனே (௬௫)

பொருப்பிராஜ கன்னி சாபம் பொருந்தலாற புலேயனுகி
மருந்துணா விரிந்த புன்னை வாரத்துறை மணிக்கயிப்பன
விரைத்துணரிதழி மெளரதோன வொளிவெறப்படைத்தான் பின்ன
ரொருத்திபு மாயக்கண வைகி யுயர்கதி பெய்தினுனே (௬௬)

உக்கிரன வழிபடு சருக்கம் முற்றிற்று

ஆகச் செய்யுள் - ௬௬௬

உக்கிரன வழிபடு சருக்கச் சுருக்க வசனம்.

(சயங்காரர் பணாரகிய பெருமான் புன்னைவனத்தில மறைந்தெழுந்தருளியிருந்தனர்) என்று சூதமுனிவர் கூற நைமிசாரணிய முனிவர் அவரைத் துதித்து, "அவ்வெம்பெருமான் இன்னர் வெளிப்பட்டிருந்த சரித்ரு சொல்லியருளுக" என்று கேட்க மனமுருகி மகிழ்ந்து சூதமுனிவர் கூறுகாராயினர் —

"பொதியமலைபிற சந்தனக்கட்டைகளையும் வயிரங்களையும் வாரிக்கொண்டு செல்லும் தாமபிரபருணி நதிக்கரையிலிருக்கிற

மணலூரில் விளங்கும் மலைபோலும் வலிய தோள்களையுடைய பாண்டியன் வேப்பமாலையைத் தரித்துத் தன் புயவலியால் வெட்டுத் திக்குகளையுயர்த்தும் அரசன், தன்னுடைய புயங்களுடன் பகைத்துநின்ற மகாமேருமலையைச் செண்டாலடித்து, அதிலே தன்னுடைய மீனக்கொடியை யெழுதிவைத்தவன், சோழனுடைய புலிக்கொடியைக் காட்டில் துரத்தியவன் சேரனுடைய விற்கொடியை யகற்றுந் தன்னிகரிலான், தெளிவுள்ள கீழ்த்திரையிலிருந்தாலொத்த கொற்கை நகரத்துக்கு அதிபதி, கன்னியாகுமரித் துறையையுடையவன், யுத்தக்களத்திலெதிர்த்த பகைவர்மார்பைப் பிளந்து, இரத்த முதலியவற்றையுண்டு பிரகாசிக்கும் வேலாயுதத்தையுடையவன், நிலவுலகிலுள்ள அரசர்களுடைய கிரீடங்களிலே உரோஞ்சும் வீரகழலையணிந்த பாதங்களையுடையவன், இளம்பெண்களுடைய கொங்கைகளாகிய கொம்புகளாற் பொருது கலக்கலால் அரும்புவிரிந்து பசிய தேனொழுகும் பூமாலை புனைந்தவன், முதிர்ந்த இதழ்ப்பாகிய சொற்களைப் பயிலு நாவினாலே யாராய்ந்த தமிழைக் கொள்ளைகொண்டுண்ணு மதுரைமாநகரத்தையுடையவன், பூலோகத்தரசர் மகுடத்தினெற்றும்பிருந்த தன் பாதங்களால் கடக்கீவிற்றுச்செய்தவன், மேகத்தைத் தள்ளிவிட்டவன் தேவேந்திரனது பிரகாசம்பொருந்திய பொற்கிரீடத்தைவளையெறிந்து பொடியாக்கினவன், தாமரைத் தடாகங்களின் துறைதோறும் வாளைமீன்களெழுந்து துள்ளிக் கமுகமரத்தினுச்சியிலே சாவும் தமிழ்நாட்டிற்குத் தலைவன், கட்டுத்தறியை முறிக்கின்ற கோபத்தையும் மதத்தையும்பொருந்திய யானைகளையுடைய தன்னோடு யுத்தஞ்செய்யமாட்டாமற் பயந்தவர்களை பெண்களென்று சொல்லி, அவர்கள் கைகளிலே * பந்தும் பாவையுங்கொடுத்து (அவரைப் பேடிகளாக்கி) சுகதிரவட்டகுடைநிழலில், உலகத்தை இரக்ஷிக்கும் உக்கிரனென்னும் சிறப்புப் பெயருடையவன்,

இவன் வண்டுகள் மொழுகி மொய்ப்பத் தேன்றகர்ந்து விசும் பலர்களை விரித்தடம்பவனத்தின் மீனுக்கியன்பிட்டபுராணகிருக

* பந்தும் பாவையுங்கொடுத்தல் பண்டைக்காலத்தரசர் வழக்கு ஆதல் வது — தோற்ற பகைவர் வயவருவார் இல ஆவர் கைம்ப மும் பாவையுங்கொடுத்து விளையாடச்சொல்லிப் பரிகசித்து விடுவிப்பர். இதனை "ப ந்தும் பாவையும் அ ம் வைப்பிக்கவடைந்த அரசர்க்குரிய" (திருமுருகாற்றுப்படையில் "கிழிபடுபொக்கின் பாவைத் தொடுபெருஞ்செல்வத்துப் பரங்குன்றம்") என்பதனாலுமுணர்க.

௩. மதுரைமாநகரத்தில் வாழுஞ் சோமசுந்தரக் கடவுள் திருவடித் தாமரைகளைத் தினந்தோறும் பூசித்துத் தரிசிக்கும் உக்கிரவழுதியானவன் ஒருநாள் நவரத்ன கிரீடந்தரித்து இரத்ன குண்டலங்கள் ஒளிவீசவும், பெரிய பூமண்டலத்தில் விலையுயர்ந்த மாணிக்கங்கள் பதித்த வாகுவலயம் பிரகாசிக்கவும், முத்தாரமுஞ் சந்தனமும் பொலிவு பெற்ற மார்பிலே தேவேந்திரனாற் கொடுக்கப்பட்ட இரத்னாபரணத்தைத் தரித்து வீரக்கழலணிந்து, கடல்சூழ்ந்த இடத்திற் பகைவர் மலை போன்ற மார்பைப் பிளந்த பிளப்பால் (அம்பினப்பில்) வந்து மொய்க்கும் வண்டுகளை விரட்டிப், போர்செய்யும் வலிய யமனும் பயப்படக் காலாக்கினிபோற் கோபித்து முழங்கும் எழுமுழமுயர்ந்த பட்டத்தியானைமேலேறி உயர்ந்த சிகரங்களையுடைய மகாமேருமலையி லெழுதப்பட்ட பெருமைபொருந்திய மீனக்கொடி யுயர்ந்து விளங்கவும், குளிர்ந்த சாமரங்க ளிருபுறமு மெழுந்து வீசவும், இடமகன்ற பூமியைத் தன் கிரணத்தாலே காக்குஞ் சந்திரவட்டக்குடை நிழலைச் செய்யவும், ஆகாயமுந் திசைகளுங் கேட்கும்படி பிளந்த வாயையுடைய வெற்றிச் சங்குமுழங்கவும் சூல்கொண்ட மேகங்கள் ஒலித்தாற்போல மணக்களை, முழவம் என்னும் வாத்தியங்கள் ஒலிக்கவும், பூலோகத்திற் சண்டையிட்டியாமல் நம்மேல் யுத்தத்துக்கு வந்தனவோவென்று சூரியன் குதிரைகள் பயந்துபோக ஆகாயத்திலே தாவுங் குதிரைகள் சூழ்ந்துவரவும், விரிந்த திரைகளை யறுத்து வென்ற யாழ்ப் படையைக் கெடுக்க விரும்பி, வச்சிராயுதத்தையுடைய தேவேந்திரன் இரத்னமிட்ட பொடிப்பட வலையெறிந்த வெற்றியை யுக்கிரவழுதியிலக்கண்டு பெரிய மலைகளெல்லாம் வந்தன போல அசைவையுடைய யானைகள் நடந்துவரவும், விண்ணைக்கடந்தவீசும் சூரியனுடைய தேரில் விரைந்துசெல்லுங் குதிரைகளின் கொடிய வெப்பத்தைப் போக்குதல்போல மேகங்களைக் கிழித்துக்கொண்டு பிரகாசஞ்செய்யும் மணிகள் பதித்த கொடிகளசையவும், தலையலங்காரத்தையுடைய தேர்கள் சூழ்ந்துவரவும், யுத்தக் களத்திலக்கிடந்து உயர்ந்த பருத்த புயங்களையுடையராய் முழங்கும்படி வீரக்கழலணிந்த காலையுடையவராய் வெற்றிமாலையணிந்தவராய் ஆண்சிங்கம்போன்ற காலாட்கள் (சுத்தவீரர்) சூழ்ந்துவரவும், இந்த மலையைச் சுற்றிய பசுமரகதவல்லிக்கொடிபோலும் மீனுடையம்மையைப் பிரியாத சோமசுந்தரக் கடவுளைத் தரிசிக்கும் பொருட்டு மதுரைமாநகரத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டான்

இங்ஙனம் புறப்பட்டுப் புன்னைமணங்கமழும் வேலாயுதத்தை யேந்திய உக்கிரபாண்டியன் புதிய வர்ச்சனையைச்செய்யும் புன்னை வனத்தின் பக்கத்தில் வந்த இடத்தில் பட்டத்தியானை கொம்பினாலே குத்தி மண்குழியப்பாய்ந்து கீழே வீழ்ந்தது, அதுகண்டு உக்கிர னிது பாதகாரணமென்று நினைக்கும்போது உமாதேவி சாபத்தினாலே புலையனுகிய மணிக்கிரீபனென்பவன் அவன் முன்னேவந்து வணங்கிநிற்ப, அரசனவனைப்பார்த்து நீயாரென்று வினாவினன். மணிக்கிரீபன் "அடியேன்புலைய னென்றுசொல்லிப் பின்னுஞ் சொல்லுவான் "மகாராஜாவே இவ்விடத்திலேயொரு புன்னைவனமிருக்கிறது அதிலே ஆகாயத்தையளாவிவளர்ந்தபுற்று ஒன்றுள்ளது, அதை வெட்டினேன் உடனேவெட்டுப்பட்டு ஒருபாம்பு வாலற்றுவெளியேதோன்றிற்று, அதன்வலிமையைச் சொல்லவல்லவாயாவர்? அந்தப்பாம்பு கொன்றைமாலையைத் தரித்த சிவபிரானுடையதாக இருக்கவேண்டும்" என்றனன் உடனே அரசன் "அந்த இடத்தைக் காட்டுக" என்று வாளாயுதத்தையேந்திய வீரர் சூழ மணிக்கிரீபனுடன் போய்ப்புன்னையஞ்சோலை நிழலில்மிகவுயர்ந்த புற்றின் பக்கத்திலே ஒரு சிவலிங்கத்தைக்கண்டு பெரியமகிழ்ச்சியாகியகடல்பெருக்கெடுப்ப வந்து ஒளிபொருந்தியாகத்தினாலே தோண்டப்பட்ட தாசகன்னியிலே ஸ்னானஞ்செய்தற்கு சென்றபோது, அவ்வரசன் கேட்கும்படி ஆகாயத்திலேயொரு தெய்வவாக்கானது "வாசனைதங்கிய மலர்களாலருச்சித்துப் பூசைசெய்ய மதுராநகரத்துக்கு நீ தினந்தோறுஞ் செல்லும் வருத்தத்தைப்பார்த்து மீனாட்சியம்மையுடன் திருவாலவாயாகிய மதுரையிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுள் இவ்விடத்தில் சிவலிங்கமாகியிருக்கின்றார் அரசனே! உமாதேவியாரும் சங்கபதுமரிருவரும் பூர்வகாலத்தில் தனியிருந்து அருந்தவஞ்செய்தலாலே சங்கரநாராயண வடிவத்தைச் சிவபிரான் காட்டியருளிய தலமு மிதுவே தென்றற்காற்றுஞ் சஞ்சரிக்கும் இத்தலத்தைப் புன்னைவனமென்று சொல்லுவார் இந்தவனத்திலே தங்கும் சிவலிங்கப்பெருமானை விதிப்படி பூசைசெய்" யென்று கூறியது.

அதுகேட்டு மகிழ்ச்சியடைந்த அரசன் நாககன்னியிலே தீர்த்தமாடிப் பொதியமலைச்சந்தனமும் அலர்ந்த மலர்களுங்கொண்டு மேற்கூறிய சிவலிங்கமூர்த்தியைப் பூசைசெய்து மகிழ்ச்சி மிகுந்து சிற்பசாத்திரத்திற் றேர்ந்த தச்சர்களை வரவழைத்துப் புன்

யைக்காட்டெல்லாங் கறடசுரமே ராணமண்டபக் காவலைப்பொருந்திய காட்டாகச் செய்து, ஆகாயத்தைப் பூமிருவிச்செல்லு மழகிய திருமதில்களுஞ் சிறுண்ட மேகங்களை வகுப்படியு மண்டபங்களுஞ் சந்திரமண்டலத்தை யளாவிய கோபுரமும் விளங்கித் தோன்றச் சிவாலயங்கட்டுவித்து, ஒள்ளிய கிரணத்தையுடைய பசியபொன்னாலாகிய கலசங்களின் கிரணம் வியாபித்துப் பிரகாசித்தலாலே (ஆரத்திலே சென்றாலும்) கண்ணுக்குப் புலப்படுகின்ற திண்ணிய தேர் அழகாகச் செய்து சித்திரைமாதத்தில் தேவரும் வணங்கத் திருவிழா நடாத்தி, அதன்மேல் விட்டத்தங்கிய சங்கபதுமா முதலிய சாபடங்கள் நணுகப் பெருமை நிருத்த கூழையிணையும் புன்னைவனத்திலே தங்கும் அசிவலிங்கப் பெருமானைத் தினந்தோறும் வந்துபூசித்து உன்னற்ற காலமிருந்து தேகத்துடனேயுயர்ந்த மோக்ஷத்தை யடைந்தனன் பார்வதிதேவி சாபத்தாற் புலையனுடைய புன்னைவனத்திலே வசித்திருந்த மணிக்கிரீபனுங் கயிலாசபதவி படைத்தனன் அதன்பின் தக்கணையெனப்படு மதுவிட்டத்தில் வசித்து உயர்ந்த மோக்ஷ மடைந்தனன் ”

ஒன்பதாவது
தக்கணதவம்புரிசருக்கம்.

——— ௧ ———

என்னனு முனிவ ரெல்லா மீறிலா வுவகை பூத்து
முன்னவ னான முழுதுணர் தோத முனிவனை விருப்பி னோக்கி
யன்னவள் வீடு பெற்ற தன்மையை யறைவா யென்னத்
தொன்னெறிப் புராணத் தன்சொல் லலுந் தொடங்கினானே

வேறு

மதுரந்தரு திவலைப் பருகுவான் விழுந்து மழலையொடு சுரும்பா பாட்டயரப், பொதியவிழ் கமலப் பொய்கைசூழ் பிரமபுரத்தினின் முடிவிலா வேத, விதியினை விண்டு சருபனென்ன ஞானனேரா வேதிய னகைவன் றனகருத், தசைமலராக் கூந்தற் றங்கதீனை யென்றோ தனையுயுண்டனையு மென்னத் தகுவான் (உ)

---

1 * கூவுழ இப்பெயர் மணிக்கிரீபனென வாக்கப்பட்ட மடிகாரம் அந்னமேட் அ மடிவனி கும் புறநிட்டமெ வட புன்னைவனத்துக்க கிறது பனள் அர் வழிக்குறிபேயிடு குசுதியாதயக ஜக

புகழ்தனிப் பொன் வடிவமேகட் டுருவிப் புட்கரச் சின்ன மென்ன நேருத், மெய்தவர் மறைபோல விருப்புறப் புதரவ ளவிர்புனற் காவிரி டகரூர், ஈங்கிய சேந்தி பொலிபவனா ஞடந்தக்க ணடியிணை தொழுது, மெத்தலை நிரைறு வ கோமரென விசைத்தனன் விசைதனை வணங்கே (௩)

சொலலுஞ் சங்க மணைமுவன றாகத்த ஞாபதி சொலமடையது கணிவாப்புப் பிலேவினை முறைவழ புதல்விமை வேதமுறையினிற் கடிமணம் புணர்வித், கலியப கமலை நாரிஞை றாகமேசா ரநுயபெறற் புகலவரின மையினு, வில லறம் புரிதி பெனறவன் றியதத ரவிலவிரட்ட யிருகதினவ ழறத்தான (௪)

அங்கவன மகிழுவர தனகளும் மேனி யணைதஞா புதுசலவ கவாந்து, திகைப்பொளான நிருந்து மாணட அ செ ளரு செப்பது மிறுங்கவக கோகள, பொலகுேம் மூலே யா விானமயிற வைகடி பெருருந்துறைத கடிமணம் புணாந்த, தொகைலா தாரா விளக்குமயி விறகுதல் கூறிறைக, கூறுவா ளா ஆகன (௫)

முறபிறப புகனிற் தந்தா செந்கெண் முகிழமுலைந் கக கரிைன பெணடாளு, செறுடபுனிை கனிநு ஞருமாற நனது அடி சிாடத ஆசெமாழிக கனிலயக, கறபுடை மனிபால காதல கூாக திருப்பக கணிகையாப புணாநதி வினயாற, பொர பினிற பொவிைந்த பெணபிறப படைாது * கைமையா பொருந்தினை ளவைறே (௬)

வானவ ஜொருவா ரேனியுா கீதுமுயதுருக காதுப் பாரப்பவு மாயத தேவ னுயிர்செகுத திடலுந் தேவிபாவ் துறைதகசா பதகாற, காலுவா மவகாசத சத்ிய கோகி கதிரி வனமுலைக கயறகட, டேனாக கிளவித ஞானாவி யோடினபக திணகதிரு காலேயி லிறந்தான (௭)

---

* கைமை - காயகனிறகக மகைலியிழுத்தல

கைம்மையுற் றருந்தூர் தங்கணே, தடங்கண் கலுழ்ந்தனள்
புலம்புறு காலே, மெய்ம்மையுறு நெறிநீத்த காலம் னெனனும்
விழுக்கவ னவ்வயின் மேவி, மெய்ம்மையே யான் லெழுமிறப
படைபுல கைம்மை மிரக்கவென் றேத், மம்மர்நோய் கனிந்
து புணர்ந்திப ந்திகளாமோரான மாகமோடு போனான் (அ)

தெளிபுன னதிகள் பறபல தோயந்தும் தெளிந்தில
னுளமா தன்றற, நாளிமூழி றவழுந் சந்தனச் சாரற் றட
வரைக குறமுனி யுளனு, களிகொள வுறையுந் தென்றிசை
யெழுந்து கடிமலர் முருகுகொப்பளிக்கு, மனிமூல புனலெ
வனத்தின் வடைந்தா னகன் றது மாதக்மூக்க கனமே (கூ)

மனவிந் தாகுறந் தமையா னிமணிமிடற் றிறை
வனவாழ பதியி, னிர்மலப் புனல் வாதத்தினு கிணையொ
ன றிலதென வெண்ணிவா னரவச, கனிமினா படிந்து வம
கல புடுத்ததுத் தூபவெண ணிறணி துலைக, விண்ணிருள
கடிபுமஞ்செழுத்தணாகதுமெய்க்கவம்புரிந்தனனமனமே

மறாவா கனிய மழுவனை ஞோதி மதித்தன மன
னுமோர பிறப்பி, னுறறமோர் குழுவி யாகமற மேழாம
பிறப்பினி லோரெழு புதலவப, பெறறமி னீவரு வனதுயா
ரொவிய பிறங்கலசேல் றடையன னானுவார், சொற்று
மை கேளா வவழி யகனற னெஞ்சின வெனிதழ் மடவாள்

என்னலு முனிவா குர்கள சோதி மிமிவா தாமுமு
துணார்ந்தோம், பினனென் றடைந்து துணைவிடைக கனிவாய
மொலிய விருந்தமைம புரிந்தது, அனைய பாவந் தீர்ந்திவ தா
கித தொடாந்தது கூறுவா வென்னை, கனாகுறிலலாச குக
பா முனிவ னறிறஞ் சாறுவான கலமைகுதான. (கஉ)

முதத்தினை விணைத்தல் கருமமே மொருமு மூத்தனா
ருாமமே யென்று, மிகுதிற மூலக முறைகருமற றனமுறிய
றமலே விணைதிறை மெறிபுரு, ஒகமய கதறுன ஞானமதை

தெபதிச் செலகவர் முத்திதந் திடுமென, முயங்குதுணை வுடை-
பொருநைப்பேரெனு மிணையுண்மைத் திறமெற்றிவுமுறைத்தே (௧௩)

கருநெறி பயின்ற குழுவினாக் குள்ளாக் கனிவுறு காத லாக் கேவல, புரிவதே விதித்த கருமமுந் ததனைப் புரிந்திடப் பெற்றில ளாகனு, லரிபதோ வீடு பெறுவதற் குரிய ளல்ல ளா யழுந்தினள் பிறவிப், பிரசாரண மலர்ப்பூம் புனலாயுடை பொருமபாச் சோதலா லுயர்கதி பெறுவாள் (௧௪)

என்றலு முனிவ ராகவர் பெற்ற வண்ணவீ யிசைத் திடென வியம்ப, நன்றெனச் சூத னாந்தவத் தோக ணாகை மூக கோக்குப் பிறவி, யொன்றிலோ குழுவி யாகமற் றே மாம பிறப்பினி லோரெழு புதல்வா, மனறலங் குழலா ளீன் றனள் புன்னை வனத்தில்வந் தடைந்தனள் மனனே (௧௫)

வந்தன ளீசா குரைகழல் வணங்கி மாதவம் புரிந்தன ளிருப்ப, விந்துவார் சடிலத் திறையவன் வெளிப்பட் டெனைக் கொளீ வேண்டிய தென்னது, தந்திட வேண்டு மின்றுதொல் லுலக மென்றன னடந்தா னென்னனச், சிந்தரி யெங்கட் டே மொழி மடவாள் செப்பா கபிலையென் றன்டந்தாள் (௧௬)

தக்கணை தவப்புரி சருக்க முற்றிற்று

ஆக செய்யுள்-௩௮௫

தக்கணைத்தவப்புரி சருக்கச் சுருக்க வசனம்.

தாருகர் வந்தது முனிவரெல்லோரு மகிழ்ச்சியடைந்து பஞ்ச சாத்திரங்க ளெல்லாவற்றையு நோக்கு சூதமுனிவரைப் பார்த்து "மேலே சொல்லிய தக்கணை யெனப்பவள மோக்ஷமடைந்த தன்மையைச் சொல்லியருளுக" என்று கேட்கச் சூதமுனிவர் சொல்லு கின்றனர்:—

"வணக்க தேனுண்ணும் பொருட்டு தேங்கள் பயப்பசெல்ல இதழ்விரியுந் தாமரைத் தடாகங்கள் சூழ்ந்த பிரமபுரத்தில் அளவிலவர்த வேதவிதிப்படி கடகவினத் வினைசெரும னென்னும் பிராமணன் ஒருவனிருந்தான், அவனுக்குத் தக்கனென்னும் ஒருபுத்திரி தெய்வப்பெண்ணென்று சொல்லத்தக்கவளாயிருந்தனள். புதிய தேவர்மீர்தம் பேசாதி அழகுடைய அவளை விசாரித்திருந்து மணமுடிப்ப புடகர்சன்மனென்னும் பிராமணன் புத்திரனாகிய சத்தியகீர்த்தி யென்பவன், தன்னுடைய பதியாகிய காசியைத் தெரித்திலைவிட்டு நீங்கிப் பிரமபுரத்தில் வந்து வினைசெருமன பார்த்துக் கொணவனுந்தனும், அவன் இவனை நோக்கி "நீ எவ்விடத்திலிருந்து வந்தீர் உம்முடைய பெயர் யாது" என்று கேட்கச் சத்தியகீர்த்தியும வந்தவந்தான் தீர்த்து கூறினன். அவ்வயனைத் தெறுக் கேட்டு, அவனுக்கு வினைசெருமன தன் புதல்வியாகிய தக்கனையை வேதசாத்திரவிதிப்படி விவாகஞ்செய்வித்துத் தன் கன்றுத் புத்திரனிலலாமையால் "இங்கேயிருந்து இல்லறஞ் செய்வீராக" என்று சொல்லியிருந்தின்னவந்து சில நாட்சென்றபின் இவ்வுலகத்தை விட்டு நீங்கினன்.

அதன்மேல் தக்கனையுடன் புதிய போகங்களைச் சத்தியகீர்த்தி யொருமாதகால மநுபவித்துப் பின்னர் உயிர்துறந்தனன்" என்று சொல்லிய சூதமுனிவரை மற்றைய முனிவர்கள் நோக்கித் "தக்கனை யிளமைப்பருவத்திலே விதவையாகும்படி அவள் நாயகனாகிய சத்தியகீர்த்தி யிறந்ததற்குக் காரணமென்னை" யென்று கேட்கச் சூதமுனிவர் சொல்லுவார்.

பூர்வ சன்மத்திலே தக்கனையென்பவள் இயர் இயல்புடைத்த க்வித்துவமுள்ள விதவைகுளத்தின் இருந்து தன்னுடைய கற்புடைமையை வி காமத்தால் வருந்தி விருப்பக் கணிகையரைக் கொடுமைக்கான ருந்த தீமையினாலே பெண் சன்மமெடுத்து வாலிபத்திலே விதவையாயினள் வினையுலகத்திலுள்ள தேவருள் தன்மனைவியும் தானும் முப்பதுநாட்கொண்டு காம மனுபவித்திருக்கிறபோது மாமிசத்தை விரும்பி அத்தேவனுமவளைக் கொலைசெய்தனும் அத்தேவனை மீள விட்ட சாபத்தினாலே சத்தியகீர்த்தி தக்கனையோடு ஒருமாத போகமநுபவித்துத்தின்மாமி வீரமையிலே இறந்துவிட்டனன் விதவையாகியிருந்த தக்கனை யழுது புலம்ப காலத்தில் உணவுமறந்து உறங்காத காலப்முனிவா அவளி

டித்துக்கொண்டு "வித்தையாகிய மாதே இத்தப்பிறப்பு முடம் மன்று இன்னும் ஏழுபிறப்பு அடைவாய் இதற்கு வருத்தமடையாதே" யென்று சொல்லிச் சென்றனர்.

அதன்பின் தக்கன் மயக்கம் நீங்கிப் புண்ணியதீர்த்தங்களோடு தருக்கச் சென்று அநேக நதிகளிலே தீர்த்தமாடியும் மனந்தெளியாதவனாய் அகத்தியமுனிவர் மனமகிழும் பொதிகைமலைச் சாரலின் தென்றிசையிலிருக்கும் புன்னைவனத்தலத்தையடைந்தனன், அப்பொழுதே மாந்தனென்ப நீங்கியது தன்மனத்திருளைப் போக்கிய காரணத்தால் இத்தப் புன்னைவனத்துக்கு நிகரொன்றுமில்லையென்று நினைத்துத் தடாகத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து மரவுரியுடுத்து விபூதிதரித்துப் பஞ்சாக்ஷர ஜெபஞ்செய்து தவஞ்செய்திருந்தனன், அவனுடைய சொப்பனத்திற் கடவுள் தோன்றி யெழுந்தருளித் "தக்கனே யே நீயினி யொவ்வொரு பிறப்புக்கும் ஒவ்வொரு பிள்ளைபெற்று ஏழாவது பிறப்பில் வேழு புத்திரரைப் பெற்றபின் இவ்விடத்துக்கு வந்து ஊர்த்த கயிலாசபதவி யடைவாய்" யென்றருளிச் செய்தனர் அது கேட்டு அவ்விடத்தை விட்டுத் தக்கனே யுயிர் துறந்தனன்" என்று சூதமுனிவரை நைமிசாரணிய முனிவர் 'தக்கனே யரிய தவத்தைச் செய்தும் பாவம் நீங்காமலிருந்ததற்கான காரணஞ் சொல்லியருளுக' என்று கேட்கச் சூதமுனிவர் சொல்லுவார்

'முத்தியைத்தருவது கருமமென்றும் ஞானமென்றுங் கூறுவர், அப்படியன்று சற்கருமத்தால் மனத்தெளிவுண்டாகும் அத்தெளிவினால் ஞானங்கிடைக்கும் அந்த ஞானம் மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கும் உண்மையாகிய சாத்திரக் கருத்துமிதுவே கற்புடைப் பெண்கள் தங்கள் கணவருக்குப் பணிவிடை செய்வதுவே சற்கருமம் அந்தக் கருமத்தைச் செய்யாதவளாதலினாலே தக்கன் மோக்ஷம் பெறுதற்குரிய வல்லாரி வருந்தினவளாய் மேலே கூறிய ஏழாவது பிறப்பிலே யேழுபுத்திரர்களைப் பெற்றுப் பின்னர்ப் புன்னைவனத்தையடைந்து சங்கரேசர் திருவடிகளை வணங்கித் தவஞ்செய்து கொண்டிருந்து அவ்வெம்பெருமான் திருவருளாலே திருக்கயிலாசபதவி யடைந்தனள்

பகதாவது.

வீரசேனன்பிணிதீர்ந்தசருக்கம்.

என்ன முனிவா மகிழ்நதுகேட்டி னராவா யவிழ்நது மட்டு பிரசும புனனை வனத்தின விரிவளம புகலவா பெளரா மாதவத்தோா, சொனன தனமை மனககொணடு துகடிர கேளிச ருதமுனி, மினனி னகுசெஞ சுடரிலைவேல வேந தன கதையொன றுரைசெயவான (க)

வெணணைத துயிாதத கதிாமுகதம விளஙகு மரகதத தரவணைமேல, வணணவ கரிய முகிலகாட்ட வாயு முகமூய கருனைபொழி, கணணுங கமல மலாகாட்டுங கணணன துயி லுங காவேரித, தணணத துறைவண புனலுடன றமிழதேர் குறாசதை காவலனை, (உ)

ஒளிருமவடிவாா விதாததிடுமபோ ருழககு மருவா ருமபோழநது, குளிரும பரவைத திரைகிவுயபக குருதிப பெருககா றெடுததோடப, பிளிறு முருமுக குரறபனைககைப பிறைவெண கோட்டுப பாவடிய, களிறு தொலைதது ரூவெ யிலகுழ கவிகை மெதிநத கதிரவேலான (ங)

திரைசெய கடறபாா பொதுநீககித திகட கவிகை தனிநிழறறு, மாசாக கரசன மனுநூலை வபய வடலவே லக ளயகா, குறைசெய வரிவண டொருகோடி கொழுநதி நறவு கூட்டுணணும, விரைசெ யலஙகற றடமாாபன வீர சேன னெனுமவேநதன (ச)

அமாவேட டெழுநத திணிகடகோ ளபய னெருா ளரையிருரிற, றமிய னுகவெழுநதுநகாத தனமை தேருங காலைபிரு, டமிய பினனி யதிாகதுகமஞ சூலவான பொழிப விதாவிதிரா, வுமிழ்ந் கைவே லவன்மறைபோ னெருவனி மனைவாயச சென றடைநதான (ரு)

வேட்டு முத்தி நெறிவிண்ணாகக் மெயஞ்ஞான மணநிலோன றெனபுலததோாத, கூட்டக் கொணாந்த திஙகளியை யுட நது

பசியாற நருமேனிக், கேட்ட பொழுதின் வேந்தனெக
கிளர்ந்த வுரையா லதிர்ந்தலந்த, கோட்டு மலர்த்தா ரட்ட
வேந்த னயர்ந்து *கோவில் சென்றடைந்தான் (௬)

சுடர்வேற் காளை வரலக்கண்டு தொழுது நெஞ்சந் துணு
ணென்று, வடமீன் புகழு மருங்கறபின் மதாவை நோக்கின
மணிமுறுவற, படவா வரவப் பைத்தனைய பரவை யல்குற
பணைமென்றோட், கொடிநே மருங்கி னலனேனி குறித
தோர் மாற்றங் கூறுவாரால் (௭)

மன்னர் மகுட நிரைபுழுந்து வயங்கு கழற்கா லகனவகா,
வென்னை கள்ளக முற்றனைகொ லெழுதா மறையின் றுறை
போய, பொன்னங் கமலத் தாமரைப் பொருளவெண் வினை
கொல பிழைபுரியா, மின்னி னலவேல வேந்காதகை வெந்
ணடு கொலைசெய் தனைகொல்லோ (௮)

அருளபாரத் திருக்குங் கொலகுடிக ளலமுற நிரங்க
வாறின்றிப, பொருளவேட்டனைகொல் புராணங்கில் பொ
ழுது பொயமமை யிதுவென்ன, மருளா விகழ்ந்து கூறினை
கொன் மதிசேர் சடையா னடிபரவு, மிருடா மனத்தா
தமக்கின்ன விழைத்தி கொல்லோ வென்பகன்றாள் (௯)

மருவா ரலங்கற் றடமார்பன் மடந்தை மதிவாண் முகங்
நோக்கி, நிரைவால வளைக்கை யணங்கனையாய் நெருநல் லிரவு
மறைநெறியா, யொருநாள் மறையோன் றனபுலகதோர்
கூட்டிக் கொணாந்த நிகழ்வினைத், கருவா யென்ன வெழுந்
தபசி தணிப்பான் வாக்கி யருந்தினனால் (௧௦)

மணநா றிதழிப பூந்தொடையு மாலை மதியு மணிசூடும்
பணவா ளரவு முடித்தசடைப் பரமன் முதலாங் கடவுளருங்
குணவா மதனை யறிந்திருந்து முண்ட வதனு லூனருசிக்
கொவ்வா வுடல்கெடுக்குற்றோ னறிகுநதிறனுங் காணேனால்

மறைசேர் பிடற்றோன் கூடலில்க வாட்டு மூர்த்தி மலர்க்
கடவுண், மறையோ ரிவர்தம பொருளகவர்நது தயக்க

*கோவில் - அரண்மனை.

வஞ்ச ரொருநூறு, பிறவி வலைவான ஞமலிப்பாய்ப் பிறந்த பின்னர் காத்தகி, ஆறுபடா ரென்ன வந்ததுரைத்தா ரேறு டாத தானை விறல்வேந்தே (௧௨)

தேவி கோர மனம்பின்வித் தெ*ளினியென் செய்தமெனக், காவி நெடுங்கண் ணீர்வாரக் கலங்கி யயர்கூர்ந் தனளிருப்ப, வாவும் பரிமான் றேர்த்திகிரி வருகவென்று திறலமைச்சர்க், கூவி யுதற பிணிதீர்ப்பான் குறிப்பி னவரோ டியைந்தனனால் (௧௩)

ஆய்ந்து ... சிகாமணியென் றறையும் புதல்வன் றனையருளாற், பாதந் தனை முடிமேற் கிடந்தகட்ட புரவை ஞாலம் பரித்தியென்ப, பூந்தண் மாலை முடிமிலைச்சிப் புலவு கமழும் கூரிலைவேல், வேந்த னாற்ற வுன்மைத்தகு தீர்ப்பா னென்னனி யெழுந்தனனால் (௧௪)

செய்வா யொழுகு மழநீர்க் கொடியோன் றலைக்களம் பம்பணிந்து, வெவ்வாய வடிவேற் றிறலினாளி மீட்டும் விரிபூந் துளவமுகில், பெய்வான முகில்போன மணிமேனி யுமிழ்முக தானைக்கட மைமலமலர்த், தைவா யரசிற ஞாயிலகினத வந்த புரஞ்சென் றடைந்தானால் (௧௫)

மிகு புனித நீர்படிந்து விரைசேர் பசும்பொற் றுணர்த்துரசி, வாகு கடல்சூழ மண்ணளந்த மாய னடிக்கா மனையிறைஞ்சி, யாவகுக தனனுன மத்தகோ யுகலா மையினுன மீனினான, தேவகோ வருமபு சதாமுதத்திற திகழும புனனா வணஞ்சோந்தான (௧௬)

வாரந்து பசுந்தே னூற்றிருந்த வழியுந் தொடுத்தண மலர் வனத்தி, னீந்த பனிக்கிற செறிக்கின்ற வெதிர்ச கண்ணி மிடைமூழ்கி, யூரந்த கிடந்தா விருண்டமிடற் றண்ணலடிக்கா மனையிறைஞ்சித், தேரந்த கேள்விச் சிவசனம மாறையுமிலைஞ்ச சென்றடைந்தான (௧௭)

---

* பிறழ - விளங்க

மடலெய்யுதா திருப்புயான முறுகவிழல விணைத்தாட் கமல
மட்டூயநகி, மைந்தோய புனனி வனத்தியலபு வகுக்கு மோ
தியவேணடுமெனப, பொய்தீர கேளவிதத் துறைபோய வந்த
ஞான புலவகமழ, செயதோய வடிவே லகளங்க னெஞ்சங
களிபப வுரைசெயதான (கஅ)

உரைத்த வேட்டு முளளுருகி யுடலுஞ் சிலிர்த்த திற
லாழி, தரிகதோன றனமுன வழிபட்டுத் தவத்தாற குறை
து முடிவயிலன, றெரிததோதக கனபுற றஞ்செழுக்தி
லியலபு மனததி னிருமா, விரிதது கவில வேணடுமென
மெயஞான மறையோ னுரைசெயதான (கசு)

தேறு புனலவார சடைக்கரந்த தேவ னுனு மஞ்செழுத
தின, வீறு தெரிந்து நாறுணடு விரிந்து மொழிதற கரிதா
மா, ஞறு கமலத தவனமுதலோ ரினனு மறியா ரானதி
கது, கூறுந் தனமை யுடையேனகொல குலவுந் திணிதோட
கோவேகதே (உ0)

இன்ன தாய வஞ்செழுத்தின றனமை தனனை பிததல
தது, றென்ன பொருப்பின வீறறிருக்கு தெனனு தமி
மா முனிவாககு, முனனம பகாநதான புரிசடையோன
முனியுந் திகக டொறமவந்து, பொன்னா துணாது மிறை
வனடி போறறி வழிபட டேகுவனுல (உக)

பரிதி வெயிலாற பாயிருளபோம பானமை யெனனப
புனனடினான, புரியும வினைவல லிருளெலலாம புறநதக திரிய
வாயகதனந, தெரியுந் தமிழமா முனியெனககுந் தெரிய
வுரைததனை றிறலவேநதே, யரிய தவமாற றினனினக்கின
றதனு லிறையப படடதால (உஉ)

கறஙகு பரவைக் கடற்றுழியுங் கனனனை முதலாங
கடவுளரு, னறுந்தண கொனறை மாலைபுனை நமபன கிழுநத
குகையயா, லறிந்தோர பரவு மந்திரங்க ளனைத்தி னுளளு

மனுசெழுதத், சிறைத தசுரு மெயஹெனதுரு செபபுக தெ
யவ சானமறையே (உஅ)

முருகு கமழும பசுகதேறு முகைவிண டொழுகு
நறுவகொனறை, யரவு புனையும புரிசடிலத தணா ஒருவா
மஞுசெழுததின, வருண ஈனகுற தோறறினவான மககட
கதியின வகுததிகதும, பாவுற தகைய வஞுசெழுததி எ பா
னமை யறியாா விலஙகா மால (உச)

எணணின மறையின றெரிவாய வெழுததை சறியா
ரிருநதகடலசூழ, மணணி னடைகுநு சவமாகு மவனைக கா
ணின மறையோாா, விணணினிருாசித தெழுஙகதிரை
வெயய கனலி தனைபபசுவைக, கணணிற காண வேணடு
மிவை காணுா பதித ஞவானே (உரு)

அறததின வழியே யளலவேளவி யனைதது மாறவி
யொருநூறு, பிறபபு மேலாம வேதியனுயப பிறநதாக கன
றிப பெறவாகா, நறைபபூங கடுககை மாலையின கமப னடிக
ளா மறைககணபுரு, சிறபபி னுபாநத வஞுசெழுததை தெரி
யக கேடகுநு சிநதைபமே (உசு)

புலையனெனினு ஞசொாயின புவாவஙாயமடைபபோனுனு
மலாதாா வேணி யணணலெழுத கஞுசமறிநதான முனிவனு
மலாபூவமலததொடைபுனையுமறையோனெனினுமறியாதா
னுவசிறபுவைபஞுமெனவேயு ாைககுநாகடவுணமறையே

காசி பிரயா கைகாளத திகாஞசி கைமி சாரணிய
மாசின மதிகோய முதுகுனறநு சிகதாசு சரிய மாறைகாடு
வீசு தெனா ற மறைமலையகை குமப கோணம வேனுாவா
மூசிய ரிக ளொருகோடி மெயககுஙக கடமப வனததினை

எனனுா தலதது வூெழுததவத சிரைக தாணடு
நதினறுபலன, புனனை வனததி னெருஞுாாய பொருநதிட
புகலிற பெறலாமாற பனனும பழகான மறையவறநுகும

பகரத பாறரோ வுஙமுருகி, யனன வனநதி லெனுனாமு
பமாகது ஈவிலயோ ருறமெபிறே (௨௯)

வழுகதுங சகைய விததலததின மறைநாற முறை
போல குரவலுழை, யெழுததனு சனபாத கேடடரிநதோ
ரியாணடுச சென று தனுசிடிலுல, குழைகருன கடுகைகப
பொலதுணருக குரிாவெண டிகைட பசுவகொழுநதனு,
சமிகரும புனறசெனு சடாமௌலித தொலலோன கயிலை
யஙடவாரே (௩0)

மஞுசு கலமு நறுமபுனலே வனருசே ரிகதத தலததி
னவா, துஞசும பொழுது மழவிடை மேற றவாவா யுமையி
னுடோகோனறி, நஞசு பொதிநத மணிமிடறறு நமப னவா
தனு செவிபிலெழுத, கஞசம புகலவ ஞுயகவாபே றனைபற
பாறமேரு வடவேலோய (௩௧)

அலாபூநு கிளைய புனலேவள மடைநது மெனன மனங
குழைநது, புலரி யெழுநதோ ரடியிடினும புரிநத விளைவல
விருளகல, விலகு பசுமபொன கொழிததுமணி யெறிநது
முழஙகு திரைககஙகை, மலிபூம புனல்சூழ வடகாசி வைகும
பெருமபே றடைவாரே (௩௨)

பி ரளை மழலை யளிபாநது மிதிபபக கொகதை பிறஙகிண
ரின, களனு வழியு நறுமபுனலைக காவு சூழநத விநகலததி,
னுாலகு குழைநதோா மிடியேனும வறிபாக குகவி னுேரி
வபிரங, கெளனு நறவஙி திசைதிசைபாய செழுமபொற கயிலை
சென றடைவார (௩௩)

எவள மறைபோ னியமபுதனு மெறிீரக தரஙகக
கருஙகட மபா, மனனன வணஙகி யினியககு முனிபின விழு
விரிநதெனகருப, பனன வேணடு மெனபபகரப புவாச
செவவாயப படாகிறைய, எனன முபாதத மகறநகிழவ னனை
யோன கூறத தொடஙகினாுல (௩௪)

ஆற்றகரிதா மூவிரவிலவா லவுணரைக்கினியென றாற்ற நதமரா, போற்றியருளவா பெமக்கெனவைப பொனனக கமலத்த காடொழுகு, மாற்றற்கரிய வெநதுபாபி னகோர படையைமனத்துணரா, வேறுருக கொடிமீ துபாத்தகனி யிறைக்கண முகிழா திருநுதனலை (௯௫)

கழிக்குமரவம்புனற்கங்கைக்கும் பவளச்சடை முதலவன விழிக்குவகமலர்க்கண்ணீர் விழுந்ததலத்தினிடை யின்றுந தழைத்த நவமணிபான தன்மைபான மற்றுக்கதன வழுத்தற்கரிய வக்கமணிபெண ணுக்கூடல்சூழ் வையகமே (௯௬)

போற்றற்கரியவெண்ணிறத்தபொன்னைப்பிறத்தகனிநிறமுந தோற்றத் திகழவு கருநிறத்த வாய தாசகள் தருமணிகள சாற்று மறையோர் முதலான சாதி நானகு மாமெனபா கூற்ற மடாந்து கொலைபுரிபுல குருதி காலுங் கூர்வேலோய ( )

ஒற்றை முகத்த மணியணிபி னுடனாமினகதற றே றைறலுயிா, செற்ற பாவந் தீருமுக மிரண்டிற பிறந்த மணி யணிபி, னற்ற தாகும பசுவினைப் பட்ட வினைமும முகத்த மணி, முற்றவனியின மகளிருயிர் முடித்த பாவந் கொலை நதிடு மால (௯௮)

பொருந்து நானகு முகத்தமணி பூணி னுறவாக கொன றவினை, யிரிந்து சாயு மைந்துமுக மிலங்கு மணிகள விழைந் தணிபி, னருந்தா தத்தை யருந்தாவினை யகலு மாறு முகத்தம ணி, தெரிந்து புனையி லநகணைச செகுத்த பாவந் தீர்த்தி டுமால (௯௯)

ஏழு முகஞ்சேர்ந்த திலகுமணி யிலங்க வணியிற பிறந்த குரிய,மாழைக் கவர்ந்த வினையகலு மெட்டு முகத்த மணிய ணிபிற, குழுவ குரவற கிழைத்தவினை தொலையு முகமொன பதிகழுவ, கேழ்சேர் தெய்வ மணியணிபிற கேடில செலவம பெறவீமால, (௱)

சிரால் பதற முகககயிணி தெரிந்து புனியிற பேயினிடா, வார்ந் தாரும பதிமென்று வயங்கு முகந்த பணிபணிபி, னோரப பொருளக ளனைத்தினை பு மேரு மேவ்சிப பலனூன டா, மீரா ருப வசுகமணி யணிவார முத்தி மெபதுவரால ()

இவரா ருப வசுகமணிக கணிபு பிடனு மிறையவனும, வெமேவ றெனபா தறியா கார கிரிவெணணிலவுப பசுவகொ முந்து, மோவவர தெனுந் நிலகுமுடன முறந்து மணியா வணிகுவனோற, செவவான மதியவ கிடகதசடைத தேவா மிறைவ ஞகுமால (சஉ)

வேறு

ஏறது கூறனு மிருநில மனாவ னிகறனு
சுனறு சொறறனை நீறறது தனமைகயை சுவினறு
துனறுமவலபினை தமிதர் டக்சமிதிரா தகருவொண தமிதொழுதுய
கொளனைற வேணியாக கனபுது மறையவன கூறும (சங)

கூறற டாஙதபூய கழுவிளுள கோயிலிவெண ணீறும
போறறும வேணிசெ யகதனன வியாகழ னீறுக
தோறற மேவிய மறையவன நறந்துசெல காலே
யாறது மோமவெண னீறுமற றனவாகது மாதும (சச)

தெரிகத வேதியா நாடொறுஞ செயகடன வழாமற
புரிகத வோமவெண ணீறவாக கலகது பொருகதா
விரிகத சாதிக ளெவறறிறகும வெவவழ ஞெச
மருகதி ஞனறிரு நீறறினை யணியலா மனமே (சரு)

தகேயி னீறறினை யணிநதிடிற றமைழததயிரா கதிரக
னிலவு வெணயதி சோதரு நெறறியி னணியி
னிலகு கணமணா பொருகதிடு மெழிறகமழ தணியின
மலாநமொணகதிா மணிசிற மேன்டுதிமி மாதேர (சசு)

சுகக ரதகுடக தோளினிற றுலங்கா றணியிற
சொரக முறகொலே மழுவொடு கனறுமான குலவு

முரசுமி மீதினி லாிகதிடி ஆடாடும்வெளு சிஎந்த
வெற்றி றறபுலி யதனுடை மேவிடு மன்றே (௪௭)

வேறு

கலியி னாகளிற தடமார்பி னாநதித தடத்தின முழுநதா
ளின, மலையி னுயாநத திணிதோளின மணிகளா டதின மு
லைகைதனி, விலக கழுதநிற சுவாயிசைபிற பஞசப பிரம
மெடுத்தோதி, விலவு பொழிபுக வெணணினு நெறியி லணி
தலவேவாமோல (௪௮)

இறைவ னிது புனியாம விழைகத வினைகள பயனுதவா,
நெறியின வெணணி றணிந்தகதிர் நிலவு புரியு முழுமுதலே,
முறையினியறறிவழிபடடான முகதிபெறவகெளிதாகுவ,
கறைசோ மிடறுறன பூசையின தியலபுஞ சிறிது கடவேறை
பாம (௪௯)

பிறவிக கடறகோ புனையாகும பெமமான பூசை யாவ
கதனை, நெறியிற புரியா வாகளைககளே கிலேயென றிருககுவ
கொடியோரை, முறையிற றிகிரி தனையுருட்டி முனி ரூலக மி
னிகளிகரு, மிறைவன சினவிக கானபோககா திருககிறபாவ
மெயதுவறல (௫௦)

மணணி மணவிற கிலேதனவிற படிக முகலா மாமணியி
னணணும பஞச லோகதி னிழைதத லிஙக நனகரின
விணணினுயருநதடவரையின விரைசோகாவிறபோறறின
றணணா துறையின வழிபடுவா ரழியா முததி நெறிசாவா.

திருநது தலகா ஆபாதுமிச செமபொ னிமயப
பொருபபினறு, முருகதின முறுவற கொடிபாகன பூசை
முறையிற புரியாமற, புரிக்க வினைகள பயனபடா பொகவி
யெழுதை படிதிர, வருநது முணவு நாயூனே யாமென றுரை
க்கு மருமறையே (௫௧)

சீசால கமலப பொருட்டிருந்து தெனனீ ருலகம
படைபப துவு, மோசா பசுமபொற றருவினிழ லிருநது

வான மணிப்பதுவும், கார்மேகர் மேனித் திருமாலர் புய
மீனத்தனுங் காப்பதுவும், வானோர் முதலியோர் பாகணிமுனை
வழிபட்டவர்தம் பெருமாலை. (௫௩)

என்று மறையோ ரியம்புதலு மிலைவேல் வாசர் முடிபு
னைந்தார், அன்று கழுகால் விழுந்தேயுதயம் அடாவெண் மதிய
முடிக்கபிரா, னென்றி யிறைவ னிலிங்கமென வறிந்தா னதிர
தாளகவண் துணைத்தலை, மன்றற கமல மலர்பரவி வணங்கிய
கேட்டா னருசெழுகத்தே (௫௪)

எழுதக்குஞ் சவானான் செப்பட்டு மெய்மிகுஞ் சடா
முடி னிருளோபோற, நழைத்த விண்ணோய தனிந்தொழி
யத் தனியர் வணங்க கடாசெழுமிக, குழைத்த தனிப்புது
கொன்றைப னி குழங்கன் கமல மலர்ப்பாதம், வழுத்தித்
தொழுதா னிறைவனுமுழுவெ றிவாகது வெளிப்பட்டான

வெளிவந்தெய்தது பிறைபோன் விழுந்து தொழுது
பேரின்பம், களிகின ஹ்றகித தனிமுகமேல் கருணைக கடலே
மெய்ஞ்ஞான, மொளிபி னொளியே யருட்பாகதே னெழுது
மக்கட கொழுகனியே, தெளிவு மமுதே யென்றென்று
சிந்தை யுருகிப பரவினனால் (௫௬)

பரவு மன்னன் முகநோக்கி விண்தத்த தென்னி பகெர
லெயெல், மரபின் னகதோ ரியானநின மலாததாட கனப
ராயமுடிவி, னெரிபோற குடும்பி வெளவினவர் யொகல
னோணடு மெனகடற, விதைசெய கடுகாக மாலெடினி விமலன
வழுயுகி மனையாதனனால். (௫௭)

பொன்னை குடும்பி யெயிறுடுத்த நகரிற பேயகதன
புதலவனே, முன்னமே போல வகனஞால முழுதும புரகதி
யெனப்ப னிதத்தே, மன்னுனை மருதக்குறநோசியெசடுமெ கான
போ யரிய தவமாற்றி, மன்னா மன்னவ மணிமிடற்றோன
மலர்த்தாட கமல மலர்சேர்ந்தான (௫௮)

வீரசேனன் பிணிதீர்த்த சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ. செய்யுள் - ௪௪௩.

வீரசேனன் பிணிதீர்ந்த சருக்கச் சுருக்க வசனம்.

நைமிசாரணிய ருஷிகள் மகிழ்ச்சியடைந்து "புன்னைவனத்தின் பெருமையின்னமு மருளிச்செய்ய வேண்டு" மென்றுகேட்கச் சூதமுனிவர் மின்போலப் பிரகாசிக்கும் வேலாயுதத்தைத் தாங்கிய வீரசேன அரசன் கதையைச் சொல்லுவாராயினர் —

வெள்ளியசங்குகளாற் கொட்டப்பட்ட முத்துகள் விளங்கும் காவிரியாற்றின் மத்தியிலுள்ள சீரங்கத்தில சர்ப்ப சயனத்தில் கிருஷ்ண கரியமேகந்தங்கக்கட்டவும், வாயும் முகமும் கண்களும் தாமரை மலரைக்கட்டவும் விஷ்ணுபிரான் நித்திரைசெய்யினும் சோழதேசத்திலே தமிழறிவிற்சிறந்த உறந்தை (உறையூர்) க்கு அரசனாகையால் மாவைப்பிளந்த இரத்தவெள்ளம் பெருகியோட யானைப்பட்டங்களைக் கொன்று பொன் வெள்ளி இரும்பாலாகிய கோட்டைகள் சூழ்ந்த கலிங்கதேசத்தை வென்றவன், சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த வுலகத்தைத் தனக்கே சொந்தமாக்கிச் சக்கிரவட்டக்குடை நீழலில வைத்தாளுகின்ற இராசேந்திராசன் மனுநுங்கன் அவன் மகன் வீரசேனனென்னும் சிறப்புப்பெயர் படைத்தவன், அவனொருநாள் நள்ளிரவிலெழுந்து தனியனாய்ச்சென்று நகர்காவல் செய்துகொண்டுவரும்போது பெருமழை பொழிய நடுங்கி யொரு பிராமணன்வீட்டிற்சென்று பசியிருந்ததினாலே அவன் சிரார்த்தத்துக்காக கொண்டுவந்து வைத்திருந்த மாம்பழத்தைக் கேட்டனன். பிராமணன், வார்த்தையினாலே யிவன் இராசாவென்றறிந்து உடனே கொண்டுவந்து கொடுக்க அரசன் அதனை உண்டு பசிதீர்ந்த பின் அரண்மனைக்குச் சென்றனன்.

இவ்வண்ணம் வீரசேனமகாராசன் வரவை அவன் மனைவியாகிய பட்டத்தரசி கண்டு வணங்கி "சௌக்கியந்தானா பிரபுவே! உம்மைப் பார்க்கும்போது சங்கமுற்றவர்போலத் தோற்றுகின்றீர்; தாமரை மாலையணியப்பட்ட பிராமணர்களைப் பரிகசித்தீரோ? கீர்த்திகளாகிய இராசாக்களைக் கொலைசெய்தீரோ? உம்முடைய கருணையை யெதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பழைய குடித்தனக்காரர்கள் இருக்க நியாயமில்லாமல் அவர்கள் பொருளைப் பறித்தல்செய்தீரோ? புராணங்களைப் படிக்குமிடத்திலே கதைகளைப் பொய்யென்று புகன்றீரோ? சிவனடியார்களுக்குத் தீங்குசெய்தீரோ" வென்று வினவ வாசனைதங்கிய மாலையணிந்த புயத்தையுடைய வீரசே

ஊன மின்னிலையைநோக்கித் தெய்வப்பெண்போன்ற மாதே! நேற்றிர வில் சிராத்தத்தில் விசுவதேவர் முதலியோருணப்பதற்காக வைத் திருந்த பழமென்றறியாதும், அதை யொருபிராமணனிடத்திற் சே ர்க்காமல் புசித்தேன் அந்தத் தோஷத்தாலே சரீரக்கேடமடைந் தேன். இதைத்தவிர்க்கு மார்க்கமுந் தெரிந்திலது. சிவதிரவியம் விஷ்ணுதிரவியம் பிராமணதிரவியமாகிய இவைகளைக் கவர்ந்து அநுபவித்த வருக்கு நூறு சன்மம் நாயாகப்பிறந்து பின்னர் நரக த்தையடைவார் என்று சொல்லினன். அதுகேட்டு இராசபத்தினி மனங்கலங்கி உலகக்கூறுறுக் கண்ணீர்சொரியும்படி யினியென்செய் வோமென்று சோர்ந்திருக்க அரசன் மந்திரிமார்களை வரவழை த்துத் தனக்குவந்த வியாதியைத் தீர்க்கும்பொருட்டு, அவர்களு டன் ஆராய்ச்சி செய்து கிருபா சிகாமணியென்னுந் தன் புத்திரனு க்கு மகுடந்தரித்து, 'இந்த வுலகத்தை யிரட்சிப்பாய்' என்று சொ ல்லிவிட்டு வெளிப்புறப்பட்டு அநேக விஷ்ணுக்ஷேத்திரங்களிற் சென்று வணங்கி அப்பால் திருவனந்தபுரமென்னும் மலையாளத்தை ச்சேர்ந்து தீர்த்தமாடி அனந்தசயனத்தில் நித்திரை செய்யும் பத்மநாதசுவாமியை யருச்சனைசெய்து கும்பிட்டு அவ்விடத்தாந் தன் னுடைய மயக்கமாகிய ரோகவியாதி நீங்காமையினாலே யவ்விடத் தைவிட்டு நீங்கி பூவரும்புகழ் முதலையைப்போலப் பிரகாசிக்கும் புன்னைவனக்ஷேத்திரத்திலவந்து பளிங்குபோலத் தெளிந்த சுத்த சலத்தையுடைய நாகசுனையிலே ஸ்நானஞ்செய்து சங்கரேசனை வணங்கிக் கலியுகத்திற்றந்த சிவசன்மனென்னும் பிராமணரு டைய கிருகத்திற்போய்ச் சேர்ந்தனன்.

பின்னர் வீரசேனன் சிவசன்மருடைய திருவடிகளைத் துதி த்து, 'இந்தப் புன்னைவனமான்மியஞ் சொல்லியருளவேண்டும்' என் றுகேட்க, அவரும் களங்கமில்லாதவனாகிய வீரசேனன் மனமகிழு ம்படி சொல்லி முடித்ததும், அரசன் நெஞ்சநெக்குருகிச் 'சக்கரபாணி யாகிய விஷ்ணுமூர்த்தி முதலியோர் தரிசித்த தலத்திலே திரி புராந்தகனாகிய சிவபிரானிடத்தில் அன்புபொருந்திய அடியேன் இரு ந்தபதியிலுள்ள மயக்கம் நீக்கும் பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தினியல்பைவிரி த்துக்கூறியருள்க' என்று கேட்க, நான்கு வேதங்களையு முணர் ந்த சிவசன்மர் சொல்லுவாராயினர்.

கங்கையைச் சடையிலுடைய பரமேசுரனாலும் பஞ்சாக்கர மந்திரத்தின் பெருமை நூறுவருடஞ் சொன்னாலும் முடியாது. பிரம விஷ்ணுக்கள் முதலியோரின்னும் அறியார். அதனை நானறிந்து சொல்லுந் தரமுடையேனோ? அரசனே! அத்தகைய பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தின் றன்மையைப் பொதியமலையிலிருக்கும் அகத்தியமுனிவருக்கு இந்தக் கல்பத்திலே சிவபிரா னுபதேசித்தருளினார். அம்முனிவரும் மாதந்தோறும் மிக்கவந்து சங்கரேசரை வணங்கி வழிபாடு செய்து செல்லுவார். சூரியமண்டலத்தாற் புறவிருள் நீங்குதல்போலப் பூருவத்திலே நான்செய்த வினையெல்லாம் ஓட்டெடுப்ப அம்முனிவ ரெனக்கும் பஞ்சாக்கர மந்திரப் பொருளை யுபதேசித்தனர். அம்மந்திரத்தைப் புன்குச் சொல்லுவதன்றோ அரிய தவஞ்செய்தவருள்ளேன். விஷ்ணுமுதலிய தேவர்களுக்குள் சிவபிரானே யுயர்ந்தோனாதல்போல, பெரியோர் துதிக்கு மந்திரங்களுக்குள் பஞ்சாக்கரமந்திரமே யுயர்ந்ததாகும் என்று தெய்வத்தன்மையுள்ள நான்கு வேதங்களுஞ் சொல்லும். சிவபிரான் திருவுருவாகிய ஐந்தெழுத்து மந்திரத்தின் றன்மையறியாதவர் நான்கு வருணமு முண்டாதற்கிடமாகிய உயர்ந்த மானிடப்பிறவியில் வந்து பிறந்தும் பிணமாவர். வேதசாரமாகிய பஞ்சாக்கரத்தை யறியாதவர் நடைப்பிணமாவர். அப்பிணத்தைக் கண்டால் அந்தப்பாவம் பிராமணரை, சூரியனை, அக்கினியைப், பசுவைப்பார்த்துப் போக்கல் வேண்டும். இவற்றைக் காணாதவன் இழிந்தோனாவான். சிவபிரான் திருவடிக்கணுமம் பஞ்சாக்கர மந்திரப்பெருமை தெரியக்கேட்கு மனமும் தருமவழியே யாகமெல்லாஞ் செய்து நூறுசனனம் பிராமணனாகப் பிறந்தாலன்றி யேனையோர்க்குக் கிடைக்கமாட்டா.

புலையனாலும் நாயமாமிசம் புசிப்பவனாலும் பஞ்சாக்கர மந்திரந் தெரிந்தவன் முனிவனாவான். பிராமணனாலும் அம் மந்திரந் தெரியாதவன் புலையனென்று நான்குவேதமுஞ் சொல்லும். காசிமுதலிய புண்ணியக்ஷேத்திரங்களில் பஞ்சாக்கர மந்திரத்தைப் பத்துவருடம் உச்சரித்த பலனை இந்தப் புண்ணியவனத்திலே யொருவருட முச்சரித்தாற் கிடைக்கும். இவ்வனத்தி லெந்நாளுமிருந்து அம்மந்திரஞ் செபஞ்செய்வோர் அடையும் பலன் நான்குவேதந் தெரிந்த பிரமனாலுஞ் சொல்லும் பகுப்புடையதோ? இத்தலத்திலே குருவினிடத்திற் பஞ்சாக்கர மந்திரோபதேசங் கேட்டு

தெரிந்தவர் எந்த இடத்திறந்தபோதிருந்தாலும் கயிலாசபதவியுடையவர். யாவரிந்தத் தலத்திலிருந்தாலும் உமாதேவியுடன் சிவபிரான் இடபாரூடராய்த் தோன்றி, அவர் காதிலே பஞ்சாக்ஷரத்தையுபதேசிப்பர். அவருடைய பலன் சொல்லும்பகுப்புடையதன்று. புண்ணியவான்களுக்குப் போக்கென்று விடியற்காலத்தி லொரு அடி யெடுத்து வைத்தாலும் காசிக்ஷேத்திரத்திலே தங்கும் பயனடைவார்கள். இத்தலத்தில் ஒருபிடி சோறுவது தரித்திருக்குக் கொடுத்தவர் திருக்கயிலாசமலையைச் சேருவர்' என்று சிவசன்மர் சொன்னவுடனே வீரசேனராசன் அவரை வணங்கி 'சுவாமீ! உருத்திராக்க மாண்மியஞ் சொல்லவேண்டும்'' என்று கேட்கப் பிரமனுக்குச் சமமான சிவசன்மர் கூறுவார்:

'திரிபுரத்தசுரர் செய்யுந் துன்பஞ் சகிக்கமுடியவில்லையென்று தேவர்களெல்லாருஞ் சிவபிரான் திருவடிகளை வணங்கி முறையிடுதலும், அவ்வெம்பிரான் அகோராத்திர மந்திரத்தை சிந்தித்த திருக்கண்களிமையாமலிருந்தனர், அவர் திருக்கண்களினின்று சிந்திய நீர்த்துளிகள் விழுந்த இடத்தினின்று முளைத்த மரத்தினுண்டாகிய மணிகளை உருத்திராக்கமென்கின்றனர். உருத்திரன் (சிவன்) அக்கத்தில் (கண்ணில்) உண்டான காரணம்பற்றி யிப்பெயர் பெற்று அம்மணிகள் வெண்ணிறமும் பொன்னிறமும் இவ்விரண்டுங்கலந்தநிறமும் கருநிறமுமுடையன. இந்நான்கு நிறமணிகளையு முறையேபிரம க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திராகிய நான்குசாதிமணிகளென்பர். இவற்றுள் ஒருமுக மணியணிந்தால் புத்திரனைக்கொன்ற பாவமும், இரண்டுமுக மணியணிந்தால் பசுவைக்கொன்ற தோஷமும், மூன்றுமுக மணியணிந்தால் பெண்கொலையும், நான்குமுக மணியணிந்தால் முனிவரைக்கொன்ற பாவமும், ஐந்துமுக மணியணிந்தால் போசனத்துக்கு விலக்கப்பட்டவைகளைப் புசித்த தோஷமும், ஆறுமுக மணியணிந்தால் பிரமகத்தியும், ஏழுமுக மணியணிந்தால் பொருள்களவு செய்த பாதகமும், எட்டுமுக மணிதரித்தால் குருவுக்குச் செய்த தீவினையும் நீங்கும். ஒன்பதுமுக மணிதரித்தால் கெடாத பெருஞ்செல்வங் கிடைக்கும். பத்துமுக மணிதரித்தால் பேயினாலே துன்பம் வரமாட்டாது. பதினொருமுக மணிதரித்தால் எல்லாப்பொருள்களையுங் கொடுக்கும் யாகபலனுண்டாகும். பன்னிரண்டுமுக மணிதரித்தால் மோக்ஷம் கிடைக்கும்.

வீரசேனன் பிணிதீர்ந்த சருக்கச் சுருக்க வசனம் கடு

இத்தகையவர்ப் உருத்திராக்க மணிகளணிவு பிடுமு, அவற்றிற்குத் தெய்வமும் வேறுவேறென்று சொல்லுவர் அறிவில்லாதவர் விபூதி பூசிய சரீரமெங்கும் உருத்திராக்க மணிகளணிவாருளு ளவனே சிவபிரானுவன், என்று சொன்னவுடனே அரசனவனயி விபூதிமான்மியத்தை யினியருளிச்செய்க என்று கேட்க முனிவர் கூறுவார் — சிவன்கோயில் விபூதியும் யாகத்திலுண்டாகிய விபூதியும் பிராமணன் அக்கினியாகுவகாலத்திற் செய்யும் ஓமத்திலுண்டாகிய விபூதியும் எல்லாருந் தரித்துக்கொள்ளலாகும் பிராமணர் நித்தியாக்கினியிற் செய்த விபூதி அவ்வேதரித்துக்கொள்ளற்பாலது சவகாசாரி முதலிய சிழாசாரியார்களெல்லாம் சிவன்கோயில் விபூதி தரித்துக்கொள்ளலாம் விபூதியைச் சிரசிலே தரித்தால் அதிலே சந்திரனையும் நெற்றியிலே தரித்தால் அதிலே நேத்திரத்தையும் கழுத்திலே யணிந்தால் அதிலே கரிய நிறத்தையும் கைகளிலே யணிந்தால் அவற்றிலே மழுவையும் மானையும் கொப்பூழிலே யணிந்தால் அதிலே புலித்தோலையும் பெறலாம் (எனவே சாரூபபதவி பெறுவனென்பதாயிற்று) தலை, மார்பு, கொப்பூழ், முழந்தாள்கள், புயங்கள், கண்டம், (கழுத்தின் முற்பாகம்) முன்கைகள், கழுத்து, பிடர் இவைகளில் பஞ்சப்பிரம (கலாமந்திரம் ஐந்து) சொல்லி விபூதி முறைப்படி யணியவேண்டும் விபூதி தரியாமற் செய்யுங் கிரியைகள் பயன்படமாட்டா விபூதியணிந்து சிவபிரானை வழிபாடுசெய்தால் இலேசாக மோக்ஷங்கிடைக்கும்

இனிச் சிவபூசையி னியல்பையுஞ் சிறிது சொல்லுவோம் சிவபூசையானது பிறவிக்கடலுக்கு ஒரு தோணியாகும் அப்பூசையைச் செய்யாமல் சரீரத்தை நிலையென்று நினைக்குந் தீயவரை அரசன் காட்டிறந்த் தூரத்திவிடாமலிருந்தா லவன் பாவத்தை யடைவன் மண், மண்வ, கல், படிகம், இரதம், பொன், வெள்ளி, செம்பு, இரும்பு, ஈயம் ஆகிய இவற்றி லொன்றாற் செய்யப்பட்ட இலிங்கங்களை நகரத்திலும் மலையிலும் சோலையிலும் நதித்துறையிலும் பூசைசெய்தவர் முத்திசேரியடைவார் சிவபூசை செய்யாதவர் செய்யுந் தொழில்கள் பயனடையமாட்டா அவருண்ட வுணவு மலமேயென்று வேதஞ்சொல்லும் உலகத்தைப் பிரமன் சிருட்டிப்பதும் விஷ்ணு காப்பதும் இந்திரன் தேவலோகத்தை யாளு

னும் சிவபூசை செய்தவ ரடையும் பதவிகளாகும், என்று முனிவர் சொல்ல அரசன் கேட்டுச் சிவபிரானையன்றித் தெய்வ மில்லையென் றுதெரிந்து முனிவரைப் பணிந்து அவரிடம் பஞ்சாக்ஷர வுபதேசம் பெற்றுத் தன்னுடைய தீவினையாகிய வியாதி சூரியனைக் கண்ட இருள்போலக் கெட்டொழியச் சந்தோஷமாகிய சமுத்திரத்தில் மூழ்கி சங்கரேசரைத் தோத்திரஞ்செய்து வணங்கினன். உடனே சங்கரேசர் இடபாரூடராய் அவன்முன் னெழுந்தருளினார், அவ ரை அரசன் தரிசித்து மனமகிழ்ந்து வாயில்வந்தபடி அவருடைய குணங்களைத் துதித்து வந்தித்தலும் அவனைச் சங்கரேசர் நோக்கி "வேண்டும் வரங்கேள்" என்றுகேட்க, அரசன் 'என் குலத் திலுதித்தோரெல்லாரும் சுவாமீ! உம்முடைய திருவடிக்கன்புபூண் டவராயிருந்து முடிவிலே கயிலாசபதவி பெறவேண்டும்' என்ற னன். அவ்வாறே யருளிச்செய்து சங்கரேசர் புன்னைவனத்தின் மறைந்தருளினார். பின்னர் வீரசேனராசன் தன்பட்டினத்துக்கு ப்போய் முன்போல அரசுசெய்யென்று தன் புத்திரனுக்குச் சொ ல்லிவிட்டு மனைவியுடன் வனத்துக்குப் போய்த் தவஞ்செய்திருந்து திருவடி நீழலைச் சேர்ந்தான்.

பதினொராவது
சயந்தன்வினைதீர்த்தசருக்கம்.

கேட்டலு மூவகை வெள்ளங் கிளர்ந்தெழு முனிவ ரின்னம்
பாட்டிள வண்டு மூசிப் பசுந்தேற லொழுகு
கூட்டலும் புன்னை நீழற் குழகனார் கதைகேட் பான்
வேட்டன மென்னச் சூதன் மீளவும் விளம்ப லுற்றான் (க)

புலத்தியன் புதல்வன் றேவி யரும்புபுன் மாலைக் காலே,
நலத்தகு கொழுநன் றன்னை நகைபிறை கலந்தி யெண்ணக்,
கலந்தலி னாகக் கோனாகிக் கண்கண் ஞால மஞ்சு, வுலகதொ
டும் பொருந் திண்டோ ளிராவண னுதித்தா னன்றே. (உ)

பூவுறை யவனை நோக்கி யருந்தவம் புரிந்த போதிற்
றேவராற் செகுக்க லாகாத் திண்டிற லவரம் வேண்டி

பூவுல காளுஞ் செல்வம் பெற்றான முனிவர் னிவைித
தவருஞ் சிறப்புத் தாபினழித்தனன் றாவகை வொலவாம ( )
மூவுலகு பாகதி ரேணுடு மூகறா காமமா ளணாக
கிலேயி தாறாபு முகைக்கட கட்வுடன வேலைல பூகா
தீய்கண புகலவு ஞுணி பிறகதன்ன றாகைகு செனுகு
டபிடியைிற நராவப பலவரி யரிதுயி யமாக்க வணாம (௪)
பூசல்வணை டாகதது அாசம பூநதனி ரவயகண பாலே
கொணணா சிலேவி ராம னெனபபெயா புலோது பாரின
மாசற விராமகு கோடடு மதியெண லாருபானித [௰௩
கோசிகன வேளவி காடபாச வொணடனை வனததிற செனு
தாடகை மடிய நாறிக கவமுனி வோவி போறறி
யாடகப பசுமபொன மாட மிதிலேயி லடைகது விணடோய
கோடியா பசுமபொற குனற மனனவிற குழைய வாஙகி
வாடுறணை மருஙகுற சீகை வளாமுலே வேடடா னனறே (௫)
மையல கமிகல வியாவேன மறாவகிரா ககதை கூறி
மொயமா கிறநதல வேணடி வெகுனிலே பிராமன காணிற
செயயபூஙா கமல சேதகுக திருவுருறு மிதிலே வாக
வையகனை மருஙகுற செவவா யணஙகொடு மேவி ஞானா
கதிர கூடருஞ் சோாநது சேதகுந தூசயமா யோல
சுதரி பரகக வணகட சகணகி குறாகிற செனனி
வைதகனை றயிலுங காலே மறறவண முலேயின மீது
கொதகினைகாகையாகிகொணடொழிறசயகசெனபான
கலககி செடிகைகட பேகைக கெகுமாற வழககு மாமுகி
மலைகொழகத கிணடோனை மணவாவன ஆயிலே கீசி
வலகுற கி ரகத லோடு மவனமு லமபு கொளளக
கொலகுறுவெடிககுவீழககுகொழகனனாககையனமனகே
மழிகற வணணல பொறறு மழையடி யிணைறஞசி போதிப
மனெழுகது பொழுதி பெனறு வவனருண புரியப பெறுறு

தொழுதகு கறபின றேவி தனைமுலை தொட்ட வாற்றும்
பழியுறு காக்கைத தன்மை நீங்கிலன பரிவு கொண்டான ( )

மலலலை கஙகை சூழநத வளமலி காசி யாதித
தொலலைபம பதிகள சோகதுந தூயாதிப புனலக டோயாதும
புலலிய காககைத தனமை போகல ருகி யுாள
மலலலுற றழுகி நாணி யகலிரு விசுமபிற போனன (௧௧)

இனறனிரக தருவி னீழ லிநதிர னவைபி னெயதிக,
கனறிய மனததி னோடு கணகனீர வார வெளகி, நினறதன
புதலவற குறற தனமையை நெஞசி லெணணி, யொனறுநீ
கவல லெனறுங குறைசெயவான றொடஙகி னானே (௧௨)

சோகதுின காககைத தனமை தெணணிலாக குழவி
வேயநத, பாநதளவ கறறை வேணிப பரமனை லனறிக நீர,
தேகதுவெண கோட்டு வேழத திருரி போாதத தேவன, பூந
துணா முருககு விமமு புனனையங காவொன றுணடால (௧௩)

ஆஙகுநீ யெயதி மூககணணனலுங களிததி யெனன
வீஙகிருட பிழமபு மேயும விழுமணி யாா நலகித
தீஙகறச சேறி யொனசை செபபலுங குலிச வேநதன
பூஙகழல வணஙகி யேகிப புனனையம பொதுமபா புககான

மணிவெளித தனைய வானி மறிதிரைப புனலின மூழகி
யணிகிள ராரெஞ சாததி யணணலை வழிபட டேததித
தணவருங காககைத தனமை தாாதனன மகிழசசி யெயதி
பணாவிரி தருவி னீழ லிநதிர னிருககைச சோநதான (௧௫)

சயநதன வினைதீாதத சருககம முறறிறறு.

ஆ. செயயுள் - ௬௨௮

சயந்தன் வினைதீர்த்த சருக்கச் சுருக்கவசனம்.

மேலே கூறிய சரித்திரங்கேட்ட நைமிசாரணியருஷிகள் மனமகிழ்ந்து 'இன்னும் புண்ணியமானதாகக் கதை கேட்க ஆசையுற்றேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்யச் சூதமுனிவர் சொல்லுவாராயினர்:—

"புலஸ்தியமுனிவர் புத்திரனாகிய விசிரவசு தன்மனைவியாகிய கைகசியைச் சிறிய மாலைக்காலத்தில் ஆசைப்பட்டுக் காமமுற்றுக் கூடிச்செய்து கலத்தலினாலே இராவணன் பிறந்து பிரமனை நோக்கித் தவஞ்செய்து சகல செல்வமும் பெற்று முறைதவறி முனிவர் தவங்களையெல்லாங் கெடுத்தனன். அதைத் தெரிந்து தருமத்தைக் காக்கும்பொருட்டு விஷ்ணு திருக்கயிலாசபதி ஆஞ்ஞையினாலே தயரதன் புத்திரனாகத் திருவவதாரஞ் செய்து இராமனென்னும் பெயரைத் தரித்து வளருங்காலத்தில் அவரை விசுவாமித்திர முனிவர் தமது யாகத்தைக் காப்பதற்காக அழைத்துக் கொண்டு காட்டிற்குச் செல்லுதலும், அங்கே தாடகையாகிய இராவணன் பாட்டியைக்கொன்று யாகத்தை முடித்து மிதிலாபுரத்துக்குப்போய் மகாமேரு மலைபோன்ற வில்லை வளைத்துச் சீதாதேவியை விவாகஞ்செய்து, அயோத்திக்கு வந்து தந்தையாகிய தயரதன் சொற்படி மனைவியுடன் வனத்துக்கு வந்து சித்திரகூடமென்னும் இடத்தைச் சேர்ந்து சீதாதேவியின் தொடையிலே தலைவைத்து நித்திரைசெய்துகொண்டிருந்தான். அப்பொழுது கொடிய பாதகனாகிய சயந்தன் (தேவேந்திரன் மகன்) காக்கை வடிவங்கொண்டு வந்து, அவள் தனத்திலே கொத்தினன், அதைச்சீதாதேவி ஸ்ரீராமனுக்குச் சொல்லுதலும் அவன் ஒரு பாணத்தைக் காக்கைமேலே செலுத்தினன். சயந்தன் பழைய வடிவெடுத்து வந்து இராமனை வணங்கிப் 'பிழைபொறுத்தருள்' என்று அருள்பெற்றும் தான் செய்த பாதகத்தால் காக்கைத்தன்மை நீங்காமல் துன்பமுற்றுக் காசி முதலிய புண்ணிய க்ஷேத்திரங்களிற்சென்று கங்கையாதி நதிகளிலே தீர்த்தமாடியுங் காக்கைத்தன்மை போகாமல் வெட்கமுற்றுத் தேவலோகத்திற் சென்று இந்திரன் சபையிலே போய்க் கண்ணீரொழுக வெட்கத்துடன் இருந்தனன். அதை இந்திரன் கண்டு நிகழ்ந்தவையெல்லாந் தெரிந்து புத்திரனை நோக்கிப் 'பயப்படாதே உன் காக்கைத்தன்மை சிவபெருமானன்றி நீக்கமாட்

டாது ஸ்ரீலோகத்திலேயொரு புண்ணியவனிருக்கிறது அவ்விடத்திலெழுந்தருளியிருக்குஞ் சங்கரேசருக்கு இக்க முத்தாரத்தைச் சாத்தி வழிபாடு செய்க என்று கூற அவ்வாறே சய்த்தன் புண்ணியவனத்திலேவந்து ஏகசுனையிலே தீர்த்தமாடித் தான் கொண்டுவந்த முத்தாரத்தைச் சங்கரலிங்கத்துக்குச் சாத்திப் பூசித்துக் காங்கைத்தன்மை நீங்கி மனமகிழ்ந்து தன் பிதாவினிடம் போய்ச் சேர்ந்தான்.

பன்னிரண்டாவது

கானவன்வீடுபெற்றசருக்கம்.

கானாறு முரலும் பூகத் திருந்தவமுனிவரிவனும்
புரசையம் பொதும்பா விரூ புகலெனப் பரவலோடும்
கொன்னுனைச் சூலமேந்துங் குழகனை வணங்கிச் சூதன்
பின்னுமோர்காதைதேர்ந்து பேசுவான்றொடங்கினானே (௧)

பலர்கலை புலவி னுலாம் வருணத்தான் றனக்குத் தாழும்
புலமகார் வயிறு வாயக்கப் புகலவன் மற்றொருவன் வேலை
யலைமுகம் கொழிக்கும் வைப்பார் றுகள்களை மருங்கினெய்தி
வெகுளா வேட்டைத் தாண்டவிருங்கல மகிழ்ந்திட்டானே (௨)

புகழ்மாதிரி நிலத்தி னும்கோ சருஞ்சிங் குடமுன நேர்ன்ற
மகிழ்ந்தன்னை கொண்டுபோய்த்தன் மரபினை மறைத்துஞால
மிகழ்ந்திடக் கருப்பமை வெள்ள மியலினை யொழிந்தோ காம
நிகழ்ந்துள்ள கன்றற வாதறு வெறிகட்க தொழுகினனே (௩)

பிகலவன் குலத்துடன் போனதும் பின்னையெனு மதா
வை கோங்கி, கனிமற செருத்தி தன்னைக் கடிமணம் புரிந்
தம் மாதினை, வெள்ளனிர் திதலை பூத்த புணர்முலை போகந்
துய்த்து, ன்னீ திங்குப்பைப்பெயலைநாளினிலழித்திட்டானே

வழியனையக் கொலைகள் செய்து மாயினோ ரிகழப் பட்டு
விரதவீற றயினறு வாழ்நாள் விறகது விறபான வேண்டிச

சிறையளி குடைந்து பாடத் தேங்கமழ் கடுக்கை வேணிக்
கறைமிடற் றிறைவர் வாழும் புனவாயில் காணிற் புக்கான்

விலைப்பட வீற்றி யாங்கோர் வீங்கிருட் போது வைகி, யலை
கடெழு பசியி னுழப்பு காக்க வொழுந்த காலை, மலர்ச்சுனை
த தெய்வ நீருணை வருக்கலுக் காங்கு யாமுகித், தலைப்படி
வருத்தந் தன்னுற நடங்களை விழுந்திட் டானே (௬)

அரியுடை மனக்கொற கணமோ டாங்க வனுற்ற மம
மா, தெரிவுற முகத்திற் றெண்ணீர் தெளித்தனர் தெளிக்
கப் பெற்றவ, னாவுறு பசியி னுற்ற சோர்ச்சனைத் தவிர்ந்தாகி,
விளைகர லறிவு சோர்ந்து மெய்யுயிர் நீங்கி னானே (௭)

ஓரிரா வைகலானு மொலிகெழு சினாகினி றெனைனிர
ரகலா மம்பா நீரத் தெரித்திட்டப் படுகலானும், மேனினை
விரிந்த புன்கை வனத்தினி லிறந்தலானுங், காதொட்ட நிவந்
த கோட்டுக் கயிலைசென் றடைந்தா னம்மானே (௮)

காணவன் வீடுபெற்ற சருக்க முற்றிற்று

ஆ. செய்யுள் - ௬௬௮.

காணவன் வீடுபெற்ற சருக்கச் சுருக்கவசனம்

மேற்கூறிய சரிதங்கேட்டு மனமகிழ்ந்த ‘ இன்னமும் புனவாயிற்சேத்திர மான்மியம் அருளிச்செய்க ’ என்று நைமிசாரணிய முனிவர் வணங்க, சூலபாணியாகிய சிவபிரானைக் கும்பிட்டெழுந்த முனிவர் மேலுமொரு சரிதங் கூறுவாராயினர் :—

“விரிந்த இப்பூவுலகையுடைய சிலைவுலகத்தில் சூத்திர வருணத்தாரொருவனுக்குத் தாந்தசாதிப் புலைச்சி வயிற்றிற் பிறந்த காணவன்னென்பவன் சமுத்திரசங்கமஞ் செய்யும் வைப்பாற்றங் கரையின் மக்கமலர்த்து ஏவியிடக்கும் ஆசையால் பூமியைத் தோண்டினான் தோண்டிய நிலத்தில் நிறைந்த திரவியமுடைய ஒரு குடம் வெளிப்

பட்டகண்டு சந்தோஷித்து எடுத்துத் தன்வீட்டுக்குக் கொண்டு போய வைத்துத் தன் சாதியை மறைத்து, எலிபிடிக்குந் தொழிலையும் விட்டுக் காமமான்து மனத்தை வருத்தப்படுத்தச் சகியாமல் முறைகேடாகச் செய்கையுடையவனாய்ப் பின்னர் அவ்வூர் குலத்திற் பிறந்த ஒரு பெண்ணை மணந்து அவளுடன் போக மநுபவித்துத் திரவியங்களெல்லாஞ் சிறிதுசிறிதாகச் செலவாகவே தரித்திரனாகிக் கள்ளத்தொழில்செய்து தன்குலத்தோர்களுக்கு விரோதியாகக் காலங்கழிப்பானாயப் புன்னைவனச்சோலைக்குவந்து விறகுவிலைப்படாமல் ஒருநாளிராத்திரிப்பொழுதி லங்கிருந்து பசியைச்சகியாது மறுநாட் சூரியோதயகாலத்தில நாகசுனையில் சலஞ் சாப்பிட வருந்தலுக தன் ர்கது மயங்கி வருத்தத்தாற கரையிலே வீழ்ந்துகிடந்தனன் அப்போது அன்புடைய மனத்தினாலே கண்டவர்கள அவன மயக்கந் தீரும்பொருட்டு நாகசுனைத்தண்ணீ ரெடுத்து முகத்திலே தெளித்தனா, அங்ஙனந் தெளிக்கப்பட்டும் பசியினாலுற்ற ஆசையைத்தெளியாமல அறிவுசோர்ந்து சரீரத்தைவிட்டிறந்தனன் ஒருநாளிரவு அக்ஷேத்திரத்திலே வசித்தலாலும் நாகசுனைநீர் தெளிக்கப்பட்டதாலும் புன்னைவனத்திலே மரணமடைதலாலும் காளவன் கயிலாசபதவி யடைந்தனன்

பதினமூன்றுவது
கன்மாடச்சருக்கம்.

என்று கூற மறைமுனிவ ரிழிந்த குலத்திற் றோன்றிப்பு
விர், கொன்றான் பிரசாத கொடும்பாவி குளிர்பூஞ் சுனைபி
னீர் தெளிப்ப, மன்றல கமழு மலர்ப்புன்னை வனத்தி னெய்தி
யுள்ளானி, பொன்றப் புரிந்த தவமென்னை புகலவா யென்ன
முனிபுகலும் (க)

திகழவெண் முத்த மலைசருடே தேவி யாற்றற் றடங்
கரையிற, அகமா மறையின் றுறைபோய வாம தேவன்
முதலானோர், முகிணையென முனிவா ரொருபாகன முளரி
மலர்த்தா ளிணைபோற்றி, சுமா மலர்தூவ்யத் தவமாநுசி
லாஞ் மூவகது லைகுவரால் (௨)

றின்சசெயாறுற தடைகளாயிற றிலகட சண்டயர் வடிபர்வு, மரிவ தவதருச சிவர்த வென்னப புகலு மாத்தனறகுத; தரும சிரந்த பெனககறபாற றனழகரு மலியாா விமிறறு திககா, வெறுவ ஞானுற கன்மாட வெள்ளல் காம முடைபோனே (ரு)

சாறறும் புதலவ வெறுஞானறு தன்னத யேவற வெறுழிலபூனடு, போறறு மோம விறகிறெடுக திருபன்ப கவர்கது போதலகா, லாறறி னிடையே யெதிர்பபட்ட வாவொன றுகனே ப்பாமூசககருள், சேதரிற றாள் வாகைதவுஞ் சேறறிலாழுர்வு தாஞசியதால (ச)

மைரதன் வெருவிச சவிம்மூங்கி மவிர் பண்டாந்த காலையினிற, றனைத் நோகவி வெணபுரிநதாய தயகரு மொளிதீர்க திருகவின்றுய, சிரதை வெருவல செயதவிலே செபயிறதிரகரு பர்றுனகரு, முநது றுலகன் பிள்ளைப்பயினை வலுமபுரிகத வினைமொழிநதான (எ)

கேட்டு வெருவித தீரகுமெறி தனனுற விரத்த லிரிவெனறு, வேட்டு முதநி செறிவன்ரகரு மெய்நான மன்றயோர் றவ்வெயதி, யிடடுமம் பால் முன்ரதநிடஆ மிருர்தமறையோரி குளிமெலாருவன; னோட்ட மிலலா வருவருலந்தேரன குறிததுக கூற ஆறறனுல (ஸ)

பான் மிதுபோற கொடிதிலலைப பகரி லெவனறன் குலததேர்கர, மூமேழ முன்றயின வெகுநரகின் முழுகு விககு மசீதறிகது, நீவி ரினனே நீகதியமி னிகழுநக பாவ நீமமிடஅது, மேலலசெயயா தீசனடி விரும்பிவழுதலுர்தனன்மயினுல

என்று புதலவற பயர்தோாபா லியமப வுள்ள ககிகருறறு, நீனறு புதலவர் றனேநோகவி விடுநீரக காசி முதலபதி, சென்று தொழுதி யாவகாகருச் சேர்ந்து வணங்கு நலவினையான, மனறல கமழு மலாபபுனலே வனதநி னெயதபபெறுதியால (அ)

மொய்த்தச் சுரும்பொருகோடி முரலும் புன்னை வனமு டைந்து, துதித்து யரவ மூரனெயிற்றுற் றொட்ட வந்தனை கண்சூழ்கிப், பைத்த பாம்பு சடைக்கணிந்த பரமன் புசுப பொற் கழலிணைகள், சித்த முருக வணங்கிவினை தீர்ந்து கயிலை சென்றடைவாய (௧௯)

வேறு

எனவதிபடி நதிடிலுறு மீசனுரைக் கொளற
புன்னைவன மூடுதிகழு பொற்கரவ வாவி
தன்னுமா நினைந்துவிரி தனைபுனல் படிந்தார்
முன்னைவினை தீர்ந்திறைவன மூலது சேர்வார் (௨௦)

பாணமுரலும் வண்டுகளபடிந்து நறவுண்ண
நாண மலர்ம ணங்கமழு நாகநிலை யாட
தீணிலவ ரைபுபினி னினைந்தவரை யேனுவ
தாணிமெவரு முறுதல்வர் காலபடா மாதோ (௨௧)

பாயலைத வழுந்தபொனி வாவியினை யாடி
தொபினுமு முதுபுன லிடினவினை யெல்லாம்
போயகல வெண்மதி புனைந்தவனி ருக்குந்
தேயமாகு ஒளகயிலை சென்றடைவர் மன்றே (௨௨)

தெய்வமறை மந்திர நவின்றுசிறை வண்டின
கௌவைமலி பூஞ்சுனை கருதகொடு படிந்தா
ரெவவழி யுடைந்துயி ரிறந்திடினு மேனு
மைவழிபிடற்றிறைவன வாழுலகு சேர்வார் (௨௩)

மாசகழி கொட்டமிதி மூனறுசுனை யாடி
யோரொரு பகற்பொழுதி ளோபிடிரு ளைகதனை
டாசமொடு புன்னைவன மேவியமா கிறபார்
தீவரிய வல்வினைக ளொந்துசிவ மாவார் (௨௪)

மாசிமகத் தாயிகழ் மலர்ச்சுனையின மூழ்கி
நேசமுற வெள்ளிநெடு நீகைட விருப்பிற்கு

நேசறுவ தாருமொக செனபுலத்தி னுறைவோ
ராசிபகா செயவாக மககளி சிறநதே (கரு)

காரத்திகைபிற சாகதக ராதுகமழ போது
பூததசுனை யாடிவளா பனனிவன மேவி
யேதத்தியிறை யோனடி யிறைஞசிலவினை பெலலா
நீததவளா பொறதருகி னீழலுறை வாரே (கசு)

ஆவணியின வெகுகதிரின வாரமதி னாதண
வாவிபிடை மூழகினவா வலவினை தொலைபபார
மேவுமக ரததனில விரிநதசுனை யாடிற
பாவமெவை யேனுமவா பறறுவிடு மனறே (கஎ)

வெளளியுறு மாயிலிய நாளிலவிரை நாறு
தெளளுசுனை யாடியிறை சேவடி வணஙகி
யுளளமகிழ பாலடிசி லநதணாககூட்டிற
களளொழுகுகொனறைபுனை கடவுளுலகடைவா

போதுமண நாறவளி பொஙகரவ வாவி
யாதிரையி லாடிலம ராகஙிறைவ ஞவா
ரூதவிவின வைகறுறு மூழகினவா யேறு
நாதனல தாரபுகலவா நாகவிலற பாறறே (க௯)

வேறு

வரையு யிாதத பசுஙகொடி மாதவம
புரியுள காலையிற பொனனுல கததறை
யரம டநதைய ராயகதி யாவகை
யுரவு நீருகுத தாஙகி யுறைநதனா (உ0)

ஆய வூாரரத கொடடிடு காலையி
லாய பூஞசுனை தோனறிய தாஙகதன
பாயபு னறகட படிநதவா பேறுகான
மாய ஞானு முரைசதிட வலலதோ (உக)

தோட லர்ந்த துளிநற வுண்டளி
பாடு பூங்குழ லாளைத்தென் றிசைப் பாதலத்
தாடு பாயநதி யுண்டதன் பாங்கெலாம்
வீடு பூந்தரு வாயினர் விண்ணவர் (உஉ)

என்ன லோடு மிசைத்த மறையவன்
பொன்னந் தாமரைச் சேவடி போற்றுபு
வன்ன வாவுமிர் சேற்று மறையவன்
நன்ன திப்புன லாட நயந்தனன் (உங)

கங்கை யாதி கடலுல கத்திலிற்
பொங்கு மாநதிப் பூம்புனல் சூழ்ந்தியுந்
தங்கு பாவந் தணந்தில் லெய்தினன்
மங்குல் அணபடு புனலை வதைத்திலே (உச)

அரவ வாரகனை யாடி யரும்பவிழ்
விரைசெய் கொன்றை மிலைந்த விறைவனைப்
பரவி நெஞ்சினுட் பாவித்து வல்வினை
யிரியும் வண்ணம் இருந்தனன் மூன்றுநாள் (உரு)

சடையுந் திங்களுந் தாழும் புலியத்
துடையு மங்கை யொளிருந் திறன்மழுப்
படையுந் தாங்கிப் பசுங்கொடி பங்கினன்
விடையின் மீது வெளிவந்து தோன்றினான் (உசு)

கண்ணு நெஞ்சங் களித்திடக் கண்டுதன்
னுண்ணி றைந்த வுவகையின் மூழ்கலு
மண்ணல் தன்னு ருவினை நோக்கிநு
நண்ணி யோகதி நவிலுற் றானரோ (உஎ)

செய்த வம்பல செய்யினு மூன்றுநாள்
வெய்து றாது தரம்பொறுத்த காயினும்
கொய்து ணாப்போலக் கொன்றையந் தாரினாய்
நொய்து நானபெறு நோற்றதென் னென்றனன்

எனன லோடு மிறைவ னியமபுவார
மானு மாதவ மாறறியெம வாரரா
முனனங கொடட சுனபபுனன முறறத்தீவார
தனனு வலவினை யாவுங கொளளா ராய (௨௯)

யாங்கி நபபினு மினன வானத்திட
யோகத மானபொ டுதைய விருமபுவார
தீயக லாமின யாலைபபு நேதுாக
திங்கி லாவருா சோவகு திணணமே (௩௦)

தாவி லநதனா சாதி முகவிமை
சியாவ ராமினு மேடவிழ புனனையங
காவி செருநசய கனிபுற லைகினற
மேவ ருகதனி விடடிய செயதுவா (௩௧)

வேறு

மாயிரு ஞாலங கனனின மறமாம பகினை மேவி
யாசிரம மிறாமிற நீரா வருககமம புரியு நனமி
சேயயா விசுமபு தோயும புனையங காவிற சோத
லேயுமத கலககி லாவி யிறகதாவ: செயதிடாதே (௩௨)

பணிமுடிக கிடகக ஞாலப பரபபினமுற பவகதி லஙக
டணிபகா வனிக லீயம மானியலா வயயக மெயயி
லணிகிலேயெனி னுஙகையா ற ஒருநீகலானமாறதாலாயாக
அனிவுறுசிவரா தற தகோன றவயுதிததாயமானே (௩௩)

மமமுடைய பதிக ரொலா காழினை திரிகத பேறறா
மைமுகி றாழும புனனை மலாவாஙக கனனி லெயதி
யமலாச சுனையிற றெணணி ராடினா பாகநீஙகே
யெமமுரு வெயதபு பெறறு யிருவினை கொலைநது மாதோ ( )

விரிமிருபபருதமபைமபொனவிமானமேறகொணடுவெளவி
யருவரை யடைதி யெனன வாஙகவ னடைநதா ஞங

வெரிமணியிமைக்குஞ்செஞ்சூட டிலங்குவாளெயிற்றுரகம
பரவிய சிவலிங்கத்தி னுறைந்தனன் பகவன் மாதோ (கரு)

ஆடவன் ருனு முன்னைப் பிறப்பிலோ ராய ஞகி
யேயுமோர் பொருமிகொ ளாமலீசனைப் பரவு கின்ற
தூயவாக கேவல கேட்ட தன்மையாற சுருமபு பாட
வாடவிரிமலர்ப்பூம்புன்னை வனத்தி டைவந்தானமன்றே (கசு)

அந்தவில் விறகு விறபா னடைகதழிப பசியின் மாழ்கித்
தந்திபா ளரவந் தொட்ட வைப்புன் றெரிக்கப் பெற்றான்
செய்கத்தோ சினைப்பா லாவி யிறந்திடப் பெற்ற பேறறான்
முதகல்சகுலமேனு மூ கலவனவாழகயிலேசோகரன (கள)

அரி தில ஞகி யோரா எவ்வழி யொன்று முண்ணு
துறைந்த வனழிவி லாத வயாகதி ஙெய்கப் பெற்று
னிறைந்தபே றறிவா ஞடி நெஞ்சுகக திருக்கப் பெற்றா
பெறுமகதி யெமம ஞோாற பேரலாந் தகைமைத் தாமே

விரைப்புனற கமலத் தண்ணா னிகாதரு வியாதன் மேனு
ருரைகதவா றுரைத்தேனின்ன நூலினையுரைப்போருரனாந்
தருத்தியாக கேட்டல் செய்வோ ரகவிரு விசும்பு கினட
வரைசசிலை குழைக்த வீசன் மலரடிக் கனப ராவார (கக)

கோட்டமில் குணத்தா ரிந்நூல குழுவொடு நவில்வ
செய்வோர், கேட்டுளங் கனிவோா நெஞ்சங் கெழுமுபே ரன
பி ஞலேடீட்டுதல் புரிவோா தீட்டி யருச்சனை செய்யு வோா,
வேட்டன வேட்ட வெல்லாம விரைவினி லெய்து மாதோ ()

துளிப்பசந் தேறன மாந்தித் துதைந்துமேல லரும்பு
மூசிக, காிசசுரும பாறுமம புன்னை வனத்துறை கடவு டொ
ணுா, துாதகிரில விருப்பாற நீட்டி புணர்வுசா லகஞ
ாக, களிகதவ ரசுவ மேதம புரிந்தபே றடைவா மன்றே (உக)

விண்ணவாக கிறைவன் கூழை விமலனற காதை கேட்டபோர, தண்ணுரான குழைந்து கூறுர் தகைகமையோக கருள் வேண்டு, மாணலம பசுமபொன ஆய வலஙகொளி யாடையென்று, னென்ணருந் தவத்தோப போறறு மிருந்தவா ருதன் ருனே (சஉ)

மூவுல கினிது வாழி முதுமறை வாழி தூய
தாவிலா மறையோர் வாழி தையலா வுடைய பரமன
மேவியவிறைவாகாதை விருப்புட னபடிப்போர் கேட்போ
ரோவறு திதிபெற றோங்கி புவப்பொடும வாழி காமே ()

கணமாடச்சருக்க முற்றிறறு

ஆக செய்யுள் - ௯௱௪௧

கணமாடச் சருக்கச் சுருக்கவசனம்

மேலே சொலலிய கதையைக் கேட்ட ருஷிகள் ‘ இழிந்தசாதியிற பிறந்து மாமிசபோசனமபண்ணிய பாவியாகிய காணவன புனிதனவனகோத்தி தசையடைந்து மசிபபதற்கேற்ற தகமையாது சொலலியருளும்’ என்று கேட்கச் சூதமுனி சொலலத தொடங்கினார்—

சேறறுருக்கும பக்கததிலுள்ள தேவியாற்றங்கரையில வேதங்களை புணாந்த வாமதேவ முனிவராதியோர சிவபிரான திருவடியைத தொழுது தவஞ்செயதுகொணடிருந்தனர், அமமுனிவருள் சிவபததி முதிர்ந்த சிவராதனென்னும முனிவர் புததிரனுகிய கனமாடனென்பவன ஒருநாள பிதாவின ஆஞ்ஞையினாலே யோமஞ்செயதறகுச சமித்து (விறகு) தருப்பைமுதலியவற்றைக் கொணடு வருமபோது ஆற்றினிடையே யெதிரப்பட்ட ஒரு பசுவை ஆழமாகிய சேற்றிலே தளளுதலும, உடனே யபபசு மாண்டது கனமாடன அதுகண்டு பயந்து வீட்டிற்கு வர அவனபிதா அவனைப்பார்த்து ‘என்ன செய

தாய சரீரம் பொலிவிழந்திருக்கின்றாய் பயப்படாதே உன்னைத்
சொன்றால் அது தீர்க்குமாறு பண்ணுவோம் நூல்களாலே தெரிந்துசொ
ல்லுவோம்' என்னலும் கன்மாட்டானும் நடந்ததைச் சொல்லினன்,
அது கேட்டுச் சிற்றன்னை பயந்து தான் கேதனங்களையுணர்ந்த பிரா
மணர்ச் சமயப்பட்டு பசுக்கொலை செய்ததைச் சொல்லினன்
அவர் சமீர அரிய குணமுள்ள ஒருபெரியவர் சொல்லுவார், 'இது
பெரிய கொடியபாவமென்னறிவிலே இந்தப்பாவ மிவனுடைய
ருவத்தாறோரா இருபத்தொருபேரை நரகத்திலே சேர்க்கும்
இவனெங்கே காசியிலே சேர்மற நாளிவிட்டார் ஒருங்களைச் சேர
மாட்டாது நீங்கள் சிவபக்தியுடையீராதலால்' என்று சொல்
லக் கன்னடன் பிதா மாதாக்கள் அதுகேட்டு மனதுநெகிழ்ந்து கன்
மாட்டானைப்பார்த்து ஸ்ரீ காசிமுதலிய புண்ணிய க்ஷேத்திரங்களைப்
போய்த் தரிசனஞ்செய்து அத்தரிசனத்தின் பலனால் புன்னைவனத்
தையடைந்து நாகசுனையிலே தீர்த்தமாடி, அதன் பக்கத்திலுள்ள
சங்கரநாராயணரை வழிபட்டால் பசுக்கொலை பாவம் நீங்கும் கயி
லாசத்துக்குப் போயிருப்பாய் கங்கை முதலிய நதிகளில் ஸ்நானஞ்செ
ய்யும் பயன் புன்னைவனத்தின் நடுவே விளங்கும் நாகசுனையி
லே ஸ்நானஞ் செய்தவர் பழவினைநீங்கிச் சிவபுரத்திலே சேருவர்

அதிலே தீர்த்தமாடப் பின்னத்தவரைக்கண்டாலு மவருக்கு மந்
த்தப் பயன்தோன்றும் விளையாட்டுக்காவது நாகசுனையிலே மூழ்கின
வரும் ஜெயமடைந்திருஞ்சொல்லி உண்மையோடு மூழ்கினவராயின
ந்த இடத்திலே போயிறந்தவரும் சிவலோகத்தையடைவர் மார்கழி
மாதமுதல் மூன்று மாதம் நாகசுனையிலே மூழ்கி முறையேயொரு
வொருநாளும் கைவொருபிடி யன்னங்குறைத்துச் சாப்பிட்டு விரத
மாகப் புன்னைவனத்திலிருப்பவர் வினையெல்லாம் நீங்கிச் சாரூபபதவி
பெறுவர் மாசிமகத்திலே நாகசுனைத் தீர்த்தமாடி எள்ளினாலே
பிதுர்தர்ப்பணஞ்செய்தால் அழுந்துண்டாருக்கென்று தென்புலத்தார
வாசீர்வதிக்கப்பெறுவர் கார்த்திகை மாதத்தில் இலை (கீரை)
முதலிய உணவுடன் நாகசுனையிலே மூழ்கிப் புன்னைவனநாதரை வண
ங்கினவர் பிறவியில்லா நீங்கித் தேவேந்திரபதவியடைவர் ஆவ
ணி ஞாயிற்றுக்கிழமையில் நாகசுனையிலே தீர்த்தமாடினவர் வலிய
தீவினையகன்றுப்பர் தைமாதத்தில் மூழ்கினால் எல்லாப்பாவமு
நீங்கும் வெள்ளிக்கிழமைவந்த ஆயில்யநக்ஷத்திரத்தில் ஸ்நானஞ்

செய்து சங்கரேசனை வணங்கிப் பாறுங் கோரம் பிராமணனையுங் கண்டுசெய்தால் சிவலோகத்தை யடைவார். திருவாதிரை நக்ஷத்தி ரத்திலே மூழ்கினால் இரு இரண்டிருப்பார். தினந்தோறு மூழ்கின வர்பலன் சிவபிரானன்றி யாருஞ்சொல்லும் வகுப்புடையதன்று.

புன்னைவனத்தில் பார்வதிதேவி தவஞ்செய்யுங்காலத்தில் தெ யகப்பட்டனன் நீர்வடிவமாகிப் பிரதிரியாமலிருந்தனர். அக்கினியு டைய நாகசுனையில் மூழ்கினவர் பலனை விண்ணுலவர் முறைக்க முடியுமோ? நாகசுனைக்குத் தென்பக்கத்திற் பாதலத்தாற் செலவி னற நதியொன்றுண்டு, அதன் பக்கமெல்லாம் விருக்ஷவடிவாகித் தேவர்களிருந்தனர்' என்று சொன்னவுடனே தன்னுடைய பிதா வின் பாதங்களைத் துதித்து வணங்கிப் பக்கங்கொலைசெய்த கணமா டனாகிய பிராமணன் தீர்த்தயாத்திரைபோய்க் கங்கையாதி நதிக ளிற் தீர்த்தமாடியும் பாவந்தீராமற் புன்னைவனத்தின்கணவந்து சேர்ந்து நாகசுனையிலே மூழ்கிச் சங்கரலிங்கத்தைத் துதித்து ஞான நதியிலிருந்தவுடன், அவன்முன்னர் பார்வதிதேவியாரோடும் சிவபி ரான் இடபவாகனத்தி லெழுந்தருளி, அவனுக்குச் சாரூப பதவி கொடுத்தனர். அவ்வுருவத்தைக் கணமாடன் பெற்று, சுவாமி! அநேக தவஞ்செய்தாலுங் கிடைத்தற்கரியதாம் உமது திருவுருவம், அதை யெளிதி லடியேன் பெற்ற தென்னகாரண மென்று வினவி னன். அவனுக்குச் சிவபிரான் சொல்லுவார்: பெரிய தவத்தைச் செய்து நம்முடைய சாபம் தோண்டியசுனையிலே தீர்த்தமாடி னோர் வலிய வினைகளெல்லாவற்றையுங் கெடுப்பார். எந்தஇடத்தி லிருந்தாலு மிந்தப் புன்னைவனத்திலிருக்க ஆசைப்படுவார் நமது திருவருளை யடைவார். பிராமணர் முதலிய எந்தச் சாதியாரா னாலும் புன்னைவனத்திலிருந்தால் மோக்ஷத்தை யடைவார்.

பூலோகத்திலே நம்முடைய பிரதலங்களிலேபோ யாயிரஞ் சனனத்தில் நீக்காத தவஞ்செய்யும்பலன் இப்புன்னைவனக்ஷேத்தி ரத்தையடைந்தவர்க்கே கிடைக்கும். இக்ஷேத்திரத்தில் மரணமடைவி க்கமாட்டாது (மோக்ஷங்கிடைக்குமென்பது கருத்து) கணமாடனே! நீ சென்ற பிறப்பில் உருத்திராக்கமணி விற்கும் வைசியன். அம் மணியை நீ யணியாவிட்டாலுங் கையாற்றொட்டு விற்ற புண்ணிய த்தால் பிராமணனாகிய சிவராதனுக்குப் புத்திரனாகப் பிறந்தாய். நம்முடைய தலங்களையெல்லாஞ் சேவித்த நினைகொண்டால் புண்

னைவனத்தைச்சேர்ந்து காக்கையிலே ஷரானஞ்செய்தாய் ஆதலால் எமது சாரூப்பம் உனக்குக் கிடைத்தது இனி நீ பொன்விமானத்திலேறிக்கொண்டு போய்த் திருக்கயிலாசமலையைச்சேர்வாய்' யென்றருளிச்செய்தனர் அவனும் அங்ஙனமே போய்ச்சேர்ந்தனன் சிவபிரானும் புன்னைவனத்திலிருக்கிற சங்கரலிங்கத்துள்ளே புகுந்தனர்

அந்தக் கணமாடன் முன்னொரு பிறப்பிலே யிடையனாயிருந்து சிவனடியார்க்குச் சேவைசெய்துகொண்டிருந்ததனாலே புன்னைவனத்தில் விறகுவிற்கும்பொருட்டு வந்த இடத்திற் பசியால் வாடி நாக்கசன்னைத்தீர்த்தந் தெளிக்கப்பெற்றுத் தன்னுடலைவிட்டுப் பிரிந்து கயிலாசபதவி யடைந்தனன் அறியாதவனுமி யொருதினம் புன்னைவனத்தில் பட்டினியேயிருந்தவன் உயர்ந்த மோக்ஷம் பெறுவானென்றால் அறிவாற் புன்னைவனத்தின் பெருமையைத்தெரிந்து மனமகிழ்ந்திருக்கப்பெற்றவர் அடையும்பலன் நம்போலியர் பேசுந் தன்மையுடையதன்று தாமரை மலரிலிருக்கும் பிரமதேவருக்கு கிகரான வேதவியாசமுனிவர் எனக்குப் பூருவகாலத்திற் சொன்னபடியே நைமிசாரணிய முனிவர்களே யுங்களுக்குச் சொல்லினேன்

இந்தப் புராணத்தைப் படிப்பவரும் ஆசையாகக் கேட்பவரும் பொறுமைக்குணமில்லாமற் பிறருக்குப் போதிப்பவரும் கேட்டு மனமுருகுபவரும் அன்பினால் எழுதினவரும் எழுதிவைத்துப் பூசிப்பவரும் நினைத்த நினைத்த பலன்களையடைந்து சிவபிரான் திருவடிக்கன்புடையராவர் இப்புராணத்தை யெழுதி, அறிவான் முதிர்ந்த பிராமணருக்குத் தானஞ்செய்தவர் அசுவமேதஞ்செய்த பிரயோசனத்தைப் பெறுவர் வாராசை நாயகராகிய சங்கரேசர் சரிதமாகிய இப்புராணங்கேட்டோர் புராணிகர்க்குப் பொன்னும் வஸதிரமுங் கொடுக்கவேணும்' என்று பெரிய தவத்தையுடைய சூதமுனிவர் அருளிச்செய்தனர் திரிலோகங்களும்வாழ்க நான்கு வேதங்களும் வாழ்க அவ்வேத பாராயணஞ்செய்யும் பிராமணர் வாழ்க இப்புராணம் படிப்போரும் கேட்போரும் ஏகாந்த திரவிய சம்பன்னராயிருந்து மனமகிழ்ச்சியுடன் வாழ்க

சங்கரேசர் திருவடிவாழ்க

சங்கரநாராயணசாமிகோயிற்புராண முற்றிற்று

பரிசோதனை பத்திரம்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
2	26	வரீ	ஸ்ரீ
5	25	கலைவீ	கல்வி
20	4	யடுவது	யாடுவது
,,	18	தாடகம	தடாகம
21	2	காடு	ம
25	22	சொல	என்றுசொல
27	12	செயதரி	செயதனி
,,	20	பொருகது	பொருகதும
41	2	கொணாடு	கொணாட
42	10	பணியுந	பாணியும
45	13	தலவ	தலைவ
50	33	டமை	டைமை
57	4	வெபபாற	வெபபாற
67	15	லெணனி	லெணணி
69	19	நதிகளுள	நதிகளின
91	14	துபபு	துபபு
94	5	யனகரு	புனகரு
95	29	திருவரு	திருவரு
97	5	ஊறறி	ஞாறறி
106	27	குறை	குரை
116	12	மனி	மானி

